

R. 1676

Reshould from L.M.

R. 247.) Sri Ranga Mahahatayam
Sri do & Sri do Sri do.

Copied by:-

M. Ramakrishna Naicker

Compared by:-

1. M. Ramakrishna Naicker

2. M. Ramakrishna Naicker

శ్రీ యమ సు భూమి శీలం ను చేడియ లక్ష్మణ పాత్య
యొక్క మంజు యతః ప్రైవెలంగను రగా ధిప సైన్య
వైసతేయలు బా యక . . . . . యవతే హృదీశ్వరు
ని చిత్త ములొన దలంచి ప్రైక్కెదన్ ||

శా॥ శ్రీ రామో కుబకుంభ సంకతిత కా స్త్రిర.... వారుణ్యశో
నాకక వింబా . . . . మణి రాజ మింపె సగ లోకా లోక
సౌఖ్య ప్రదా శ్రీ లంగేంద్రుడు మం మునీశ్వరు సుఖ లక్ష్మీ ...
త్ర బలుకన్ ధరి యించి విశూ దలించె సర సిని సంభ
వాండమల సంతతమునంగ రుణా ద్ర దృష్టిచె నిరు
రిను .... ధుతా నెరవ్వగ బా య కున్న చరు గోమణి
శ్రీ రమణిం దలంచెదన్ ||

చ॥ నరక ములొన దెలుచు ను సాస్త్రి కులై ధరలొను ....
యాళు వారికి ఘనంబుగ నాత్మ ను మై జనించి శ్రీ
హరిని వరించు భూతి కుడుతమ్ముగ భూరమణిం
దలంచెదన్ ||

క॥ మెలగు భక్తిని . . . . . లాదోవిని మనము ననిలవి
భజింతున్ ||

క॥ అక్షిణి గౌర్వ మున నుడుభుక్తు నిని జోకంచి సుధ
యదు జగపతు లకై । యక్షణముదె . . . . . టి సర్వ
భూ భరము పాయక మస్తక ముండు దాల్చి శ్రీ
ధరునకు పాను పై యతః ధారక పాషక భోగ్య లీలగా
తీర్చి వరలు నన . . . . . భూతి దయ నేయ చునుండు
ననంత గాలమున్ ||

- చ॥ దలచెద భక్తి గౌరవ గిరి తామర సూక్ష్మ నిస్సృపా బునికా
సలలిత పీతచేలు .... ఫలప్రద శీమని విష్ణు పా బునికా
జలదస మాననల రుచి జూబుని నిల్చి విభూతి పా బునికా॥
- అ॥ భాగవతా పరాధి యగు బ్రహ్మ మునోద్భవ
నదెవతలందు యూరినక
వేదమె ఘోరినంబు బలవేద లానంబుక సుదశిక నంబుభూ
భాగము నందు మాకొసగు భవ్య పంబువ్యకవిత్వ సంగతుల॥
- చ॥ మదనగురుండుదానవ సమంజము లో వది దాకి సంగరం
బదయ లో ఘోరము భున్న తరి న ద్భుత రావమె వరుణుక భవ
ప్రదమయి తన్ని శాపకుల బారగ దోతిన పాంప జంవ్యమం॥
పాదవగ మత్స్య విత్వ మునకురికిని దోడయి బ్రోచు గావ్యతన॥
- ఉ॥ నందతనూజు హస్త మునవి నంబున నిల్చి యునిక నిశాచరుల
బిందర వందరై వదగ జేసి వర్ధించి పిశాచకొహికా
విందానరించి సంతతము విశ్రుత గోచుకల బొందు భున్నయా॥
నందక మెల్లకొల ము ఘనంబుగ నన్న రుణించి బ్రోవ్యతన॥
- చ॥ తితుల గుణాస్వ నంబుగని యుచ్చర వైరులపైని బాహుసం॥
తతులు నిగుడ్పుచుక దివిజ నాథునికి నివిజయంబాసంగిసం॥
తతము ముహరి హస్త న విసంబున వెల్లె .... శాశ్వతాప మ॥
ద్భుత కవి వార సాయత విభూతి యు మాకి పృథివ్య గావ్యతన॥
- మ॥ మదనబ్ధా త్రవమంస భుగ్వి తతులన్న దికంచి దేవావగన॥
మొదమెప్పున గరుణించి బ్రాహ్మము లసమా తిక ప్రభావంబుతో
తిదితంబై హరి హస్త పంకజ మునన॥
వెల్లందు కొమోదకే॥
గద మునిర్భు కవిత్వ సారముల సత్కారుల సందా యివ్వె॥

- క॥ హరి వక్షస్థలమున శ్రీ।
తరుణోమణిచోడ దివ్య భామ యుతమై।
వరతెడుకోకిలు భరత్తుం
బిరవుగను కవిత్వ సార మొ వృత ముకున్॥
- క॥ బలరు హనోత్పని యుతమున।
నల గొందుచు నున్న వైభవ యంతి ^{జ్ఞాన}మం।
బలఘ్న పటుత్వక విత్వం।
బిలపై కేరు బాద్రక దృష్టి నోవు త ముకున్॥
- క॥ శ్రీ వల్లిభ సారా యణ దేవుని
వక్షస్థలమున తెనో యుతమా।
శ్రీ వత్స లాంఛము మా।
కీర్తన కవితా విభూతి యింపు దలిపకన్॥
- క॥ బండప్రబండ ముఖి వీ
దండ వరద దివ్య భవన దో వాళకులన్।
దండ ప్రణామ ములుగై।
కొండని నో వింతు నెపుడు గురుతర భక్తిన్॥
- క॥ ఉరగోంధ్ర ముఖి విబుధులతో।
గురుమగ శ్రీ వల్లిభుండు గొలువై యుండె
వెదు మా మణి మంట పమున।
కరయగళై వింతు సంతవా నందమునన్॥
- క॥ గరుడోరగోంధ్ర సైన్యప
కరి ముఖి ముఖి నిత్య వగళకరితంబై శ్రీ।
హరి భాగస్థానంబగు।
పరమ పదంబునకు మ్రొక్కి ప్రస్తుతి చేతున్॥

సి॥

పరమపదంబు లోపల నుండి వేంచెసి
 మొనర దక్షిణ దేశమునను నెలచి
 తత్తరుగ్ధంబులు భరణి సురుని పుత్రి నలను కృప నారగించి
 తనదు మూ హాత్మ్య మందరికిని
 దృష్టంబుగా నూపె యుందంద రాజ వరుల
 చౌ పూజలంది సుస్థిర చ భవములచె
 హాసగ నందా పురంబునకు వచ్చు
 మొనసి సంతానము వటి తీరమున వశించి
 యస్తుదాదుల పాలనె యుమన గలగి
 యలరు వల్ల భనారా యు నొక్క హరిని
 స్వాంతమున నీచ్చి పూజగా కొందు నెప్పుడొ॥

సి॥

అమరకాసార భూత మహదాభిషి
 సద్భుత్తి శముని వాహు భక్తి సార
 పరకాల సదభిషి భక్త బరణి రెణు
 రాతిజ మూర్ధ్వ కవి వరణి
 శ్రీ భాష్య కృత్తుల శేఖర ముఖి
 తా యూహ్యులులను పెరి యూహ్యు వారి
 తనయ తా గోదాభి తరుణి లలామను సద్భక్తి
 యుక్తి ని సన్నతించి
 సరవతిరు మలకండా గవక్త వతి
 భట్ట రులనెంచు నంబున బ్రస్తుతించి
 వసుధలో పల గల భాగ వతుల నెల్ల
 స్తుతణ గావించి మరి వారి కరుణ వదసి॥

సి॥

శ్రీ గు వా రిధి కప్పు సో వాధి నాధుని

సి॥

నమ్మ యు యోగిని హాధమునుల,
 వారిజనోవుల శ్రీ హమమిశ్రుల
 నాల్గు వందా రుల నవ ఘనైవ,
 పంచనంబుల యతి పతిని యంబూరుల
 శ్రీ పహ శకుల నంబు యు రులను,
 సరవి నంబు ను తిరు వేధి పిల్లను పెరి యవాబ్బుంబిల్ల
 పిల్ల నాది,
 హాసి యూరంగ శ్రీ వాదిశో సతులను
 తిరుమలా యోరులను వర వర మునులను,
 స్వామి జి యురు దలచి తచ్చరణ యుగము
 శూని గావింతు మున్న మోంభోజి మననూ॥

గీ॥

భూరి ముక్తా కకుల సుధా వారి రాసి
 యంబు పూణాక సుధా కరు నట్ల యుదయి,
 మ్రోవ పస్త్రావిల్లి గురు వరు నవ ఘన మూతిక,
 పదములు భజింతు మున్నవః పద్మ మననూ॥

సి॥

పరమ పదంబున
 గరుడ విచ్చిత్సేవ పరి వృతుండ్రి యున్న శిరి వరుండు,
 నలచింత్రణే కొట వారి చరమున
 సదా నందుడై తగు కాది నందనుండు,
 చండదుర్జవముల భండించి కతి
 దోష సూదనుండగు రామ సోదరుండు,
 భావంపన పరశోషా వతాణభిని
 సంపద గన్న పొమ్మి యా ముత్తయోగి,
 తమార - - నుతికొక్క కందాళవంశి॥

స॥

సరస వా ధూల గోత్ర సంభూతగురువ
రాశ్రయ యు ఘ్నాణా గురు సుమవైవ యుష్టి
వేంకటా బూర్వ వరుల నే వింతునె పు ధూ॥

క॥

శ్రీ ధర సమాన మూతులు
వా ధూ లాన్వయ పయోధి వనభూ రాతుల,
సాధు మత వెంకటేశులు
మూర్ధుర్వ క విత్ప మి పృథు మూకీత్తు రా గీ॥

వ॥

విష్విధంబున నిష్టు దేవతా భి వందనంబును శ్రీరంగ
స్తవంబును । శ్రీ భూ వీలాది మహిమీ జనకేతకవంబును ।
తిరువగరుడ విష్ణుకై నాదులగు నిత్య సూరి జనంబుల
స్తోత్రంబును । పంబా యుధ స్తుతి యును । సాధ యూ
మనాది పూ రావి బూర్వ సంస్తు రణంబును । యతిరాజ
స్తోత్రంబును । కూరె శాది యు ప రా శూర్వ వగణంబునకు
గె ల్కొ డ్చుట యును । పరాంకుశ పరకాలాది
యూ గ్విరికి వమ స్తుతి యును । భాగవతనైవ యు
మూక్తార వంశ పా రా వార శాకా నిశా కరుండగు
పస్తూర్వ గురు పరణంబులకు వందనంబులు గావించు
ట యును । మధురు వైవ కండాళ వెంకటా బూర్వ వర్వ
పదారవింద ద్వయూపకవంబును । గావించి సేవించ్చి
కృత్యం దపై తప్త్ర సాదంబు వడసి యొక్క నాదూ॥

క॥

శ్రీ రంగరాజ చణాం ।
భోరుహములు మది ని నిలపి పూరించి మహిమ ।
దారులగు భాగ వతులను ।
గారమున బూజ సలిపి కడు ముదములరక్ష॥

క॥

శ్రీరంగచరిత్రము ౩।

స్తూరంబుగ నాంధ్రకావ్య సరణికి జేసి

నెరుపు బాలక బొంతిల।

నారాత్రి నిస్సృష్టమున మహాద్భుత లీలన్॥

సీ॥

కడగి యునంత పంతజ సంభవాండంబు

తెచ్చని కుక్షి లోని రవ్వకొనియె।

బ్రహ్మ దుద్రామరప్రభు మధిని

దైవతతెచ్చని శౌరించు రెల్ల యడల।

వివిధ పరమూహాని భవాంత రాత్రిచక

తెష ధారుండు యిచెల యనెవ్వ।

దాది మధ్యాంత సూన్య స్వరూపకుడయి

మెచ్చడు సవచంబు నివ్వ టుల్లు।

నభిలకా రణకాన్యాంత లాత్తుడెవ్వ

డప్రడు వెంకటప్రధాతమై మెసగు నెవ్వ।

దనిశమును ప్రణిపాపము వ్యనిక బారయ।

దట్టు వల్లభ నారాచూడాభి శౌరీ॥

సీ॥

పగలుశాయము జేయ దగిన కండోయిచో।

బారుమంద స్థితా స్వంబుచోడ।

గాతకుంఠవవేన వేరాంబురంబుచో

శంభువక్త్ర యుత మాస్త్రములతోడ।

చైబయంతేదామవక్త్ర స్థలంబుచో

సుమసాయకుని గన్నర మణితోడ।

మహానీయదోదిప్య మణికిరీటంబుచో

నంబు భృద్భుజిర గాత్రంబుచోడ।

సి॥ జగము లన్నియు వలచు నొ యగము తోడ
 గూడ పొందె 8 వా హా నా రుండు దగలచు ।
 బల్ల బూ ప్పల కరుణా రసంబు దొలుక ।
 శోనబుగా నాదు త్రొలగ నెల్ల నగ నయ్యె ॥

క॥ యీ తథము నగను పట్టి న
 భావా బ్ధి ... నను భయము భక్తి గదురనా ।
 శ్రీ వల్లభ నా రా యుణ
 దొచ్చెని పద పద్మ ముల కతి ప్రీతి మెలున్ ॥

క॥ విమల భక్తికి కర పంకజ ములు మోడ్చి ।
 చెలగి దండ ప్రణామ ముక జెసి బహు వి ।
 ధముల సన్నుతి జేయ ... పల్కె వని కరుణా రస మునా ॥

గి॥ అవని శ్రీరంగ మా హాత్మ్య మమర భాష ।
 మైన యది యుం ద్ర భాష పద్మ ములుచేసి ।
 నిలుపు మస్తుత్త దాం భోజన లలిత భక్తి ।
 గలగి యు హంద్ర ..... యా ॥

గి॥ యిట్లు శ్రీరంగ మా హాత్మ్య మెలమ మూడ ।
 మానవుల కి యని కమ లోక్య మా స్ఫులగుచు ।
 మచ్చ దాం భోజ భక్తి సమంచ తాత్మ్య ।
 లైన ధ స్ఫుల కొసగు మచ్చంత నె యతి ॥

మ॥ తన్నిణ్ణక యుంబు తివరించెదా ॥

క॥ శ్రీరంగ వాస వితముల ।
 కూరి మహా బూజనో యు గుణ వంతు డు గం ।
 భోరుడు మక్కువ కుల వి ।
 స్తా రుండును లక్ష్మణ ప్ర ధాను కెల మి ... శిష్ట మల్ల ననకు

క॥ భూరి పాత సముహములకు బొందవలెను.
 నలయుతరకేతికల భవత్వచి నయంబు.
 నాల్గ మద్దానవరుల ప్రయంబు గతిగీ॥

క॥ భవదెవ్విది దరిద్రము
 లను బాసి సు .... యమంత్రిక
 వినుతి యెనచిక్షన చారితి॥

క॥ సువరగభుక్తి యను ముక్తి యను లభి యించుకొ॥
 అని యుట్టులానతిచ్చివ.
 విని హృదయము లోన బాల విస్తయ పడిత.
 దృవరుహనయనుని తోడ స.
 వినయంబు .... భక్తిక॥

క॥ చందం బెరుగనుక వసపు.
 చందం బెమెరుగ నాంధ్ర సంస్కృత వదముల.
 పొందించు ముగ్ధ మెరుగను.
 మందు దనొక వచనైపు మున్యుడనె హరి॥

క॥ తప్పెరుగను యెప్పెరు .... రుంగచెప్పుట యెరుగకొ॥
 యిప్పుడమిలో కవచ్చము.
 ధైవుడు నని బూన నాకు నీ బ్ధితి గాదె॥

క॥ హృదయమున నెరువక సభా.
 సదులనై ప్పించ నాకు సు ముద్భుతముల.
 దడిమో .... యుదయక గాకున్న నాపు యోగ్యుడనె హరి॥

క॥ తొల్లమ రామని పలికిన.
 కల్లరి బోయెనని నీ డ్ధి గతిగె నమమునా.
 యుల్లమున నమకొని నీ॥

- క॥ పైల్లి పుడు సంస్తుతి .... క॥
- క॥ నరసింహృ కృష్ణ మా భవ,
మూరహారహరిం చునుచు వెత్తి మెత్తి గనిమనె,
స్తుతి యింతల గాన భరపై,
నిరుపమ మగు కవిత జేప్పె నొక నె యభవా॥
- క॥ యది గాక కోరి చ్యవము జె
పు .... విప్రంగవులు వనక,
మృదువచన రచనలెరుగని,
పదములు సంతింప వారు పకపక మగిరి॥
- క॥ బల్లిరులు కరుణ తోవమ,
యల్లంబున కొవగించ కొగి దోచుకరిచన్,
కల్లిరులు హాస్య రసమున,
పైల్లి పుడు కొడువ దలచి మెన్నుదు రభవా॥
- క॥ నిక్కమ బరికింపగన,
కైక్కడ ఘనదీవణక మెక్కడ కవనం,
బెక్కడ మరి నెక్కడ,
మక్కువతో జెప్పుటకు రమా మృదయెశా॥
- క॥ కావ్యక కడు భీష్మస్తు,
బిడ్డా వంబున ధోయ ననిన పరమ దయాళుం,
దైతిమల వాక్యములనా,
భావజు ననమండల మరల బలికె నునాతో॥
- క॥ కోయల కోవెల లాల,
కోయని పతికి నను వెలికి కోవెల బలికె,
నాయకున బలికె దవ్వవె.

క॥ నీయందు వశించి పలుకనే ..... గతిక॥

క॥ నీ కంత రాత్తు నగుచున్.

ప్రాకట ముగనె వసించి పలికె నయప్రతి.

యెకాదు వలెకలుగును.

నీకే సంతయము వలదు నిజమి పలుకుచు॥

క॥ పాంకముగ కవి తాజెప్పితి.

మింకను మాతాపి సాపి యవశని కుమతకు.

బింకము లాడెద దరది మ.

త్సంకల్పములొక తమకు శక్తిం బగునె॥

క॥ నీయత్నమె నాయత్నమె.

యాయద బరికించి ముందు మెల్ల జగంబుల.

నాయత్నంబున బుట్టును.

నాయత్నంబునను బెరిసి నాశము బొందున్॥

క॥ మరిమరి సంతయమందక.

పరికింపగ నీవు సర్వ భావంబులు మ.

చ్చరణాబ్జంబుల యందితి.

స్థిరముగ నేకృతి శరణు భీయక్తుడవై॥

గీ॥ నిభక్తరత్నాసు సంతాన నిపుణులైన.

వారి హృదయంబుల నతి వత్సలతను.

నిలచితదభిష్ట సిద్ధులు నివృత్తులగ.

తొనుని భక్తురు డవు గమ్ము స్థితిని నీవు॥

క॥ కావున లక్ష్మణ మంత్రిక.

భూవలయంబందు నల్ప పురుషులతగా.

భావంపకు మాతడు మ.

క॥ త్వే నా పా రీణు దన ఘటత్యం దె వ్నః॥

సి॥ పరమ భా ర్తీ కుడు కృపా రస కతీతుండు॥

దాన ధైయ ముడు త్త ముడు ఘనుడు॥

మోక్షిత. తైష్ఠ్య వ శ్లా నాం చ రంగు

దక్షు భాగ్య సంపన్నుండు భవ్య యశుడు॥

అశ్లాన రహితుండు సుశ్లావ సహితుండు

సతత బాగవత పూజా విధేయ॥

దవనీతవేంత్రి సభాంవర పూజ్యుండు

దోబల యుతుడు సూదృప్తి యుండు॥

నిరత మనఘ విహరుండు నిర్మలండు॥

నేతి కౌ విదు దవగత పావసుండు॥

భవ్య హరిత్య దతుతిత ప్రాభవ్యండు॥

మహిత గుణ శాలి లక్ష్మణ మంత్రి మాళి॥

క॥ అబ్బలపై జెప్పిన కృతు॥

లబ్ధ శయ ముల విభవ మహిమంతు ఖిల్లా॥

నిబ్బ మరంగ చరిత కున॥

వబ్బని లక్షణ సుమంత్రి నర్థి పతి గమెసిక॥

అది యుసుంగంక॥

సి॥ పరమ పదంబు లోపల నుండి రమా మణి

ధవ్రని సన్నధి న పంచంబు బలివీ॥

—ఈ సూరికులకె శనా ర్పుల చన యుడై యవని తలంబున వవతరించి॥

పాషండ గాల్పిక బౌద్ధాది గుమచుల

భండించి దాన సంఘ ముల బ్రాచి॥

కాశాయ పరి దాన వైష్ణవై

- సి॥ కేవా వతా రుతై తవ్య విహారులగుచు ।
 రంగ నాయకులకు నంత రంగుల గుచు ।
 నిల బరగు నా మనో దరుండిత దనంగ ।
 నలరు కందాళ కుల వేంకటాచార్య వరుల ।
 శిష్యుడై భూరి సుజ్ఞాన సిద్ధి బాంధో॥
 తిట్టు వేంకటాచార్య ప్రభావం బెట్టి దనినా॥
- క॥ తాతని కరుణా రసము లేచి తలమున దాసజనుల
 విడుదా ధృంబుల । వెతరమి నైచె సూర్యుం ।
 జాతతముగ మంచు పించ ముడచిన భంగికో॥
- సి॥ భరణావసెట్టి పావకులైన
 తమ పాద వనజముల గొలుచు పావసుల నోయి ।
 తమ దాసతయల ఘత్సము లెచ్చి దోసిన గాని
 తద్దోష .... కడకు దోలు ।
 నజ శివ సనకాదులైన జోరగలెని
 పరమ పదము దాసవరుల కొసగు ।
 భరణుల యెనిమిది తిరుపతుల మహాత్మ్య
 నైఖరి తమ కుని వలన నూపు ।
 నఖిల తేదోకంబులును తమ యంఘ్రి తేదోక
 మననె కోరి గించి నమలకు ముక్తి యొసగు ।
 వలసు మోరంగ కందాళ వంశజులది ।
 దండ్రుడై నట్లు వేంకటాచార్య వరుడూ॥
- గి॥ దాసజన వత్సలుడు సిద్ధ ధార్మికుండు ।
 నైష్ఠ్యవకుల మృతాంభోధి వనజులైరి ।
 నాథ యు మనతుల్యుండు నరుల పాతి ।

గీ॥

సుక మహా జంబువెంకట గురు వరుండు॥

సీ॥

కారి తనూ జుడై కలి యుగా దివి బడ్డ

జనుల రక్షిం చెను శర విహారి ।

తరు వాత గామ సోదరులై జనంబి బడ్డాత్ముల

రక్షిం చె యుతి వరుండు ।

తిరిగి యుపై నక గుంచి పుర వరమున

నా వర వర మును ల వతరించి ।

బడ్డల నేడొక పరమ పద ప్రాప్తులను పోలి బ్రోచె నావెనకబడ్డ

చోతనుల బ్రావ డలచి యా భూతల మున

పెక్కు మూరుల గురు రూపు ల క్కె జ ముగ ।

దాల్చి పో జని యించి తిత్తరి ని బడ్డ ।

లైన వారల రక్షిం ప నతి కరుణామా॥

గీ॥

తిరసి పడి గా జు వెంకట లహాయ గురువు ।

మూ కృతి ని జని యించె మహా మహిమను ।

కరతి వా ధూల గొత్త పావనచరిత్రు ।

లైన య ప్పూణి గురు సుతులై ద్దరిత్రీ॥

గీ॥

తత్ప్ర భావంబు వణింప దరమె భుక్తిని ।

ధూ జుకటాకి నైన భాషా వధూ ధైర్యుని ।

పద్మ జునితైన నల బృహ స్పతికి నైన ।

నమర పతితైన దోవతా సమితికైనా॥

ప॥

తిమ్మ హిత్తుని చరిత్రంబు తిత్తరులగు ప్రా కృతుని కరంబు

లకు గోచరింప నలది గాక యుండు॥

గీ॥

తిట్టి గురు పుంగవుల శిష్యుడైన లక్ష్మణాపుమంత్రిని

మూవవు డని తలపక ~~దమహిత్తులు~~

గీ॥

ననఘమైతగు రంగమహాత్మని మచక్రి,
కంకితం బానరించు మత్స్యంత భక్తి॥.

గీ॥

యది సరస్వతి యని నీవు మది నిలువకే,
నభిల ధర్మంబు లన్ని మదంఘ్రికమల,
మలకు నపకణ గాంచి మదమహాద,
నదరి రవి యంచు రంగ మహాత్మని విప్రుడూ॥

కీ॥

యాలక్ష్మణ మంత్రీ వరుం,
డాంక్షణి డని తలంచి యశవర సతంకే,
లాతిత రంగచరిత్రము,
శ్రీలలరగ నంకితంబు సేయుము బ్రోతీక॥

కీ॥

అని యానతిచ్చ కను మొర,
గిన యంత నె మెలుకాంచి కెట్టి యశిరం,
బునదె బెక్ మ్రొక్కు అది సయ్యన నా
శ్రీవల్లభాభి నా రా యజ్ఞునిన్॥

గీ॥

వందనములు చొసి డెం దంబులొనలుపు,
కొని తదాభ్యు మస్త్ర ముచె దరించి,
లక్ష్మణాభి మంత్రీ లాతిత వం శక్రమంబు
రహిని వణకనం బానయనా॥

కీ॥

శ్రీనారాయణుడొకరుజానిది మై ప్రప్టు శేషినమసననంబై,
భాసును సన్నెడి కేరణము, లై నెగడిరి చిత్ర
గుప్తు లాది యుగ మునక॥

గీ॥

సకల లోక నివాసులొక వచితములు,
శోయు డుష్టుత సుకృతంబు వేయి డలము,
వ్రాశి శమసుని కెరిగింప వరస వరడు॥

గీ॥ తదయకం మెల్ల వారికి గుడుపజేయు॥

గీ॥ యిట్లు చేత్రు గుప్తు తెల్ల వారలు జేయు॥

దురిత పృథ్వి విచతులెరుగజేయు॥

సరవి తచ్చలాను సూరంబుగా సర॥

సిరుహం సభ సుచుడు శీర్ష జేయు॥

గీ॥ ఒనరతచ్చ త్రగుప్తాంశమున జునించి॥

పుణి విసర్వజ్ఞ మూతుకలై పేరుగన్న॥

సృష్టికరణావ్యయంబులా సృష్టముగను

వరమత భూతి మక్కువావ్యయము బెలవే॥

క॥ ఈ మక్కువావ్యయంబున॥

సోమడు దుగ్ధాంక వమున సురుచిరతీలన॥

రాముడు రవివంశంబున॥

నీమంబల గాండగను జునించినరీతిక॥

సీ॥ శ్రీరమణేశ పదారవింద భావన పాలిణాదతుల

కృపావశాలుడమలచరిత్ర డుత్తమ భర్త శీలుండు॥

పాపరహితుడు ప్రళాపశాలి॥

భానమున ఘనండు దీన సనాతను సమ

తానూ డచ్చిన ఘనము తీక॥

సువికృత హృదయుండు కలిగాయనాశ్రిత

నివహ మందా రుండు నిర్మలుండు॥

రాజమాన్యుండు భన్యుండు భూసనాను॥

మోది సంతత పరతత్వ కౌటినిభిల॥

బండుజన పంకకుహ పద్మ బాంధవ్యండు॥

నీలకంఠ ప్రధాని జన్మించె వెలము॥

సి॥

ఘన గుణాం డే నీలకంఠ పట్నా యకు నలనీలకంఠుడె యనగవర్చు ।
 యద్ధి వతి తుడైన యూ పృథుషోత్త మునా
 పృథుషోత్త ము డనగ వర్చు । లాతి తథీ యుతుండి
 లోక బాంధవు నా లోక బాంధవుం డనగ వర్చు ।
 ప్రాకట శుభ మూతిక యూ కళా పూణాక ని
 యూ కళా సంపూణాక డనగ వర్చు ।
 శౌభ్య మనకు కృపా శస స్వాంత మనకు ।
 భూరి తెజంబునకు కాంతి పూణాక తకును ।
 ననుచు విద్వజ్ఞ వప్ర జంబ వన లోన ।
 సమ్మతించును సతతంబు సంతస మునా ॥

శా॥

పారా వారసు తా ధి నాయక పహజ్ఞా తద్వ యూ ధ్వాగం ।
 భో హి త్నుండ గుణాల వాలడు శుబాధి వ్యక్త తెజుండు
 సత్కారుణ్యం చిత బిత్తు వాల్చ జన మందా డుండు దీనా వసుం ।
 త్తై రాజల్లెను నీలకంఠ సదబిభ్వా మాత్మ చంద్రిం డిలన్ ॥

మ॥

శాదం భోద ములన్ శతాబ్ధ ముల హంస శ్రాణులన్ శిఖరె ।
 శ్యోరనాగా శ్వేమలన్ పటిర తరులన్ వజ్రంబులన్ వారలన్ ।
 వైర సంఘంబుల మాక్తి కా వగుల నెన్నంబాబ సత్కితికెచె ।
 నరయన్ భాసి తె నీలకంఠ సదబిభ్వా మాత్మ డెల్ల ప్పుడున్ ॥

క॥

తొచతురుని కుల భామిని
 యోచంద్రమచంద్ర సన్నిభాననయగుచుక,
 భూచక్రంబున మూలట ।
 నాచంద్రమతీయననెప్పుడ బిసుతికెక్కె ॥

సి॥

పతి భక్తి యు పృథు దవృక శేయచున్నట్లు
 దీగుణాదుంధవేదోవి యనగ ।

సీ॥

ధరసు పతి వ్రతా ధర్మంబు దప్పక నలరొందు నల దమయంతి యవగ

తి విరతం బూత్తె గు నా జ్ఞాన మెలగుచు

సుమమో వి సుతయగు సుమతి యవగ

సకల గుణా ధన్య మై సంతవంబును మతి నరులచోగన్ జావకి యవగ

ప్రణానీ బా రి త్ర యగుచు నీ పృథవి లోన

దవరి నా నీలకంఠుని దర్శి పత్తి

యగుచు మక్కువ వంశంబునందు నె పృథు

బారు సద్గుణాని కు రుంబ బంద్ర మూం బూ॥

క॥

ఈ యమ్మ నీలకంఠుని

బూయక నలరొందు చున్న భాసుర తీలన్

ఈ యిరు వ్యరులకు బుచ్చిరి

శ్రీ యుత హరి కృష్ణ రామకృష్ణ తిరువృదున్॥

గీ॥

హరి పదాం భూన భక్తి యక్తా త్తు డగుచు

నతని హరి కృష్ణ మంత్రీ జెన్నలరె నతని

యగ్రజుడు రామకృష్ణ సమాభిని మంత్రీ

వరుడు దవరె నల ఘ్న భాగ్య వంతు డగు చూ॥

సీ॥

అతని కారుణ్య మవనిపై చెప్త సమాజంబునకు

కల్ప భూన మయ్యె

నతని ప్రణానీ చరిత్రల రసి చూచినను

సజ్జనులకు కణక భూషణము లయ్యె

నతని సరాక్రమ మభి నుతింపగ

కేళ భూంబులకు వెన్ను గాలమయ్యె

నతని ప్రయోజనంబు వశేత రెక్కర

సభలందు నె పృథు ప్రాజ్ఞము వహించె

సి॥ పాపగనా తని గుణములు పాగత బడియె.
 నతని సత్కీర్తి బ్రకటై నభిల దిశల.
 నతని మహిమంబు దెలసి యంతంత యనుచు.
 సంస్కృతింప చరమె సరస్వతీకి నైనా॥

సి॥ తనవారు పెరవారలని పక్షపాతంబులు కదేనాడు సభాస్థలమును.
 ననాని యమున కొచ్చి యవన
 ప్రణావతి కరి వట్టు యెరుగఁడింతైనగాని.
 శరణని వచ్చిన శత్రువునై ను వెడువక త్రోవ నె వెళినైన.
 నాచార్య హరి తదీయా వతి యెడ భక్తి
 నడుపక మసలు పొనాతె రుగడు.
 భాంధి వల పట్టు దీనుల పట్టు నెప్పుడు.
 గౌరవము కృప శోయుటెకాని మదిని.
 యరమరలు నేయ బెరుగఁడె మయిన మనుచు.
 నాద సన్మాది రామ కృష్ణ ప్రధాన॥

సి॥ తిథికి నునరక్ష ముండు ప్రచ్ఛి థిక్ హరుడు.
 దాన మూన యునుండు నిధాన గుణుడు.
 భావ భవము తిక్ తెజో వి భావ సుండు.
 రామ కృష్ణాం హృయూ ముచ్చ సోమ డిల మూ॥

క॥ తి నరసాస్త్రి మూనిని
 యొ సమ్మతి కెక్కెరం భ మూ భిభిని వడ్డు పి సమి శిరోరత్నము.
 భూసుర బుద్ధ నివహ కల్ప భూ బతి పి క పై॥

సి॥ ప్రకట సంపత్కర ప్రదయా కమల
 నిజాత్మ గు వక్ష స్థలం బెక్క కున్న.
 నభిల జగన్మాత యగు శౌరి తనవతి.

సీ॥

కా యంబు సగమునా శోయకున్ను ।
 ననయంబుగ యున్ది శి యై వాణి ప్రాణేశు
 ద్విదరి వక్త్రా బ్ధంబు ద్రోక్షు కున్ను ।
 నవనీ సరోజాక్షి యున్దెన్దోన్దో కలహం
 మురివి పరులకు మెనరింప కున్ను ।
 సూటు వత్తురు యి యున్ది మహాట మెనుచు ।
 సకల జనసంఘ యంబులు సమ్మతింప ।
 నలరె ప్పుణ్ణాబ్ధి యగుచు ముఖాబ్ధి వెజుచు ।
 రాజ బింబ గురు నితంబ రంభ మాంబా॥

కు॥

దీనావన మూనసస ।
 స్థాన వతితిలకమజల మూన్దోచరితపా
 ద్దోనాధితన యెశ పద ।

చ॥

ద్వానా యిత హృదయ రంభ మాంబ యెకాదై॥
 కమల యు భూమి నీల యును కాంచన
 గభూకాని రాణి యు యున్ది మా ।
 రమణి యుదోవతా రెభూన రాణి యు గోపాణి యున్ది॥
 భరాసువా రమణుని గన్నతల్లి యును రామ
 సహోదరు గన్నతల్లి యున్ది ।
 సమ మనవచ్చు నిద్దరను సారెకు మక్కువ రంభ మాంబకున్ది॥

కే॥

శ్రీరమ్మ గుణా యతులగు ।
 సారంభకు రామకృష్ణ యుం మూర్తునకున్ది ।
 భీరుడు సుతుడు ద యంచెను ।
 దారగుణా కరుణు వెంకటా మూర్తు డిలన్ది॥
 తిలని తరువాత జనియించి రమలగుణులు ।

గీ॥

శీ॥

మదనసన్నిభ మూతుకలు మూవధనులు ।
పరమకాశుల్య హృదయులు వశచిత్రైక ।
మేతులు లక్ష్మణ నీలన మంత్రైకరులు॥

క॥

ఈతెంకట మంత్రైక మహా
భావజ్ఞాండగురు వభిల బంధుజనములన్ ।
కోరిద తివరుల ధరణి ధైర్యమున్

రవములు సజ్జోగి భీయులు డయ్యెన్॥

సి॥

ప్రణవితైక్యేన మహాగణిత శాస్త్రంబున
కలచిత్రగుప్తుల యుంతవాడు ।
బంధురజ్యోతిషగ్రంథాధికముల యుండు
నమరపురాహిమ సంతవాడు ।
నేతి శాస్త్రాధిక ప్రణాత ధర్మంబుల
కలవశిష్టమునొంద్య సంతవాడు ।
యవవీతశాస్త్రకార్యా లాచనల యుండు
నరయసుమంతుని యుంతవాడు ।
గాని మూనవ మూత్త్రుండు గాడటంచు ।
సర్వజనుల నుచింపగా సంతతంబు ।
తెలసె నాశాస్త్రగోత్ర పవిత్రుడగుచు ।
మక్కువాన్య యతెంకట మంత్రైకరుడు॥

సి॥

చందనతారకా కుందెందు ధవళు బృమణిర
పరువుల క్రిందు పరచి ।
కలహంస డిండిర కామపాల మహేశ
హార వారముల విశుద్ధములి నెన్నారవరచె
క్షీర సురేంద్రా శ్చ హరి రవారాచల భారతీ సములతెనుగు

వచ్చి క ప్పుక రసా రథ వపకణ దంభోశి

గంగా బలంబుల భంగ పరతి ఆభ్ర మూ

తాంగ శరదభ్ర శుభ్ర వస్త్రం చిలమను సారసారకరిగెతి చెప్పి
సకల జగముల యందు ప్రశస్త మగుచు

దనరె పొంకట మంత్ర వర్ణని యు శంబూ॥

ఉ॥ బోమల సాధులన్ దరణి బోవతల కతి గాయకారతిక

మానక బ్రహ్మ కీర్తిక గని మానవ సాధులు మెప్పు భావితక

దాన దిపెంద్ర పుత్రు డనధాత్రిని మంత్రకులాగ్రగణ్యుడై

మూనుగ రామ కృష్ణుని కుమారుడు పొంకట

మంత్ర యెప్పు డుక॥

క॥ అలపెంకట మంత్ర శృంగు

కులకాంతా మణులు ధర నకుంతిత మహిమన్

వెలసితి ధర్మా యవతై

యల ఘట శౌరమ యునిత మాంబను వారణ॥

క॥ ఆ యమ్మల సద్గుణ ములు

పేయు ముఖంబులను కాద్రుక వేయుంతైనన్

సేయంగలొడు వణకన్

యె మెడనైనను ధరిత్రిని తరుల వశమే॥

చ॥ కతిగిన పాటు యధులకు గాటు మన బుధదీనకౌటకన్

జల రుహ నేత్ర దాస జన సంతతకేక ధరణి సుఖానిన్

వలమగ గచ్చి కీర్తిక గన వానికి వెక్కె ధరిత్రి లావన్

పాలమక తిరు రాలు గుణ పృణ్ణ కటంబకు శౌర మాంబకున్॥

క॥ ఆ శౌరమ గభరంబున

సాగర మునను దయమైన చంద్రుని పోల్చెన్

భీగుణ వంతుడు పుత్రుడు ।

బాగుగా జన్మించె రామ భద్రుడనంగన్॥

ఉ॥ భీరుడు నిర్మలాత్మకుడు భీయతుడాశ్రిత దీనలోకము ।

దారుడు పావనాత్ముడతే దవికచవైః తమా

నివారణాం భో రుహ బాంధవ్యండు

బిరపుబుని డు భూరి వివేక శీలుడై ।

ధారుణి రామ భద్రుడు మదంబున బ్రస్తుతికెక్కెనెంచయన్॥

క॥ ఈ గౌరవముంబ సవతి ము ।

హాగుణ వతి యగుచు నీత ముంబ ధరిత్రీ ।

భాగమున వెలసె సత్సను । రాగంబునబాంగ

వనికరంబులు బొగడన్॥

క॥ నీతమ్ము సద్గుణంబులు ।

భూతలమున బాగడ వశమై పురహురునైవన్ ।

ధాతకునైవను పలుకుల ।

నాతికినైవన్ భుజంగ నాధునైవన్॥

స॥ క్షీర వాహినీల జే మ్ముగా జన్మించి యభిలబ్ధవైతమైజలంశి

సరసిసనోత్తరవక్షస్థలమున నిల్చి యభిలసరపత్నవత్తైవైతంశి ।

యభిలబ్ధమోహనాకారుడైన పుష్పస్రు

నిబవనిమై యతిశయిల్లు ।

పాకారి మునివీ ప్రభృతి దోవాంగనన్

పరిచారికులుగాగ బరిధివిల్లి ।

వట్టు శ్రీ దేవిహాసాంబుమై జెలగుచు ।

వసుధ మక్కుడ వంశ పావనచరిత్ర

యవగజైమ్మింది జెనులచె విమతిగాంధె ।

చతురభ రజిత ..... బసీత మాంబా॥

సీ॥

సరవిహానద్వి సంచయమల బాతగన్న

కరుణా రసంబున్వగా రవింబు ।

సత్కవీశ్వర బుధ సమదయమల గన్న

నమప్రుత బహుమాన యతులు జోయు ।

తదయక బ్రాహ్మణోత్కరమల గనుగొన్న

దానధర్మంబులు దగమెనచుక ।

ననిశంబు దీనజనానిని రప్పించి కన్నతల్లిచెఱాన కరుణాబ్రాహ్మ ।

బంధువగకంబుచో ... బహు విధమల ।

మన్ననలు జోయుచుండు నౌమరక భువిని ।

సాదు పృణాంగ నా జనుల సమ్మతింప ।

బీరతరగుణావలంబయో నీవ మాంబా॥

క॥

ఈయదువేంకట మంత్రిని ।

బాయక నలరాంబుచున్న భాసురవిభవ

శ్రీయతుడు సుతుడు సుగుణావి ।

ధోయడు హరికృష్ణ నామధోయడు పృథ్విక॥

క॥

స్తరపురవైరి నందన వసంత సురెంద్ర మూరణాహిణి ।

శ్వరవల మభ్యులగంగెలువ నూచెడు చక్కదనంబువాడు స ।

దురుచరణారవిందమలకుంతిత భక్తిని గొల్పువాడు బాం ।

కెలుగని సచ్చివాది హరికృష్ణుడు మానవమాత్రులభువిని॥

సీ॥

ఉచ్చిహరికృష్ణ రామభద్రాహ్మయలకె ।

నినకుడగు వేంకటామాత్య ననుజుడైన ।

లక్ష్మణాబిభన్ మంత్రి కలక్షణుండు ।

చమరుదనగమ ధాత్రిలావతిశయిల్లె॥

సి॥

కో వి దవ యన చకో రం బులను బ్రోవసిండు పృథ్వుమ చండుడు దవంగం
 నామా వాగత విమతాందకారము బాప సుతితబాల భాస్కరు డవంగం
 స్థూమూ ది విజులకు కామితాదీక్షమొసంగ నక్షిణదోవతావృక్ష మవంగం
 కామినీ మోహనాకార సంపదకు భరాతలమున రతి రానివంగం
 సత్యమునకెప్పుడల హరి శృంధు డవంగం

నభిల గుణ రత్న ములకు వానికా డి యవంగం
 పరమ కారుణ్య మునకు శ్రీ హరి యవంగం
 లక్ష్మణాభిభి మంత్రి జైలంగె నెప్పుడూ॥

సి॥

తన భూరి తరయశం బనిశంబు
 ద్విజులకు రూఢిగా కల్ప భూరుహ మునంగం
 తన ధర్మ మంగకంబు ధర మంగకా వలకి
 యం మ మొరగ ప్రా పకేం మునంగం
 తనదు సన్నధి యు కేంచన జనావలకి ఘనంబుగా పెన్నిభావంబునంగం
 తన ప్రతాపము శక్తు జనకౌ సితములకు వినిన విభావమునంగం
 తన సువణకచరిత్రలు జన వితతికి
 కణక భూషణ ములు గాగ ఘన తపోకే
 సకల గుణ రత్న నిలయ హృద్యా గరు డయి
 యలరె లక్ష్మణ మంత్రి యా నన వరత మూ॥

ఉ॥

సాధులగా యకొత్త ముల సత్సేవతో గరుణించి బ్రోవతా
 నీ ధరలోన నిజకర మహో దుహమై యల గాంధేవోభవభూ
 ధర దిగు డాంబు జన పోషకుడు జ్వల మూతిక డాచుణ్ణి
 నాధ సభాభి పూజిండు జనస్తుత లక్ష్మణ మంత్రియెప్పుడున్॥

క॥

ఈ సర్వ జ్ఞాని ..... మై సకల
 జనాంబోచ నభిమతిగని లక్ష్మీ సర్వశ వచి యవంగం

భాసిత మూణోక్య సామ భామసి యో పృథుక్॥

సీ॥

తనదు పతి వ్రతా ధర్మంబునకు భరాజన సమాహులులక్కడన,

తనసుగుణావళు .... సర్వవికారంబులెల్ల వణికించి పొగడ,

తనధర్మ మూగంబు ధారుణిసురతమక పరిపరి వధమల ప్రస్తుతింప,

తనసుశీలత్వంబు మొకటి యూబది యూరుదేశంబులందెల్లదోలరిల్ల

తనమృదుమృదు సద్భంధు జనతమలను,

సారలింపగఱాత్రి లోపెరుగించి .

పాదు పృణాం గవలలాన మేలు యగును

దనరె మూణోక్య సామ కాంతాలలామా॥

సీ॥

దీరుడై దీనమం దారుడై వాధిక గొల్గిరుడై సుతనోదారుడగును

ధామడై సంఘాణికామడై మంత్రీలలా ముక్తికామడగును

శీలుడై కరుణాలలాటై సభ్యులలాటై భర్తకలాటగును,

లరిమడై కీర్తిక సంతతిమడై సమరనిశ్చయమడై సద్గుణాజ్ఞనిమడగును

నెసగుమూ సాపురపురామకృష్ణ మంత్రీ వరునకును

గంగ మూంబకు వరత మూజు యగును పృణాంగవలలాన

నతిశయిలై . నిలను మూణోక్య సామ పర్యంకు వదవా॥

సీ॥

రూప మూణోక్య మగుట స్వరూప సకల,

సుగుణ మూణోక్య మగుట సు సుందరీ శి,

శాస్త్ర మూణోక్య మగుట సద్విధ్ధిక మయిత్రి,

శుద్ధిగను మూనికమకపై శుభ నిజాభ్యాసి॥

సీ॥

యత్తి కుల సతి చోదదానెల్లవోళ,

గూడి బోగింపుచును కడు పొదుకలను

జాను మొరుచు మున్నతి సమయ మునము,

తన యుదుదయించె రామకృష్ణ నెడి పునుదు॥

సి॥

పాంపు దీపింపగా సుహృదాక చంద్రుని కన్న తిగెనమెగంబువాడు,
 నలకసంత బయలవ నలకూ బరులకన్నదంతైనచక్కదనంబువాడు,
 నరశింహపురహురగిరిజూ సమలకన్నప్లవరంబగు పరాక్రమమువాడు,
 కాదాతనూజ సురద్రుమధానాధరంబులగెల్పును దానంబువాడు,
 అలఘుచరమృదుసవ్వు వాక్కు ముల వాడు.

భవ్యలక్ష్మణముల వాడు భాసురుండు, పరమకారుణ్య
 గాంత సంభరితముతిక, యవగజైష్ణవైదికామకృష్ణాంహృయంబు॥
 క॥ అణమకృష్ణ రతి.

శృంగారంబుగ నలరుచున్నగమగొనితనహృ
 త్వా రసమన నలరుచువో,
 మూరు నీలక్ష్మణ సమంబున మంత్రీ శైలంగెక॥

క॥

అ రసికాశ్రుణి తమ్ముడు,
 మూరలు యాదైయ దనగమంబుల సుగుణా
 దాతు దయవెలసె నెయ్యద,
 ధారుణి లానిల వప్రధాని మదుమహా॥

ఉ॥

నీలవ మంత్రీ శైభురుని నిర్మలకోతికలతా వితానమా,
 నీలగళుద్రి జుట్టు శతనీరది యంతట గప్పిరెతతా,
 సూలమరెక్క శీతగిరి చందనజన్మజములాప్త ముచిది,
 గజ్జలములందు నిండుకొని గాటముగా కొనసాగె నెంతయున్॥

సి॥

భండమౌద్ధంధనుభక్త్రుహంబువకజాకమందాదాతి భజనంబు,
 శేరణాగత ప్రాచసం రక్షణోపాయ దక్షు దవ్వుల ఘోరిలక్షణంబు,
 అధిక దరిద్రగాథాంధకారోగ్రదివాకరుతిద ములగుణాకరుండు,
 దానమానైక నిష్ఠానయనైపుణ్య విలసితుండవీధయాపతితుండు,
 పరమగాంతాన్నియందు ముష్కర మదాప.

హరుడు వేంకట మంత్రి సోదరుడు ఘనుడు।
 వీతి పారగు దళుల ధాత్రి తపోద్రు । మూర్ఖుడల ఘుండు
 నీల న మంత్రి వరుడు ॥

గీ॥ దళణి ధర్మంబు నొల్లు పాదముల నడిపి
 ప్రజల బాంకించి దారుణి పతుల లోన।
 మన్నవ యశంబు గాంచి కిం మూరి వంశ।
 పాంశరమునకో సంఘ బాంశం దృఢ గుఱు ॥

క॥ మహువ యమ పట్టణ మున।
 మహువ తో సకల జనులు మఱి మఱి భక్తి
 ధైర్యములితి నొలువ సతతము
 చక్కని సామ్రాజ్య భోగ సహితుం డగుచున్ ॥

సి॥ అవనీ సురావతి కన్య హారంబులు నతిరమ్య నిల్పి దేవాలయములు
 సరసా న్న పానాది ప్రసక్త గాతి కలుక రాకర సదృశ మూకములును
 నందన వన సమాన ములైన తోటలు నయ దూర విజృంభణ వనములును
 కంఠ ధని క్షైవ వరకంబు గావించి సత్ప్రబంధంబులు చాల నంది
 యశము గాంచిన తెద బళి యూర శిం హృచ్చెంద్ర
 శౌభర రాజైంద్ర సకల కార్య భారము వహించి
 తత్ప్రపా పాత్రు డయ్యె । మహిమ గుణ గాతి
 నీల నా మూర్ఖ మాతీ ॥

ఉ॥ తిన్నల పట్ట భక్తి సమ దంచిత బియ్యదు భూరి శాంతు డయ్యె
 తిన్నల బుద్ధి మంచుడు గుణోన్నతు డయ్యె మూర్ఖ బాగ్య సు
 ప్పన్నుడు కీర్తి కామడు విభా వసు తోజుడు బంధుకోటి లో
 వెన్నక గన్న మెట్టిసి ... కెంద్రుడు నీల న మంత్రి బుద్ధ రన్ ॥

క॥

అ నీలవ మంత్రి మహా,

దాన గుణా భరణు డగుచు భరణ వెలుగం.

గా నవని భాల్స నీవను,

మూని తగుణ వతి యవంగ మహి నల ణందెన్॥

ఫీ॥

పరమ పతి ప్రత దత్త గుణా పేత కరవల్ల వవిజిత సరసి జాత,

ఘన దాన విజిత కల్ప మహి ణాత పరమ పతి ప్రకృతా సమేత,

భూరి పృణ్ణి పేత బద్ధజన విభూత అపన్నజనమాత పాప భేత,

చేకురబంధ తనీల జీత ప్రబు దత్రాత సమ్మల సంభూత సరసచౌత,

నైకత నీతంబ ప్రసి తార్స జన కుటుంబ, ఉమరితా ధర

బింబ యశో వలంబ, విమల ముఖ శశి బింబ విభ్రమ కదంబ,

పూత సద్గుణ నికుటుంబ నీవ మూంబా॥

క॥

పీ డదు ధర్మచరణారకు.

చేదదు స ధాన్య త్రి లిలను విభునికె ప్పడు మా,

రాదదు కు స్త్రి తమలన్ గూడదు

నీవమ్మ వలంబ సుదమల గలరె॥

కీ॥

అట్టి నీవమ్మ గభక సుధా బ్ధి చంద్రు

దగుచు నుదయించెను సుప్రత్య తమల గుణుడు,

బారు సౌందర్య వంతుండు సాదు విహితు,

దుత్ర ముడు కూర్మ నామధేయండు ఘనమదూ॥

కూ॥

బారు విబారు దాల్స జన సమ్మతు దచ్చ మలైక సద్గుణ,

దారుడు దర్శ మూతన్ స ముదంబిత కేసురు పృష్ఠ సామనా,

కారుడు బంధు మిత్రుడు జగద్ధిత కీర్తిక విగాఢై సదా,

అరయ కూర్మ నాభి డనయంబును భాసిల మన్నన స్థితీక॥

గీ॥

అటుల కూర్మ న్న భూరి గుభామ్మ డగుచు.

వెలయు నీలనమంత్ర కర్పిదమెపుడు
చూచి సంహిత భరితుడై సుంకి జనులం

దందు భయ భక్తి గలిగి జేన్మ లలుచుంటె॥

1॥

అతని యగ్రజుడగు లక్ష్మణాభిని మంత్రీ ।

యభిలగిస్త్ర పురాణావేహున వివరము ।

లందు ప్రాచీనవయగల్గ హరి పదాబ్జ ।

భక్తి యుక్త మనస్కుడై బరిధి వైతె॥

2॥

కుండాళ వంశపావర సాగర హూణకచంద్రులై యవనీశులమునదామవతరించి

అహూణకగురు సుమలనప్రశిద్ధికి నెక్కి వరగురు పంక్తిలోవాసిగొని

యభిలవేదాంత రహస్యాది విజ్ఞాన నిష్ఠాగరిష్ఠులైనెగడి నిభిల

వాదుల నిరీకంచి నైష్ఠవ ధర్మంబు నిర్వాహ కమజ్జేసి నీరజాక్ష

సదృశులైనట్టి వేంకటాచార్య వరుల సన్నిధిని పంచసంస్కార

సంపదలు లభించుకొని భక్తితో నధిక పంచకంబు ।

వదసి లక్ష్మణ మంత్రీ జెన్నదరునెపుడు॥

1॥

అన్నయగు వేంకటా మాత్యునందు భక్తి

యనుజుడగు నీల నా మాత్యునందు కరుణ

కలిగి సకల జనుల భళి భళి యనంగ ।

వెలసె లక్ష్మణ మంత్రీ చెవొక మతిని ॥

2॥

అట్టి లక్ష్మణ మంత్రీ నె యుని బెలవ్వి

జనని యగు రంభ మాంబ దీవనలు గాంచి ।

అన్న యూనతి గైకొని యనుజు సమ్మతమున

నిజ పుత్ర మిత్రులను మతముననూ॥

3॥

శ్రీ మదుమేశ కృపా మహితైశ్వర్య ।

బంధురంబరి పద్మ సింధురంబు ।

వర విప్ర హ జన్య వైస్య సూ ద్రా డి జనా కరం బా ర్హ వశేక ..... ।
 అల ఘ్న లోత్ర వితి త్ర హ గా ర రత్న ప్ర భా కరం బభిల గుణా కరంబు ।
 వి ద్వి జ్ఞ నా వన వేంకట ని శ్శంక పా తితంబు విలాస లాతితంబు ।
 స చ్చ వేశ్య ర గా యు క సంకులంబు । రమ్య హ ర్మ్య ప్రదేశ
 విలాసితంబు । నమ రితంబుగ ని త్య క లాన్వి ణ మగుచు ।
 ప్రబలె సంగమ వలనా భి ప ప్త ణంబు ॥

ఉ॥

అట్ట పట్టణ మనకథ పతి వేంకట నిశ్శంకు డవ్వోత నిర్మలండు ।
 సద్గు ణాంభో విధి బాపాది విదాన్ ప్రకటించు సంత విమల యశుడు ।
 పరమ ధార్మికుడు కా పురుష వే మూ రు డు ।
 సంగీత విదాన్ విశా రదుం డు । శాంత ప్రచుక్త గుద్ధాంత
 రంగుడు ధాన మూన ఘనండు సా మ్రాజ్య యుచు డు ।
 వితత రాజాధి రాజ పూ జితుడు చతురు డుత్త ముడు
 మేరు భీరు డత్సన్న మండు నగుచు బామె వరాన్య యంబనెడిదుగ్గ
 శరది సంపూర్ణ చంద్రుడై జూను మోరె ॥

కు॥

ఆ వేంకట ని శ్శంకుని

భూవాభ్యంబలర తత్స పా పా త్రుండై ।

నీ వి దతిపక ప్రదానుండై

వెలసెను లక్ష్మణాంహాదీయా మాత్స్యదాసిన్ ॥

సి॥

పట మూ రు గొంఠి ముర వలపు లందెకాని యరి వట్టుపల విల్లయందెకాని
 నైక కరువుల విల్లవి తలందెకాని వలను గా కొట్టింగడులనె
 కాని కలక మెండిండు కలకులందెకాని అనిశంబు
 కాక పాలందెకాని । యుదుచోటి వృక్ష కాకు పాదలయందెకాని
 అరరి తోటల పసులందెకాని । అరవి జనులందుగలగ్గ నియ్యకను
 వెంకటాభిని శ్శంక దారణైత నవవరతము ।

ప్రజల బాధి. పగా జేసి భాగ్య సహాయు.
దగుదు లక్ష్యణ మంత్ర శిష్యులరె నిలనూ॥

గీ॥ వెలయు నీ శిశి సంగమ వలసలొన,
సరవి కేంకప నిశ్శుంక దారవ జోరు
చెంత మంత్రాం గి మైత దా శ్రీవ న నాలి,
మరిమరి నుతింప లక్ష్యణ మంత్ర యలరే॥

గీ॥ అవని రెండవకుల సతి యతి నుణాడ్చి
పరమ కలాని గె సవత సౌ భాగ్య వతేత,
లందర ధీమణి శ్రీ రమా పాద భక్తి,
కలిత సద్గుణ నిమరుంబ కశ్య మూంబా॥

సి॥ కలదైన సత్స వాక్కులె కాని బొంక దుకవపమెరుంగదె కాలమనను,
వ్యాచు మూగకము దప్పి నడుచు బెరుంగదు చనకు
యింతు పాత్తు గొయ దె పుడు, పరుల దూషింపును
పలక బెరుంగదు ప్రోధ మింతైన గై కొనుట లొదు,
పాప బింతన మది బాటి చరె న్నపుడైన నప్రియ
వచనంబు బాడదె పుడు, మూర్ఖు బుద్ధి
స్థితింపదు మెనసి మదిని, హింస నొయ
బెరుంగ డొకించు కైన, కోప మింతైన నెరుగదు కుటిలగాడు,
మాన్య చరిత గుణాలంబకన్య మూంబా॥

క॥ తను గన్న వారి మందిర,
మొన యంగా నత్త వారి యిల్లు పవిత్రం
బానరించె నెపుడు భళి భళి
యని సునములు బొగడకన్య మూంబ ధరిత్రిక॥

క॥ కులమును నీలము గుణమును

జ్వల రేఖయ భాస్వరేభ సౌందర్య ముని

శ్రుల డైలీ ధర్మ మాగ్గము

గతిగీత నాన్వంబ సామి గలరె యువతులక

గీ॥ అమల కన్య మాంబ యతి సుగుణా ద్భవై ।

నను దినంబు నిమిల నలర లక్ష్మణా భిమంత్రీ

సంతకా నంద మహి మసు ।

జూను మొరె నభిల జనులు బాగడొ ॥

సీ॥ పారు కంబులు ముత్త వారణంబులు గల్గి రమణోయ జోనికరములు గలగి

యమల తంబగు భీర్మ హర్మ్యంబులు మగల్గి మెల పప్పుల పల్లకలు గలగి

అతి మల్లచి ని బోనాంబరంబులు నవరత్న యువ భూషణములు గలగి

కలకాలము ను నారోద్రుల మన్ననలు గల్గి దాసదా సిజనతెతులు గలగి

హరితబీయ సదా బాధ్య కరుణ గలగి । వాసవ సమూహ

ఘన పైభవంబు గలగి । ఆ యుగా రోగ్య వంశుడై యను దినంబు ।

సెలమి లక్ష్మణ మంత్రీ వర్ధిల్లు గా వా ॥

క॥ యల సృష్టి కరణ గుల మున

నల రొందును మన్న లక్ష్మణా మామృడు

శ్రీలలనారీశ్వరు కరుణాను

వలనుగ వర్ధిల్లు నాత పైభవ యమృతై ॥

గీ॥ ఆ యుగా రోగ్య పుత్ర వౌత్తాత్మ తరణ

ధన కళకత వస్తువాహనాదాని భివృద్ధి

కృతి యుగా బంధ్ర వాంకణ కౌతిక గలగి ।

మహిమ వర్ధిల్లు లక్ష్మణ మంత్రీ వరుడూ ॥

పల్లవీంతములు ॥

క॥ శ్రీయత గుణా కరునకుక ॥

దా యజ సభ తే సునకు కుతూహల మతికిన్,

కా యజ సమ సుందరునకు

శ్రీ యువతేనాథు పాద శేవా రతిన్॥

క॥ సూత్ర స్థాన... ంబునిభా.

నోత్తునకున్ పోకటాల్ప నిరవధిక కృపా.

పాత్తునకు సుకవి గాయక.

మిత్తునక స్థాన రహిత పెద్దాత్తునకున్॥

క॥ సర్వ స్థాని ధికి ఏ ప్రా

శేఖరి దానికనునకతి చిత్రాత్తునకున్

గర్విత పరిపరిధినకర

దదర్శితర భగవతికి బుద్ధి విమత కృతికిన్॥

క॥ చతురు నకు సకల సనమత

చిత్రరణ సుని సాంధ్రు నకు చిత్రాత్తునకున్,

కుమకానివ మతి క గణా

పతి సన్నభ శౌరుని నకు కృపాకవయ నకున్॥

క॥ అన ఘనకు రంభ మాంబా

తనయ నకున్ పోకట ప్రధాన నై మణిమ సునకు కష్ట మాంబా

ననవిక సిత వారి నాచ నరి నాత్తు నకున్॥

క॥ సూరి జన పోషకునకు

మహారసికా త్రహిణికి పెంకటాల్ప

చళణ సేవా రతికి పృణ్వి మతికి

దయా రస కలమనకు లక్ష్మణ మాత్తు నకున్॥

శుభమస్తు॥ అచిహ్న మస్తు॥ శ్రీమతే రామామహాయస్సమః॥

అంకిత మగానా రుప యంప యువన శ్రీరంగ మహాత్మ్యం బసు

మహా ప్ర బం దంబునకు కథా విధానంబెట్లు దెవనా॥

సి॥

శ్రీ కర పంబుక్ష రి మంత్ర పాఠంబునాని వెక భక్త ని నాలయంబు।
 గతుడగుం దరవి నిన్నర యక్ష గుహ్యక సిద్ధ వదానిధర సో వితంబు।
 నారద సనక సనందన దూ రావి స గో వ మ ముఖ మునిగణ యతంబు।
 నాగల ప స భృంగి గం దికె శ్వర ముఖ ప్ర మధగణాదేక భా సురంబు।
 సు ప్ర సిద్ధంబు దివ్య మోక్ష ప్రదంబు । రా న క్షోటి సమ ప్రభా రాజితంబు।
 బాలచంద్ర మకుట భుజ పాలితంబు।
 భ కి వై దంబు వైలా స పర్వితంబు॥

సి॥

నిర్మల దివ్య మణీస్తం భ సం యుత బాహుక గోన్నత సోధములును।
 యురుతరచంద్ర కాంతో పల మయవేదికా భక్త నిర్మితా గారములును।
 తిమల తరా ప్రా కృతా మృ త మయ పావనాంబు పూరితకమూకరములు।
 పల్లదసులాంత పరిపక్వ ఫల భరితామోద విలసితా రామములును।
 బారు బంబాః మణి మయ హో రణ ములు।

మణి భజిత హాటకా స్థాన మంటపములు। మంజుల విచిత్ర
 కౌళికా మందిరములు। నందమై యొప్పు తద్గిరి యందునెప్పుడూ॥

సి॥

రూప విలాస ని కూ ఢ భాసురక గా యుత రు ద్రకవాస హస్తములును।
 సరమ శ్మశర ధానిన పరవశమాన నా భల్లా గోకృప ముఖి భక్తతతులు।
 యమ నియమాన నాద్య ఛాంగ యోగ నిష్ఠా నికూ ఢాత్మ వామానితములు।
 త్రిణి మాది భూరి తరై శ్మశర సహిత శై వాగమ జ్ఞాన సిద్ధి వతులును।
 బహు పు తా నాదక సంవత పారసులును। భూరిభరతక గా పూణాక
 పురుష వతులు। నకటష జ్ఞాన రు ద్ర శై వక గణాములు।
 నెందు బూజన వెలయదు రందు నె ప్పు డూ॥

వ॥

తిమ్మహా శై లంబునక డ్దే గ్ని రుండును। పూణా పురుషుండును।
 పూత చరిత్రుండును। పూని పురుష హృ దయ నివా సుండును।

భూ సంక రాజకౌయూర విలాస ము నుండును। ప్రమథ గణ సేవ ముండును।
పా ర్శ్వతి చదన స రోజ బాల బా స్థులుండును। వరమకా లు లాసి కన
సమంచిత హృద యూర వింతుండును। వరమ యోగి జనా నంద
సంధాయకుండును। భక్త జనా బిష్ణు ప్రదుండును। భవరోగ్య
తై ద్భుండును। వె డాంత వేర్పుండును। గంగా తరంగకా
రమని యమ హోత్ర ముండును। మంగళ ప్రదుండును।
తాండవ త్రి యుండును। చండ పుండరీక దనుజ విభండమం
డున్న చంద్ర సూర్యా నలా క్షుండును। చంద్రా ధర ధరుండును
శైవ సదా శి వృంధా క్కనాడు కన వ్ధవక సా ధా రంబునా॥

సీ॥

భృంగీశ్వరుడు మ్రోల శృంగార రసమన వివిధ తాళగతి తాండవింపవేను।
నమర నాయక వహ్ని యమ వరుణాది దిక్పాలక చక్రంబు బలసిహంబు।
బ్రాహ్మీ మహిశ్వరి ప్రముఖ తా మూ వృకర కడుభక్తి తామూదిగమునోను।
నకలుష జ్ఞాను తా సకల జనంబుల నయ నయ ణ్ణా నమర సందడించు।
వామ భాగము నందు పార్శ్వతి వెలుంగ। భుజగ భూషణ తమల పావప్రకాశన।
మంద హాసంబు మోమున గ్రుందుకొనగ। సరచి బౌల గంబున్న
సమయ ము నేను॥

సీ॥

నైతి సతిగమ పదని స సుస్వరముల మహిత పృథ్విరా నిల మా వినిపూయ।
మదిత సంగ్రామ లా ణ్వి చితచమరి వాల మకక్ష పాలభుజమున వ్రేలు।
సురధుని విమలాంబు పరి పూణక వరకమందల మతోకైల దండంబుమెరయ।
శరదభ్రు విభ్రమ సర్వశరశక్షగా త్రంబున కృష్ణా జనంబు వెలుగ।
బాల సూర్య ప్రభాసి భభాస మాన। ఘనజల పుష్కరిణి సాంధ్య రాగములబోను।
హరి హృక్షీకౌశల గోవింద యని ను తింబుకొనుచు నోతించె
నారద మని వరుండు॥

క॥

వచ్చు మునీంద్రులు మును దొడ్డను॥

బెచ్చెర నతి వైభవమునచిచ్చర కనురె

దాన్యుగ మన్నెడ కేరిని

యచ్చర పూజాహామగు దధియూంఘ్రు లకున్

గీ॥

ప్రమ సాన్తాంక దండ ప్రణామ మపుడు,

జేసి హస్తాబ్జముల మోడ్చి శిరమునందు

జోచక యత్సంత భక్తి విశేష ముగను

సముత్తింప దొడగె నానాంబ శివునీ॥

సి॥

దేవ మహాదేవ దివ్య ప్రభావ లోకత్రయ నాథ నిష్ఠుల హాథి,

నివ్వ నిరంజన నిగుణాని వెకవనిరుపమ నిరవధ్వి నిగమవేదవి

పరమేశ పరమాత్మ పరమ కృపాకర పరమచారక నామ పరమపురుష

పంచబాణాంతక పంచవదనల సత్పంక్తి లోమంత్ర భవ్య సదన,

యభవ త్కాంబరాంతంబ గాదిదేవ, సాంభవి మోగన్విరూపకళదుద్ర

భద్రుగా దేశ వరచరచద్ర ధూప, భూతనామక సకల

విభూతి ఫలదా॥

అని మురియు నిష్టనియె॥

సి॥

జగతి మోగోరాయ సర్వేశ్వరాయ తీనా నాథ వరదాయతెనమోస్తు,

పరమేశ్వరాయ కపాల హస్తా యెవా ..... నాద విమలా యతెనమోస్తు

పార్వతీశాయ శుంభ ద్విత్త మామ లక్ష్మీ నాథమిత్రాయతెనమోస్తు,

ద్వరణీశతాంగాయ కరుణాంతరంగాయ మూనిహృదాయతెనమోస్తు,

దివ్య ధూపాయ యదవా యతెనమోస్తు, సూన శరదవక్

దళనా యతెనమోస్తు, దివిజరిపుత్రురదహనా యతెనమోస్తు,

త్రినయనాయగిరిశాయతెనమోస్తు॥

క॥

అని విసుతించెను నారద

మన వర్ణుండంత శంఖు మూతిక

స్మిత యుతా ..... రమ్మ నీయ
మ్మ నీ చరునిని గారవించి ముదమున బలకెన్॥

క॥ పుట్టితివి యజుని తమ పున,
పుట్టితివి రమాధి నాదు పదపంకజ మున,
గొట్టితివి దురిత వితచల
నిట్లు నినున్ బొగడ శక్య మె మని నాదా॥

క॥ మెందుండి వళ్ళుతివి నీ
విందులకని ఎరుగున సమ్మనం, ద్రుంధిని
నందమున పార్వతి పతి
యందున తన దృష్టి నిలపి యపు డిట్లునియెన్॥

గీ॥ మర్రికి లోకం బుగ్గనుచును మా హృదీశ
వళ్ళుతిసి యొక్క సందియం బచ్చు పడగ,
మిమ్ము నడుగుపెక్తై గడునెమ్మి తోడ,
నట్లు సందియ మెట్ల న్నన హరిం ప్పూ॥

క॥ శివగుర్ర భవ మహా శ్వర
భవదీయ మంభార వింద భవ వచన
మరంద విలసన పుణ్య చరితలు
క్రొత్తవణపుటంబులకు ద్విపి సతిపె మహాత్మా

సీ॥ మూలనా దతి కారుణ్య రసమున రంజిల్లుచు పుణ్యా రత్నమైన
పద్మ పుణ్యాంబు పార్వతి దేవికి వెనకే యునప్పుడు విశదముగను,
రాజ బరిత్రు రాజ వంశముల మనస్కంఠరములను బ్రహ్మాండవిశతి,
జనన నాశంబుల మునులచరితలు పుణ్యక్షేత్రములను ప్రశ్నాపదము,
దెలయగు నెమ్మరె శక్తపేదకన్య, మహిమ జేపుచు
శ్రీరంగ మహిత నామ గోభవంబుల నరు విమనంబు

గలదొకం దని సంక్షేపగతిని దెలియఁ

క॥

వలెనీ .... రాతిని త్రీ రంగము.

కలషహారంబనన తరము కామతపలదం.

బలము శుభకరము ప్రబోధి.

భవల మదిగా వ్యవసు దాని సకలచరిత్రక॥

సి॥

తగను సవస్తారముగ విననోరెదనా కావతే వలె నాగజూష.

దొవదొవరిశద దేవేశ్వర మహా శయని సంసుతింపనప్పుభవ్యదప్యడు.

శ్రీరంగనాదుని చిత్రంబుల పలనానంబుజేసి యిట్లునియెనెలమి.

నారదమునివల్లనయ సుగుణా దర్శనెప్పెదవనవచ్చుచిత్రగీతి.

తిమరమునవాద యప్పుడు నేవడినిన నచ్చి యుధకమచిగోప్పగమ్మ.

మచ్చి వ్రుచ్చిజేసి. అప్పుటికి విస్తరంబుగా నూడనైతి.

నిప్పుడునే నెరిగిన యందయెరుగజేయు॥

మ॥

వినుమత్సంత ముదంబెల పకగలనుకావేరి నదీ మధ్యమం.

దనఘంబై వరజాంబు పూరితమునై యశ్రాంత పూతంబునై.

ఘనమై యెప్పెడు చంద్ర పుష్కరిణియక గానారతీరంబునక.

జనమోక్ష ప్రద మాగకమై బహు విలాసంబై క్రియాదా మపై॥

సి॥

రమణీయ లక్ష్మి విలాస మానంబును నమలితదివ్వ సుఖాస్పదంబు.

నిరుపమానంబును నివ్వ శుభంబును పరమకారణ మతి పావనంబు.

ప్రణవ తమాన విభాస మానంబును. నతీ నిర్మలంబు నిరవదికంబు.

మోక్ష ప్రదంబు వెలక్షణ సహితంబుదేవమానవగణాకౌతవంబు.

సర్విదానంద భవకంబు గౌరవంబు. నగుచు సతతోత్సవంబుల

నతిశయిల్లి. పరమ పదతుల్కమై భనుక ప్రస్తుతింప.

నలకు శ్రీరంగ మనెడి పుణాన్తి స్థలంబు॥

క॥

తిక్కాదికి భవిన మనుజుని

కక్కబ ముగ నరక బాధ లంటవు జన్మం ।

బెక్కడ దియ మున లలికం ।

బక్కట బసలొడుచుట నమర ము శేం ద్రా ॥

క॥

అది గా వ్రస బిమంతుడు ।

చదివ శ్రీరంగ మహిమ విని యచ్చటకే

మది సలరి మెటుల నైనక

కొదలన్నియు దీర బోవ కుండునె చలపన ॥

సి॥

అనవరతంబు తుక్కున వ్రేళనైనను పృథవి ప్రకాశంబు చివర వ్రేళ
గొనకొని పాపాత్ముల నంటుకొను వ్రేళ । వసుధన సత్యంబు వ్రేళవరే,
పతివ పాషాండ సంభాషణంబును వ్రేళకొని ప్రాకృమలంఘ్యకొన్న వ్రేళ
..... బహు సార రక్షింప వ్రేళనైనను యం వలించు బెట్టుకప్పుడైన ।

రంగళం గా యనుచు నంతరంగ గుడ్డి । గలగి యెమాన వ్యంతైన బలెనోని
యతడు పాప విమక్తుడై యంత్ర మునను । బ్రహ్మ లోక
సుఖంబులు బడయు ననన్ము ॥

క॥

సయ్యన శ్రీరంగ మునకు ।

వెయ్యిరుద ముం డి మైన

వెడ్డను మను సుం డ మొద శ్రీరంగంబని

నెయ్యింబున సంస్కరింప నెరి మక్కుడ వ్రేక ॥

క॥

వలసుగ శ్రీరంగా యని ।

పతికిన మానవుడు సకల పాప

సమాహంబుల వలన విడువబడిని ।

శ్శలమహిమను బొందు విష్ణు సా యునింబున ॥

సి॥

దోషాంతంబున బిసాంతంబున గమల దుగళ ము విహిత రమున
పట్టణాంతరమున పరగ ద్రా మాంతరమున పల్లవాంతరమున పశ్చి

యన్న వాడైన వామక మారు శ్రీ రంగమనకబో ముఖడలు మ్రోక్కినోని.
 యచదు సమస్తా ఘృతవలం వలన నిత్తుక్తుడై వైకుంఠ మనకు నరిగి.
 యచట నిత్తులగుం డి మహి మహి మను . వట్టవోవారమండయవమలము
 డగును సోభనోన్నతిని బొంది యలకుమందు గాన మగుడడు
 మత్తక యోక మన కన ఘా ॥

సి॥ కరమెప్పు చంద్ర పుష్కరిణీ జలంబుల స్నానంబు రంగని దరిశనంబు
 నురువరహరి వాసరోప వాసంబు ప్రబలతలశోభన భక్తజంబు
 పద్మలీలన గీతపాఠా యజంబుని . యన్విరివిలో మనుజునికొకజన్మ
 మందులంబించెనా యవనిః సకలా ధర్మ భుజుని ప్రసిద్ధమాను.
 యచట దన్వించు పుణ్యాత్ము డమలచరితు . డచటే
 పావను డమలగుణా కరుండు . నచటే కా రణిని ప్రభుషుండనభిమానిక
 యవని నారా యజుం దని యవగ వల యు ॥

క॥ శ్రీరంగమనకు నరిగిన
 వారిని శోచించు నట్లు వాడు ముదముచో .
 మోఠా యంబుల జం రక .
 శ్రీ రమణోత్పరుని పురము జోరు దురెలమిన్ ॥

క॥ కలలిన నైనగాని .
 మెలమిని శ్రీరంగమనకు పోగితి మనుచున్.
 కలగం దురెవ్వఱో వా .
 కలజెందవృ పాపములు ధరాస్థితి లోనగన్

క॥ తమ వంశంబున మెక య
 త్తమ పురుషుడు పుట్టి రంగదా మనగననక
 తమ తమ పుణ్యాంబులు చడ .
 కమరావతి యందువె ... లలరుదురెప్పుడున్ ॥

సి॥

జను తెచ్చి తెనను సదమల బియ్యతై యనఘ మా శ్రీరంగమనకు బోయి,
విమలమై దనరు కావేరి జలస్నానము నరింబి బ్రాహ్మణజనులకలమి,
షత్రుసాపిత భోజనము పెట్టింపుచు వేల్వెర దక్షిణకవెలయ నెచ్చి,
సంతోషపెట్టునశక్తుతై నను తిలతపకణబొసి శ్రీ భరుని చెంత,
సెనరగోగ్రాసమై నను సెనగనొని. వాని పితరలు సురలోకవాసులందు,
రతుని తానందభరిత బియ్యబ్బలగుచు. నప్పుడే పూర్వ
మెంత పాపాత్ములైనా॥

ఉ॥

తొల్లి యముండువేగ తన డూచిల నందరిచొర బిల్చి
శ్రీవల్లభుడైన రంగపరి వాసము గాంచు నటంపు మోడి యై
యల్లములో దలంపుకొని యుండును మూలం వాని బెంతబో,
జెల్లదటంపు వారలకు జెప్పె మహాభయ భక్తి యుక్తుడై॥

సి॥

దేవలోకస్థులొద్దె వతాని కరము కతము యధికారపథములు దీరి,
పోయిన పప్పుడు భువిని బుట్టచి మేని కడు రమ్మపైన రంగస్థలమున,
సరవము నవ్వులమై జనియింప వలెనని కాంక్ష జేయుదు నర్చనలములను
నలిన బాంధవుడు కన్పాదా శి గతుడైన మంగనంబు నందతిభాసురముగ
బహుళపక్షత్రయోరకే యహము నందు. కడగి విచ్చ
తపకణంబు రంగస్థలమున. నోయట మహాధికంబున బెప్పురుండు
రాల్స జనసంఘములు కమలాసన సుతా॥

గీ॥

పాసగ మా ఘంటునను చంద్ర పుష్పరిణిని,
నలఘు తరమైన కావేరి యుండు స్నాన,
మబ్బెనేని జనావలక భిల పాప,
హారము నొకొక కరము శ్రీకరము నజము॥

సి॥

మదిమలై శ్రీరంగము నడు బాతుల్లా సవాసంబుగా విను వారి ఘమలు,
రంగరంగా యని పొంగుచు పలు మారు మోహరమతిని వారి ఘమలు॥

శ్రీరంగ డా మంబు శోచించు వచ్చిన వారి బూజించిన వారె ఘనులు ।
 మెలకొనైనను శ్రీరంగమునకే గవతెనన పలికిన వారె ఘనులు ।
 వసుధ రంగ ప్రయాణమౌ నాకారె ఘనులు । కోరిరంగ బూజించువారె ఘనులు ।
 వదలకను రంగ చెప్పు నొచ్చు వారె ఘనులు । గాన తక్కిన వారలు
 ఘనులు గారూ ॥

క॥ వేల కొలంది య మంబుల ।

కోరి నిశాంతులు చెడించి యుండును శాస్త్ర
 బాలును రంగ వాసుల
 కేలా దురితములం శాంతి యులలో జేయన్ ॥

గీ॥

మెల్లలంబు నందు నెన్నెండు వశియించి ।
 యున్న గలుగ నొరడు రిప్పిలోన ।
 మోక్ష ఫలము రంగమున మెక రాచిరి ।
 వాసమున్న గలుగు వరము నేంద్రా ॥

గీ॥

కడక రంగ యాత్ర గావించు నెవ్వ డో ।
 మెనయ వాని కంన్న మిచ్చు నెవ డో
 వారలకు వ్రేలును నివంబుగా సూర్వుని ।
 యుండు దూరి పోదు రమర పృథికి ॥

క॥

శ్రీరంగ మరుగుచుండియు
 దానిలో మృతి బొందినట్లు దార్శికుడవుడో ।
 శ్రీరంగేంద్రుని గాంచిన ।
 భూరి ఫలంబు ముక్తి బొందు మహాత్మా ॥

గీ॥

మొనర మాడెసి చిల పాత్రలను దినంబు ।
 భరణి సురలకు ప్రితిగా దాన మిచ్చు
 ఫలముల బియ్యము శ్రీరంగ భవన దళిక్ ।

నంబు గాంచిండు మాత్రా నవరుల కిలనూ॥

సీ॥

పొసగ మునవ తమలకు పూర్వో ప్త

ఫలములొగాని యూరకై పొప్త మగునె.

లతితసంపత్కరం బెత్త గలగి యున్న.

తనర శ్రీరంగ ధాముని దశిక నంబు॥

సీ॥

ధరమ సాలగ్రామ దానంబు లొక పెక్కుగాంచిండు ఫలము రంగ పతిశేవ

మెదన లోపల గోదానముల గా పెక్కుత్సవ ఫలము రంగో శు నేవ.

భగత లోపల మెక్కు స్వరూక ధానములు గాంచిండు ఫలము రంగ విభూనిశేవ.

అవని సురులకు పెక్కు గ్రహ రములచ్చ వరలు ఫలము రంగ వరుని శేవ.

వస్త్ర దానంబు లొక కొన్ని వరు సతోడ. నెలమిదేయ ఫలంబు రంగేంద్రశేవ.

నిరుప మానంబు శ్రీరంగ నిల యుశేవ. యలను మానన

తమలకు గలగె నేని॥

శ్రీరంగ విభూని శేవా

పాండు యు యుచైన వారి బాగ్గింబిలల

సూర కుమతీంప దరయె

వారిని సంభవుని కైన వారికి నైనక॥

కే॥

రంగ పతి పాద తోధక ము

రంగో శు ప్రసాద మును దిరంబుగ నొనుస.

త్తుంగ వ్రల భాగ్య ము హిమో.

త్తుంగ త్వ ము బాగద సుర వమలు జూల దురే॥

క॥

శ్రీరంగ వాసుడై హరి.

కాఠూర్తి గదా సుడైన యవని సురునక.

పౌరి యు సంగిన చెంచెడు

నీరంబునకైన యు దానకక కమనెల్లక॥

- గీ॥ చంద్ర పుష్పశిఖి నికృత స్థానులైనా
 వారు భూభృషు వితతుల వలన బాసి
 నూను మూరుదు కిల పరు సంబుహాళి
 యనుచు బంగారమై నోయి మన వరళింబి॥
 యెనదిలో మననిన తరి
 నా నది నాకాని యన్న మగు శైవలనిక
 పూని స్మరించిన డాషం
 పొనని శాస్త్రము విజించు నమర మనోద్ధా మెక్కెనశేషంబగుదూ॥
- కీ॥ పొనది నకనా హించిన
 గానకశి పుష్పశిఖిని గంగా నదినిక
 మానక స్మరి యింపు వచ్చును
 మానవలకు దాని వలన మంచి గతులగున్॥
- తిది మెట్లెంతైనా
- మ॥ సరస నూన్లుదు చొట్టిఘోరతరసంసా ధ బోలాత్మతా
 నరులన్ గన్నెన మత్తుకలారయ పుడా వందాత్మతై
 చంద్రపుష్పశిఖికి స్థాన మెననిక పూత
 మగు తత్వాతేరిలో ముల్ల యు తరువాతక ధను
 రంగధామని పదద్వంద్వంబు శౌచింపుచున్॥
- కీ॥ వేమూరు భక్తి వదలక
 సై మను మద్యా రశాక్ష రేమంత్ర జపం
 బె మరకచౌసి ఐస్త్రా
 స్థా మంబులకన్న మదుదు సుస్థి రమమత్తై॥
- కీ॥ జలమైన పుష్ప మైనను
 పులమైనను పత్రమైన బాంబూలా తరికిన్॥

కల పాపం దాన మొసగుడు.

వలనుగ మరి మోతు నిండు వలనంగలుగున్॥

కే॥

తరుణి పాయం బనినన

త్తురుణి నివిడి యించె చెప్పెగావున సుజనుం

తిరవుగను రంగధామన.

చరణ సరోజముల పూజ సలుపక వలయున్॥

చ॥

తినయము రంగ నాథుని హృదబ్జ ములొపల నమకొన్న స

స్థనుడు ధరాచలంబునను జన్మ ములెత్తక పావనాత్ముడై

వనరుహ పత్ర లోచను నివాసము జేరి సుఖించి యుండు

రంగని మహిమోన్నతిక బొగడగా వశమ పణి రాజుకొని యుచున్॥

కే॥

భూదాన సహస్ర ములను.

గోదాన సహస్ర ములను గురు తరమగు

కనాని దాన సహస్ర ముల

వాని దరముగ రంగేశనేయందు లభించున్॥

కే॥

రంగ పతి భక్తుడై వను.

రెంగళి వనమునను పరిభవించినవాడుక

రంగపతి యొప్పుకుండ్లై.

పాంగురు ననుగొనిచి వచ్చి పురుషోద్ధమడున్॥

కే॥

వారిద్దరు నరకంబున

తొరలు రెవళియపుధివి ధరణి ధరణమున్

వారి నిధులున్న యంతకు

నా యుధిగనుండు రంబు జూపవత్తనయా॥

సీ॥

తలపోయగా వైష్ణవులహాసావేమను గ్రహములయందు పంకజ సఖులు

యలగు పుణ్య లయందు గంగయు నక్షత్రములయందు నరినెరి

అవనీరు మామల యందశ్చిత్తవృక్షంబు భూమిధరమలంబు హిమనగమః
దేవరుషుల యందు నీవును సురలంబు. వాసుదేవుండును వాకణముల
యందు సైలావతంబును హయములంబు. వేల్పుదొరతేజోస్త్వస్త్వైవేలనస్త్వః
లాతీతంబైన పృథ్విస్థలంబులంబు. ఘనతకైక్కిలవెలుగు
రంగస్థలంబు॥

క॥ యోమనుజుడైన గాని
శ్రీమద్రంగస్థలంబు శ్రీహంబినను

ధామగరిష్ఠుండై యా
శ్రీమూర్తివలంకమునకుల బోలు మదములొ॥

క॥ రంగనిశ్రీహంబకధర
హింగలవేల్పులను గొలుచు నీబాత్తురు
రాంగనవతె చెడిపిదపప
తంగాత్తును వేట సంతతము వశి యింతున॥

సి॥ మరగమే ధాద్యరకరు హిమ హిత్తుకులకనదానమశేషునట్లువారి
లక్ష్యంగమోగ సమంచిత స్థానుల సాగమ శాస్త్ర తత్వాధికయుతులు
భక్తి మోగ నిరూఢ భావాంతరంగులు వేదాంత విజ్ఞాన విశదములు
నిత్య నైమిత్తిక నిరము రణరంగశూరులు సంతతోదార ములు
దేవతాగారకాసార దీపిక కాది సప్త సంతానకరులును సరసి మోర
గాంచ గాతెని ముక్తి రంగ స్థలంబు॥

గనిన సుజన స్త్రుజములకు గలుగు నెప్పుడూ॥

క॥ యోమని వణికింతు నహో॥

శ్రీమద్రంగేశు మహిమక్షిచి తలముననా॥

స్వామిని బోలుదురే యా

బామరస భవాండ భాండ తతిగలవేల్పులీ॥

క॥

దురితములు సేయు వారల ।

దురవస్థలు జూచి మది నిదుర జిల్లుచు శ్రీ,

హరి రంగ ధామ గను మన

వరకరుణక జెప్పుచున్న వాడ మునింద్రా॥

క॥

శ్రీరంగ ధామ మహిమము

సారెకు విని నట్లు పురుష సంఘము డెప్పుడున్,

ధారుణిలో ధృశకులయు

గారంబుల బుట్టు భాగ్య గరిమల భీంజున్॥

సి॥

వాహిని లోపల వడవడ వడకుచు ననయంబు ప్రొద్దున మునునారు

సాహిరనిద్రాదులన్ని వొస జికోచి యుద్ధోబాహుల నలుమున్నవారు,

నుదయుస్త్ర మానంబులు దుగక గొదకుచు మెగిచు పక్ష

కెదురలు యున్నవారు । ననిశంబుకందములాశను పై

ప్రతంబున్నతంబుగ శోయచున్నవారు ।

జపతపంబుల సారెకు సలుపు వారు ।

సన్నతాహార యుతులలు యున్నవారు ।

సచ్చిద్ధత్వంబు వెల్లను జరుపు వారు ।

సరచి శ్రీరంగ వాసుల సాము హోరు॥

క॥

ఆశ్రమములందు మరిమె

యూశ్రమముననున్న వారలైనను శ్రీరం

గాశ్రమము చొసెరాని స

దాశ్రీధరు దివ్యరూపధారుల వారల॥

ఉ॥

వేద పురాణ శాస్త్రములు విశ్రుత భక్తి

బరించి భూధవాహ్లాదముగల్గు భూతివిజులైన మరంగనిల్వకుండెనా

మెదిని లోనతల్లి బిరి మెచ్చుచు శ్రీహరిరంగ భక్తి

మ॥ మఱి ర జరించు హి వసులునై నగు మెచ్చ కృపాంత రంగుడై॥
పరము దనంచు దివ్యోయ దపారగుజాకరు డిందిరేశ్వరుం॥

దురు కేరణాంత రంగుడు సము జ్వల నేలకళేబరుండు స
మృదు షుడు రంగ శాయి షునప్రణాళికౌ లభి యించు గాని దు
స్త్రర భవ వా థిక్ మగ్నులకు వా మస చిత్తులకున్ లభించు నే॥

సి॥ తి మరుల కా హార మగు సుధార సము లభించుదోదానవ బృందములకు
అవనీపతికి మోగి మయినవిభూతి ప్రాప్తించునె యంతైనభిక్షునకు॥
మృగశాఖ మోగి మై దగు గజపంలు దొరుకునో మరె మృగధూతకములకు
భాగాని ధీ కా హాక మై బరగు భూ షణాతమ వలకల్లును ధనహేనులకును
విమల సజ్జన హృదయా ర విందములను॥
సంచితా నీ మ దగును మోక్ష ప్ర దుండునైన శ్రీరంగ భక్త వహంబుజాత
నీవల భి యించునోభుక్ నె చె నటుల కు ను॥

సి॥ తి నవిని నారదముని వరుం డేశ్వరు గనుగొని విష్ణు భక్తా గ్రగణాని॥
యతి రహస్యంబు యలరు శ్రీరంగ మహాత్మ్యంబు వింటి మహా
ముదమున॥ విరా ప్రసాదంబు మా మహాంభోజంబు నందున్న
విష్ణు కథా మృతంబు॥ శ్రీవణ పుటంబుల సంతోషమున
నెత్తి పానంబు గావించి పరగల్గుచి॥

జెందకున్న వా డ శ్రీరంగ చరితంబు వివగలయ మగుదోత్యతోడ
తల్లి మాన సరణి తర్విస్త హంబును మె ఇదమనగనిగె నశశైశ్వరము॥

మ॥ అని యభి ధింబి యు డిని పంగముల సంభవ మూతిం
గరుణా ద్రు దృష్టి నాలోకించి కాలాంతకు డిట్లను త్రిభువ
నంబులందెవతా దానక గరుడ గంధర్వ సిద్ధ విద్యా ధర
మానవులలా మెకండ్లిన శ్రీరంగ మహాత్మ్యంబును చంద్ర
పుష్పరి షో డి తే థిక్ షునత్వంబును నతి విస్తరంబుగా

బ్రహ్మం సింహి వశంకంబు వాడును నాకళంకంబు వాడును నోటిది
నిశ్చయంబు నీవుత్రుడా నీవితగరిష్టుండవై యతి ప్రీతి
నడిగితితిగావున నాకు దోహదచందంబున నీకు నమసింతు
చనుమని యిట్లునియె॥

సి॥ సకలచరాచరాత్మకమైన యీ ప్రపంచంబంతయును మహాశక్తియం
లయమై యపారజలప్రళాళంబయి యిది యదియనుకూపమెరుగబడక
యండిన నారాచరాం దనపాచునియగు రమతో ప్రళయబ్ధినడుమ
నహారాశపర్యంకమందు వాబవళించి యొగనద్రాచలమండికొంత
గాలమునకు సృష్టి గల్పించి రక్షించి సమయజేతు ననెడిచతురబుద్ధి
కడగి తనమనమునకల్పించి యవిష్టు దేవుడవుడు
తనదుదృష్టిచోతా॥

చ॥ తనయదరంబునం దడగి నాశక్తియన్నచరాచరంబులనీ
గమగొనదిచ్చి రత్నమయనాగమతదిచ్చి నాభియందుసం
జనతముబొందె నానియదస్వకామయంబయి భూరిదిచ్చివా
సనమకరందపద్మమువిగలముగాలికసింపెనయ్యెడక॥

క॥ ఆకలుషతజ్వలరుహమున
నకలంకుడైన విష్ణునంశమువలనక
సకలపితామహుడగు సమ
ధికతేజోయతు బ్రహ్మాదేవుడుబుట్టెన॥

గి॥ తివ్విధంబున బుట్టి యయ్యిబ్బభవదు
కన్నుగవచ్చిచూచిన తన్నుదక్క
మెందుగానకనతిభయంబొందుచుండె
నప్పుడదికప్పుపాయుత్తుండగుచు శౌరి॥

సి॥ తివ్విధులంబును నవిమయోహరమును హరికమయమును

కౌటి సూర్య తేజో విరాజంబు రినక రాంత రాని మెలును
 బ్రహ్మ నామ కంబును సనాతనంబును నిరవధికంబును
 నిర్వికారంబు నానంద మయంబు నభిక్త వాత్సల్య
 మును భగవచ్చ బ్ధ వాఘ్నింబునై నట్లు యొక మహాహంస రూప,
 మునుగను పట్టుచు యు మహా ముదమెలవక,
 కనక గజుకండు హంసను గాంచి యడుగ, దలచి
 గీర్వాణాభూషా విధాన మొప్పు, నతి రయంబునకస్త్రమ్రుచును బలకొ॥

క॥ అది వృథా న హంసము

మోదముతో కచ్చి నాల్గు రెండు మల దొరన
 తొని దరమున గను సొని యుద,
 గాదనకను పతిక మరల కమల ను నగతిక॥

క॥ కలహంస రూప ధరుడౌ,

సల నూక్షుడు బతికె నట్లు శబ్ద ము వలనక
 దెల యగ పర్తు ను డెప్పుడు

జ్వలన్దై జగతి జక శబ్ద వాఘ్నిం డ యొనక॥

క॥ లోకముల సుతులకు కరు

శాకరువై జనకురెప్పుడు నామ కరణ ముహ,

దాకొని చొమరు గా వృన,

గైకొని తిష్ఠుండు నామ కరణ ము జనకునక॥

క॥ గాకొనె నంత మున జన

బావాబ్ధి నవా సుతై పద్మాక్షుడౌ

జోకభవృ బాచి నాపెణ

కనజు హరి యచింబు మెప్పుగ జెప్పెనక॥

సి॥

అంత సరస్వతి గాంతుండు శ్రీహరిచంతకాదోరి తిశోష మగను

సన్నుతి గురించి సర్వో శ్రేయోమితాశ్చింత్యజైత్రతక్షాల్లోమెట్టు
శాస్త్రంబుచేత విశదముగాదెలియుదు దానిని నిష్ఠాప్రధానకార్య
మేది యవ్వరి బచ్చి హృదయంబు లోపల దానినంబునైయుదు దయనాకు
నానతియని వలయు హరి భవత్వాదార విందములకొనకుక వందనములు
ననుచు విన్నవించ హంస రూపకుడగు ప్రద్యు లోచ మండల
పరమ కృపమా॥

వ॥ అవిధంబున హిరణ్యగర్భకాండము వాచించి యడిగిన
వాక్యంబులకెల్ల ముఖ్యంబు గానక్షరప్రయోత్తరకంబును
సకల శ్రుత్యం త సారంబును సకల ప్రయోజనసాదనంబు
నున్నగు ఏకాక్షరంబై ప్రవణ వంబుపదేశించి ఎచ్చె
డద్యుగ్మంద మెనినంబా॥

క॥ శిరి వర్షుడు మను ప్రభే ప్రియ
హరి శబ్దము మొ..... నుంచి యు ప్రణామంబా
తరువాత నలుపుకొని సు
స్థిరముగ పద్మజుడు నివమనై యుచు నుండెన్॥

క॥ హరి శబ్ద పూర్వకంబయి
బరగెడు ప్రణామంబుమొ దు బాటుల శ్రుతుల
నిరత మను మ్రో యు కతన ను
కరమతి శయములయి ముఖ్య గంబుల నలరెన్॥

సీ॥ పృథుషుడెవ్వొడైన ప్రాథమమెల్లాంచె కడు భక్తి తాపక్రమభిమగినుండి
కరమొప్ప శ్రీహరి హరి హరి యనుచు మది దిలంబుగ ముమ్మచుబలుక
వలయును దానిచే కలుష సంఘములన్ని డొలగి సంవతశుభంబులుబల్చెను
హృదయకాలమున సంధ్యావందన నిపాదులందు ముక్తికర్షణ నట్లువేళ
హరి హరి యని పఠనవచ్చుట కృపము హరి హరియను దురవచనంబులన్ని

భూరి పుణ్యచయంబులు బొందజేసి ।

యంత్రి మనసిచ్చు తన లోక మతు నితమ గా॥

అది యట్లుండె నంతా॥

క॥ ఎకాక్షర మగు ప్రణవము

గ్రహిని వద్దు నుడు నవ ముగా వింపు ల

క్షీకాంతుని నుతి యింపుచు ।

ప్రాకట తత్పద్మ మన తపం బూనరించెన్॥

వ॥ యిచ్చి ధంబునం దపంబు నేయమ బితా మహుండు ధా రుణి

సుర వరుల సాయ నపంబు నకు ముంల మంత్రం బైవ గాయత్రి

మూలు వాని హృదులు గా ఇభాగించి యందు ప్రథమ వాని హృతి

యనెక దివ్య వషణంబులచ్చ రించి తస్మాహత్త్వంబున

తన లపనంబున మత్సర లోకంబును బాత వేదః కర్తంబులను

యజ్ఞంబులలో స్తోత్ర సాధకంబులైన మంత్రంబులు

తొమ్మిది యను నీతి హోతృని గాయత్రి భండంబును

యజుర్వేదంబును మానవ గణంబులలో భూ సురులను

పశు నకరంబులలో మేకలను శృంగ నగా వంచె మరి యు

నప్పితా మహుండు తపంబుతోయంగడంగి॥

సీ॥ శెండవ వాని హృతి నందుగా బలకును తస్మై భావంబున తన భుజులు

సామ వేదంబు నిజకర కోష్ఠలోపల శక్తున నకులలో క్షత్రి యులను

దివ్యమై తగు జగతి చందమును పశువులలోపలను గౌరియల

స్పృశించి పెండ్లి యు తపము గా వింపుచ మూడవ వాని హృతి

మతిని పర్వత సుండు తస్మై భావంబు బోతను తన తాడంగు

యంతురు శ్చైవ విహ్న మ యుగములును ।

యజ్ఞ సుతి సాధనలు పరి యురు మెకటి ।

దేవగణములలో వెళ్ళి దేవతలనూ॥

వ॥ పశుజాతుల యందు గోవులను తిను పుచ్చుందంబును సృజించి
మరియు బ్రుహ్మదౌవుండూ॥

స॥ నాలవ పరితపంబులిసిగా వించి తడయక తనదు పాదముల వలన,
మొగిన ధర్మణ తౌదమను యుగముల యందునకల ప్రస్తాత్ర సాదకమలైన,
గురుతరమంత్రంబులకు వడి యెక్కుటి సారది మానవులలో శూద్రగణము
పశుసమూహంబు లోపల నశ్వ వితతులు కేరమధిక సృజించి జోకమలభ్యుడు
సంతసమున నున్న సమయంబునను భగవంతుకణ్ఠయుగమువలన వెడలు
గులమి వలన బుట్టు రలఘు శూరులు మధు, కైటభాభి
దానభుల తను జూచూ॥

వ॥ రజస్త్రమో గుణ ప్రధానులౌఁ బోసి, జగత్కంటకులై
పితామహు పాలకంబున యందు మహానుభావుండ
జవంబుపీయబు నిమోలితాక్షుండై యున్న యవసరంబున
నామ్నా యంబుల పహరించుకొని యల్పలయ సమద్రాదక
మధ్యంబు బ్రవేశించి యడంగి యుండిరంత, యప్రహ్లాస
నుండు కేను లెచ్చబూనిన తనచెంతవేదంబులెవయ్యె
శ్రుతులు తోయిం బోసి యెది యుండోచక వారెను తగుల
మొంపక తనకు నిజనివాసంబై యున్నతెల్ల దామరమెల్లె
మెల్లిన దిగ్గితన్నా...ంబు కరద్య యంబునం బట్టుకొని
యనోక దివాన్ బిసహస్త్రింబులకు దిగువకు వచ్చి,
యెందు నమ్మంద జ్ఞానులగు బృందారక పరిపంథులం గావక
మగుడి తవయ ధాస్య నంబగు పద్మంబు మోలికొని
నుదోవ గించి యన్నాగం..... దున్నక..... వ్రజంబులె
బాధిత బాధితగా శ్రుండై యదిజవజవలుండుటచె భగ్గుంబు

మెందుమో యే సంగతయంబున మహా భీతచేతనమై వచ్చితి
 పడిలంబుగా నా శంభెక్కి. యవ్వంఛా యూ సెంబుకయిక్కిమే
 లంబు మొదికి వచ్చి, నిష్ఠా ప్రకట నిగుడింపుచున్ గూర్చుండి
 చుద్దిక విచారగ. స్తుండి దుఃఖంబు బరింపం జూలకా॥

క॥ అంతటి జలములలో బడి
 సంతాపింపుచును శిశువు సర.... దుఃఖా
 క్రాంతి డయియెద్దును శ్రీ
 కాంచుని నిష్ఠని నుతింపగా దొడగె మెగిక్॥

క॥ హరి సర్వ శ్రీ ర గోవింద
 దరమా ధీశ్వర ముకుంద దామోదర పా
 పరహిత పుణి పహిత నీ
 కేకుణారస మునను నన్నుగావు మహాత్మా॥

క॥ నీ కంటి యవ్వ మెరుగను,
 నా కంటికి గాన వచ్చినను బ్రోవగదె
 శ్రీకాంచ నాగుణైయక
 గైకొని యాహరి నాదుగడు పుమచంత్రి॥

క॥ అని యివ్విధమునకు యిడు,
 వన నాసను జూచి దాస వత్సలుడు
 నానాదకనుడవుడు ముచ్చ రూపం
 మున వారి ధనదుమనుండి పొలపుగ బలకెన్॥

క॥ వెరువకు వెరువకు మికమో,
 యరవంద ప్రభవయనుచు నభయమెసగి నీ,
 గురుడన నా సుతుడవు నీ
 విరవుగ వేదములదెచ్చి యిచ్చి దనీకున్॥

గీ॥ అతిమతింపక యిప్పు డి నలమువెడలె॥
 నీయధాన్య నమ్రై నష్టి తో యుండు॥
 కడకు నోతెంచి యుచును సుఖముననుండు॥
 మననశయ్యి ను డరిగె నచ్చన న మనమో॥
 అట్టి సమ యుండునా॥

గీ॥ నిర్మల స్పృహకా కృతి నిజిద కాంతి
 కోటి సూక్ష్మల వెలుగున కొ మరు మగుల
 నభల చిదాన్వి వతికి కవక మనెడు నుతికి
 దగు హ యగ్రీ వ రూపంబు దాచ్చె శౌరి॥
 అపభద్రా॥

సీ॥ ఘనతరంబగు శౌర్య మనను చిద్బంభింబ్బి ప్రళయ వాహినిమనుజుల్చి
 అంబు మధ్వింబుననదగి యున్నట్టి యమ్మధుక్తైపభుల
 బట్టి మదమదంచె॥ వేదరతు ధ్వింబు మోదంబుతో
 బుచ్చుకొని పక్షి కాన వాహనమునెక్కి పహంబరంబును
 పృథుల రత్నాంచిత భూషణ బాలంబు పొలుపువెరవ॥
 లక్ష్మి యురమున గులుక నీలగిరి పద్మశ॥
 దోహంక ంతులు దిశలందు దో నరిల్లు॥
 కాస్త్ర భద్రుతి భానుని కరణం వెలుగ॥
 నబ్జ భవు మ్రోల బ్రుత్వ క్ష మగుచు నీలచో॥

క॥ వేదమయతైన శ్రీహరి॥
 సాదరమున నప్పుడు పంకజాసనునకొగిన॥
 వేదములుపదేశం పుచు॥
 భేదము ధాలగించి యదికప్పు పనిట్లునియెన్॥
 శ్రీహరి శాదిని యుపదేశించక

వేదంబులు సంగీతని మువయు దక్కక నీ

బెదారని పోలు గ్ర మ్మర

నా దయచె నివృత్తు గలగె నవి నజ వీతుక॥

గీ॥ అదిని మ దుక్తి మవదేశ మోటు పోసి

పాసగ ప్రణ వంబు నా శంబు బొంద దయ్యె

మెనర నీ శ్రుతులెల్ల గం బూపి దేశ

మనసు నిలుచును లేక యుండినను బోవు॥

క॥ మా యా జ్ఞా ప్రతి పాదక

మై యున్న శ్రుతి ప్రకరము మా యందు బెరం

బై యుండు నన్న వా శము

లే యుండ లేకుండు వీటి కెన్ని ధములక॥

క॥ కావున నీ వేదంబులు

భూ వల యుంబందు నల్ప పురుషులు చదువ

గా వలదు చదివి రేని యు

ఘాతములై నరక పాతులౌదురు పిదపక॥

ఉ॥ కొందరు బ్రాంహ్మణాత్మ ములు కోవిద వర్ణులచేత వేదమున

పొందుగ నభి శించి మధుపుంజములక విదళించి నైతి మా

యందు మనంబు నిల్చి ఏమ లాత్మ కులై జరియించి పిమ్మటక॥

పొందుదు రస్త్ర దియ పద భూరి సుఖంబున నంబు బాసగా॥

ఉ॥ భూతి సురా నప్తి యంబునను పుట్టు సధర్మ ములైన ధర్మమున

ప్రేమ బంధింపరొక విపరీత మతి న విహరించుదు జగము

ది మహి బ్రహ్మ హత్వి జన హింసలుచొనిన నానినై వడిక

తా మర సూక్త నందను ని ధామ మనక బడి యుండునెప్పుడుక॥

తీరలు॥ తిరయ గా పకలుగ మా ధర్మముల భవి నింజి ధరాస్థులక॥

మరల పోయిన దుర్మదాండుడు మూసని ఎదుర్చు గాక భూ
సురవదా ఘమ బాండుచుక గడు సోల బోచ్చిన పిమ్మటన్.
నరక బాధల బాండుచుండు ననంత గాలము పడు నా॥

సీ॥ అరచంద సంభవ యభిలకెదంబులు సద్భక్తి యుక్తుడై చదివినెని,
దా రుణి లోపల దర్శ పద్ధతిగను సకల యుగంబుల సలపె నెని,
నయ గుణాకరుడై య సాది సిద్ధం బైన భూసురకుల మనబుట్టె నెని,
సకల శాస్త్ర పుణాణా సూరి భక్త తోది యెమించి ధాత్రి విహరియె నెని,
యభిల లోక తతక దైనట్లు నా యందు భక్తి గల శుభమ బడయడెని,
వాడు ధరణి లోన వాసికి నెక్కక పశు సమూహ డనగ
బరగునెప్పుడూ॥

క॥ వేదములు చదివి నాయం ।
దా ధరముగ భక్తి లేని యుతడు కేదం
బోది యుచు వకు ముక్తి యు
త్రిదిగెడు దాని బోల డంబుని గభాక॥

క॥ ధరణి తలమున ముద్భ
క్తి రహితుడై యున్న భూమి దివి నునికొని మ
భ్రరణాంబుని భక్తునికొన్ ।
పరమాణువు పర్వతంబు పాటు యగు నామొ॥

గీ॥ వేదపఠనంబు ముద్దివ్వి పాద భక్తి ।
మూసనంబు ననెన్నడు తొని వాని,
పతిత పాషం డయవనశ్చ పాటులైన
హోన నమల సముడన మెన్నవల యూ॥

క॥ మొండుగ ముద్భక్తి గలుగు
చండాలం దైన గాని సద్భూసురము

ఐన్ది డి యిలెని విప్రుడు

చందాలాధముడు నిజము సతనీ జభవా ॥

సీ॥

నీరశ సంభవా నీవు నా వలనను విశదంబుగా సర్వవౌతములును ।

యపనిషత్తులును మహాన్నతంబగు నధికశాస్త్రముల మురిశిల్పశాస్త్రములును

వైద్య శాస్త్రమును సర్వంబు శ్రహింపుము కదగి యథా పూర్వముగ వేద

తతులను జూచి దేవతల గంధర్వుల సాధ్వీల సిద్ధుల సతవి మోర ।

నమర బుట్టించి కళాకళ మయులు నిలవి । స్వగత నరకాది

లోక సంహయము జేసి వారి వారి తగినట్టి వైభవములు ।

రూపముల నామధేయముల రూఢి జేసి ॥

గీ॥

నిల్చి మని యూనతిచ్చి యువల్పకరుణ

నాదరింపుచు గరుడ వాహనము నెక్కి

చని మెదవాదిదేవుండు జలజభవుని

సన్నతుల తృప్తి డై యాత్మ సదనమునకుం॥

క॥

యిచ్చి ధమున గౌరి శ్వరు

దవ్వులు పుతపిసి తొడ నానతి యిడినన్ ।

నివ్వెటులు భక్తి యుక్తిని

యవ్వలకథ యెట్లు లెమ్మి నని యుడుగుట యున్ ॥

సా॥

సాంసారగుణస్థా భూరికరుణా సంపూర్ణాభిత్తోబ్బదా ।

స్వారత్రాధిపతి మర నిర్మల యశః సంపూర్ణాదిష్టాలది ।

సాంసారికదయాక్ష భక్తి యతమాత్రం జాత సుష్టానక

పూర్ణరస్విణాకదందకా స్వపసఖా పూర్ణప్రదానోత్తమం॥

క॥

నిర్మల గుణ సంగరస

ద్గర్భ నిరూఢాత్మ సాధుమతామరసాభిక్తి ।

బర్హనవాంబరధరమత ।

మర్త్యస్థానం మర్యుష్మత్తమంత్రితనూనా॥

మర్త్యకోకిలా॥

నేరణుస్త్రి మూదసుందరనివేన్ద్రభాగపురందరా,
 సూరిహృత్కమలా ప్రభాకరశుభ్రచరతేత్సాంకరా,
 ఘోరదుమకతవారధీకరకుచ్చితాబ్జనిగాకరా,
 దారితారికృతాదికారవద్ధులుణివరసౌరవా॥

గద్ద॥

యతిశ్రీవల్లభనారాయణస్వామికరుణాకటాక్ష
 వీక్షణసలబ్ధసరసకవితాపాత్రనాగేంద్రగోత్ర
 పవిత్రగుంటపెల్లలక్షణమాత్మహృదయసుపుత్ర
 శ్రీమత్కండాకవేంకటాచార్యవరసత్సపాపాత్ర
 సాధుసనవిధేయజగన్నాథనామధేయప్రణీతంబైన
 శ్రీరంగమహాత్మనింబసుమహాప్రబంధంబునందు
 ప్రథమాశ్వాసమా॥

శ్రీరామానుజాయన్నమః॥ శ్రీమ... కర
 పరిమహాతామనభృగురామచరణధరామబలరామ
 కృష్ణచాణ్డకలకియెన్నమః॥

శ్రీరాదాకృష్ణ॥ శ్రీనానకిరామ॥

శ్రీపరురామ॥ శ్రీ॥ శ్రీ॥

అ విష్ణు మ స్తు ॥ శుభ మ స్తు ॥.

శ్రీరంగ మ హాత్మని ంతః తో శాస్వత ముం॥

శ్రీ నా రీశ ప దాంబుజః । మునిత సు జ్ఞాన హృదయ
మక్కువ కుల పా ణో నిధి పుంజాక శశాంక దః ।

యూనిలయ విహార లక్ష్మణా మూర్త్య వం॥

అవదరిం పు మ పారవతి భవృదుదౌవః ।

మని వరణుని గను గొని మదమ తోడ

నవని వృత్తాం తమెల్ల నయంబెల పక్

నప్రథు విసుపింప యూని యిట్లుని యెసెనిన॥

గీ॥

అంత్రుంహ్మదేవు డబ్బాక్ష నావతి

మొనసి సత్వ లోక మనకు గతక

యగుచు వేర్వ వంతులై చతు దక శలోక

మలను దేవ మూన వల సృజించి॥

సీ॥

మః యుచితా మమమండురు .... శక్తిచే

పశు పక్షి కీటక ప్రభు ... జంతు

వితతుల సృజి యుంచి విసుకక మ రి నొని

జిత్ర విజిత్ర ముక సృజనచెసి లక్ష్మీ శ్రీరుని

కృపాల బృహవైభవ మన నలరుచు నుంతే నత్సంపదమహిమ

నట గొంత జాలంబు నరిగిన పిండుతమతమ యాదిపత్నములదప్ప

దేవతా భీశముఖదేవతా వగుటను నాశమొందుట

శ్రుతి వచన ముల నెరిగి యెంతవారికి నైవస్థ్యాం తమనను

భోగ ము యుచ్చచెడునని ఋడ్డి దెలనీ॥

క॥

తనకర్పిత మున గాదె ।

ఘనతర విభవంబు దొలగి కేడు నాశమ
బాండు నచింబు తనదు నెమ్మన
మున దలపో యుచు చింత మునగిన వాడై॥

క॥ లలితాత్మ హివము నేయగ
దలచి నరారు హ భవండు తామర సాక్షు
గొలచి దొలంగని న నొన్నిము
వలనుగగైకొందునని భృదంబుగ మదిలో॥

గీ॥ నిశ్చయించి యుత్తిక నిష్ట లోడ దపంబు
నేయ గొరి యుపుడు క్షేర సాగ
రమున కరిగి యువచ రమ్య స్థలంబున
బిత్తమలర దపము నేయు చుండె॥

క॥ యాలితి తపము నేయగ
సూర సంభవుని కేడకు నర్పె శ్రీ రుద్రా
శౌరి వరక భవా కృతి
తోరంబుగదాల్చి తచ్చ తుల్కులు మ్రోలనూ॥

వ॥ నిలచి యుయ్యర చిందనందను డెందంబునందంబునం
బొందన వాడ తిందన యునుండగు ముకుందుం డిట్లు నెయ॥

క॥ నాకారుణ్య రసంబున
నీకు బ్రసన్నుండవైతి నీవు గొడుగకన
సా కల్పింబగు వరములు
గైకొను మిచ్చెదను నీకు కంఠాత భవా॥

క॥ అని యుజ్జా పించిన
వృధకు హ లోచనుని జూచి వారిగ భవదో
యన ఘాత్తు నీకు పారస

- మన గను పట్టుచును నెల్ల మూలము నాకున్
 కే॥ నీనిజ రూపము చూపుము
 నామ కృపా ధృక్ దేవగురు నేవదయగళం,
 బంసం దంబున గొల్పెద
 మునుగ నేదయనుజూపి మన్నెంచు హారీ॥
- కే॥ మొనా కృతి కమదా కృతి,
 బూని హయగ్రీవ రూపమును బూనితివో
 నీనిజ రూపము చూపక,
 శ్రీనాయక యుదియెకాంక్ష నేయుదునెప్పుడున్॥
- మ॥ యిద్విధంబున నంబు నూస నుండు యధాధికంబగు
 శ్రీహరి దివ్య రూపంబు గనుంగొన బ్రాధికాంతం
 ననాదక నుండతని కిట్లు నియె॥
- కే॥ అమలంబ ప్రాకృతమతి
 కమళోదంబభిల దుత శహితం బూరినం
 దమయము యోగీ శ్వర హృ
 ద్యము రేద్యము సారతమ మసాద్యంతంబున్॥
- గీ॥ గుడ్డ సత్వంబతి సునృతంబు,
 నిర్వికారంబు నిత్యంబు నిరుపమంబు
 స్మృత సద్గుణ యుతము సనాతనంబు
 కాల్యాకారణ రూపమకల్పితంబు॥
- గీ॥ అప్రయోయంబు సతతంబు నిరవధికంబు
 విఫలతర దివ్య మంగళ విగ్రహంబు
 తైన మూనిజ రూపంబు నలదియగునె
 కనుగొనుటకల్ప మయలకు కమల గళాన్॥

గీ॥ మొన కూర్చు నిల్చు ప ముల్ జూని నేకు,
 కూపితి నీ గాని మొన నీ కూపు మిప్పుడు,
 కూప ముండితి నది నీవు ముందు చుకును
 నహుక డవు గావు॥

మరియె ~~మొన~~ ప్పునిన చెను మా॥

సీ॥ సకల శాస్త్ర వ్రేలను సంకల్ప మొత్తాన సంహార మొనరింప జూలవాడ
 నైనను నాడు భక్త వశులకు నెల్ల స్రీతిగా వలె ననపెట్టి చోడ,
 తీలా వహార ముల్ లులతంబుగ నెత్తి తత్ప్ర మోద ముతగసిగతుక
 మానక నీక్షణ భావ సంస్తు శకల మత్స కుల వహంగ ... వాటి
 యు భక్త కంబుల బోధించి నట్టి కరణ వేను భక్తుల ముపుల ధాని నమలను,
 స్పృశక గావించి రక్షించు సంవతంబును ననుచు దెలుపుచుకో
 కదా యువని యుండు॥

గీ॥ మొన కూర్చు స్వ రూప ముల్ మిగుల దాల్చు
 కూపి నాడను భక్తుల సుఖ ములెల్ల
 తివిరి నోనిచ్చు మాగణంబు లెలుపు కొరకు
 నెంచి మన్న హి మంబు బోధించు కొరమూ॥

సీ॥ అశ్వ ముఖ ముపురుషాంగంబు గల హయగ్రీవావహార మకిచ్చిషమగ
 నెత్తితి గాన నప్పుడు మొన నీ రూప మొక్షింబు గొరెదవేని భక్తి,
 నకలు ప్రణవ పూర్వక మదచ్చాక్షర మంత్ర రాసంబు నేమననపమ
 గావంపును తపంబు గావంపు మిక నందుచెత్త దభిష్టంబు సిద్ధియెను,
 సకల వేద మంత్ర సార మచ్చాక్షరి, మంత్ర మనకు సామమంత్ర మెందు,
 లేదు లోక ములను వేద సార ము మూలంబు, మంత్ర మనగ
 బరగు మహిని నిది యో॥

సీ॥ సకల ములు బుధింప సంరక్షణ ముగోయ సంహార మొనరింప జూలవాడ

క తక్షణం రణ మును కడగి నేరవ ... మొనసి హంకంటిను ముక్కియొనగు.
 మా డొలొత నుట యు వరస చా త్సం బును నా భవంబును నెనె సర్వకాల.
 మల చుండు ననుట యు మొగిని శో వ్రుండు మత్సంకల్ప మునజేసి జననమొంది
 చోత సత్త్వంబు గలగి యు చెలగి నందు. దాస భూ తత్త్వ మునకు దగు ననుటయ.
 బుద్ధ మోక్షంబు నగునని బలుకుట యును. గలగి యి మ్మంత్త
 రా జూ ధక్ మలరు నె ప్పు డుం॥

క॥ నా యం దా త్మ సమ పక్షి
 శోయుట భా గవత దా సస్ శో షత్వంబున్
 సో యుట పలమని సి రమగ
 నో యుడ వ వ కిం పు చుండు నది మత్స్రీ యు మ్మై॥

క॥ యీ మం త్రంబు న సుఖ ములు.
 భూ మి పయింగలుగు సకల భాగంబులు సు
 త్రా మ పద సుఖ ము మోక్ష ము
 క్షేమంబునగోంతరి దిబ్బాక్షి షం బు న ఘా

క॥ యీ మం త్ర సార మెరుగని
 తా మస యుత మ యుట నం ను దశేకం పక్షి
 రీ మంత్తంబు ప్ప త్తిం పు చుం.
 నీమ ముతా తప ము చొసి న ర్కల మతి వై॥

క॥ నను నను గొను మని వన జా
 సమనకు నెనర నయ దెప్పి స యుననవృథె.
 ఘన కూర్మా కృ తి ధరు డగు
 వన జూ క్షుం డ రిగె నని నవా సంబు నకున్॥

సి॥॥ అ పుడు మల్ల నకు డైనట్టి శతా నందు .... రాహ్యరమగు డిబ్బవట్టు.
 అ ష్టా క్షర మంత్త మతి భక్తి యుక్తు డైన మొనరిం పుచు తప ము మోక్షు.

సం వృత్తుల రం బులు సలు పును నున్నట్లు చువనరము నను దుగ్ధాభి నడుమ,
 రంగదుర్మంగ తరంగ పోలకే రహి మం బితోజో వరాజితం బు
 నిర్మలం బుతి రమ్మింబు నిలువ మంబు, నైన రంగ విమానంబు మానతమ్ము
 కమల భవన తపో వృక్ష మి మల మధుర
 ఫలమనగ గాన బడియె నిశ్చల మహి మనూ॥

సి॥ అప్పుడు నందుడు మొదలైనట్లు వైకుంఠనాగరు సనకసనందనాది
 పరమ మోగింపులు గరుడ గంధర్వులు కింసెరుత్ సిద్ధులు కింపులు
 బారణాల్ రుషులును పాద్యులు నీవును నోను మొల్లులు నిభిల నులు,
 సత్స లోకస్థులు సంతోష యుతు లమై పాడగంట్లు వలపుడద్భుతముగా,
 ఘనగుణాకరుండు వినచా సుతుడు వేద, మాయుడు
 గరుడు డచ్చి మానమునను మూ పునమ భరించి యెప్పు మొరంగను,
 వచ్చె నెలమి నతి జవంబు దనరా॥

తదవనరంబునా॥

సి॥ మేలైనాని ముత్యాల బుల్లులు గల గొడుగు చేడుకననంచుమ భరించె,
 వేస్త్రంబు చెఱుచి సూత్ర వతోశు డమర సంఘముల బరాబరి యెనవక,
 ప్రకటితో నున్నట్లై భాను సుధాకరుల్ భయ భక్తి నిలిపి పాశ్చాత్యమును,
 నీవు తుంబులు నుడును నిభిల గంధర్వులు గీతము ల్బాడి తిరి తతముగ
 నమర గంధర్వ గరుడ గుం హ్నికులు మొదలు
 గలుగు దెవతాల్లును కర యుగములు మోడ్చు కొనిని మస్తకమంఘరించి,
 భాసురంబుగ సన్నతుల్ జైసి రనమ్మా॥

క॥ బారణ వదాని భరులును,
 గారవమున బురుడు పద్మ గద్గాదులు ౩
 స్థారంబుగ జదువుచు పరి
 వారంబుల గూడి నడచి వచ్చిరి స్త్రీతీర్థ॥

మ॥ కళపద్మంబులు మోడ్చి భక్తిని శీరః కంఠంబులంజోచకన్ ।
 త్పురుషుండైతగు రంగధామని పదాంభోజాతశేవాచుత
 స్థిరవక్ నిజకర నాధుడోను నుజితంతే ప్రందలీకాక్షయం
 చురకహింక మ్రొక్కితి మూగ మూఢక ములచోస్తోత్రంబులంజోయరున్ ॥

చ॥ అనలుడు పంకజాస్త్ర గుతుడప్పటి కాక్షసుడున్ సమానుడున్ ।
 ధనదుడు భక్తి యుక్తి కరహమ రసంబులు మోడ్చి బెల్లుగా ।
 ననుపమవేద మంత్ర నచయంబులచో గడు నిర్మలాత్ముడై ।
 ప్రణాతులు జోసి మ్రొక్కిరల రంగ వెమానము జూచి యయిడన్ ॥

గీ॥ సకల జనముల నయ నయ శబ్ద వివచన ।
 లంబరము పూరితంబు యైన ద్భుతముగ ।
 గుభులు గుభులు నదేవదుండు భులు మ్రోసె ।
 నేప్సయోంబు న ముఖుల నాద్యములు చలగె ॥

గీ॥ పరక సురలంబరంబు న పారి జాత ।
 కుసుమ వక్షంబు గురిపించి రస దృశముగ
 రంగధామంబు చచ్చె ధిరముగ ననుచు ।
 లలితమై నట్లు దివ్యకాహణులు మ్రోసె ॥

చ॥ యిచ్చి ధంబున దివ్య గానాన్నితంబును । దివిజ మునిగరా
 శేవితంబును । దినకర తేజోవిలాసి తంబును । దివ్య ప్రభావంబును
 అనంభ గరుడ విష్ణుకౌసాది నివృత్తు సూరి నన పరివార సహితంబును
 సనక సనందన సనత్కుమార సనత్పుజాత ప్రముఖ పరమ
 యోగి నానానంద ననకంబు ప్రాకృత రహితంబును । ప్రణా
 కారంబును । స్వయం వ్యక్తంబును । ఉక్తవక్తంబును చతురైకద
 శ్చేంగంబును న్నగు రంగ వెమాన రాజంబు తనకభిముఖుగ
 నోయెను చున్న బాడగని చతురావతుండు నందహృదయార

విందుండై చందర పడి తపంబు బాఠించి అష్ట లోకసంబులు చిచ్చి
 బూని పోచి భయంబును భక్తి యు నా శ్చ ర్చంబును మా ష్టకంబును
 మనంబున జిక్కతుల్ల కర సరసి సుంబుల ముత్యంబు కొని శీరంబున
 శోచక వేద వేదాంత వచసంబుల బహు విధంబుల నుతి
 యింపుచుండె॥

గీ॥ అంత హరి దాసు డగు సునందాంహూ యుండె॥

మేలి బంగారు బెత్తంబుకేల బూని॥

అంజలి ధరించి యున్న యున్న బృ భవృశ

కడకు నేతెంచి మచ్చంత కౌతుక మునా॥

సి॥

రంగ వ మూసంబు శృంగారకర మక్షర త్రయంత్త కమైన ప్రణవ రూప॥

మల్లింజన వ్రాత సుదంబు దిమలంబున ప్రాప్త వంబు శుభాచారంబు॥

శ్రీ యుత గంధర్వ గా యువా నా దంబు సకల నిజకర గణ సన్నతంబు

సపెకంద్ర గరుడ చిహ్న కై న సహితంబు రమ్య వేదశ్రీ రంగ రాశీతంబు

నంబు రుహ పత్ర సౌత్ర డి వాన్దల యంబు॥

బూనితే నోవు ది న వ ప్త్యండు శ్రీతి॥ నునిత మహిమ ను బ వళింబు ధూపాడు

రుండి మూరంగ ప్రణవ స్వరూపు డగుచు॥

క॥

అనిబూని యుతడు త్ర మ్మర

నని మెంన్న వంబు బ్రంహ్మ లా దని పెక్కం

దు నిరూఢిగ బూనించిరి॥

ఘన డగు నోరంగ వ భుని కౌతుక మతులై॥

గీ॥

అందు వల వార లూరు డిగా బ్రంహ్మ

పద్మణంబు వేలు ప్ర భువులైరి॥

హర సురంద్ర ముఖుని విరవృ గానీ రంగ

పతిని గొల్చి కెరి భవృ మహిమూ॥

- క॥ కా వృష నా బుగు దిక్కులు
ని హరి బ్రహ్మ మిల్లి భక్తి నీ వృక్షులంగా
వైవేగ లో పతికి నుని
దేవేశ్వరుడైన శంగదో వృషకైల మున్॥
- క॥ శౌచం పృథువు విహితా చకన,
గంవిం పృథువు దాన వలన గలుగును నీకున్.
దేవా దేశత్యము శ్రీ
దేవి హృదయుం ది నాధు దివ్య పదంబున్॥
- గీ॥ తినుచు శంగ విమున ము హాత్మని మెల్లు,
తప్పక సునందు డీ రీతి చెప్పుట యును.
సంతసంబున నరచింద సంభవుండు,
మునసంబున గొంకుచు మందగతి నో॥
- గీ॥ తిచ్చి మునంబు దరికి నెయ్యి మన బోయి,
యపరి భాగంబు నందు రివి యెనర మధన్
మున మహా లక్ష్మీ యందు లోనను భుజంగ,
విఘ్నడు వ ద్భార మునను నెయి విశి యులోతి॥
- గీ॥ యమ రిపా శాన్వికలం దుదు గాక ధి పతులు,
శిభర మునను సరస్వతి శైవర్ష మున
విమల తచ్చుంగ ముల చతుర పోక దములును,
భాసుర రహస్య ములును ఘన నా సి కమునా॥
- గీ॥ తిండ్రి తలమున సకల మో యు స్వామిలును,
చెలగి పల్వల ఇష్ట విశేషములును
సరసి మున్న కంబున చాయనములును,
యరర గొళంబునను ఘనా యుష్మ ములును॥

సి॥ అంచ రాళంబున నస్త్రు (త్తు) ముఖ్యులైన రుద్ర, గణములు మరుద్గణములు।
 దాని దళాదిత్యులు వసువులు రుద్రులును దోవతాది ప్రముఖు దివ్యములును।
 మగ పడుచుండగా నతీ మనెను హారమును బాలసూర్యప్రభాభాసురంబు
 పణి రాసు నేనెశవగా యొక్క నిత్య సూరి సునా నక పూరి తంబు।
 నమర ప్రణవ యో పయై వెల్లుచున్నది। మూనరత్న మునకమందహాషక
 సహితు డగుచు నలుదిశల నాల్గు సౌష్ఠ్యంగములు సొనచెక
 బుకే ప్రొక్కి మరియు॥

క॥ నాలుగు ప్రదక్షిణంబులు।
 కౌలంగవ మోడ్చుకొని యుకిచ్చి ప మతితో।
 నాలుగు ముఖముల స్తోత్రము
 లోని గాచెంచు కొనుచు మెయిని నశోనెక్॥

మ॥ యిచ్చి ధంబున యువః ప్రసః ప్రణామంబులు చరింపుచు
 దివ్య ప్రభాభాస మూనంబగు శ్రీరంగ చెమూనంబు
 లోనికి బ్రవేశించి యుండు॥

సి॥ నవ్వి ఘన శాన్తి మది వ్యధోహంబును మందస్థితాననమండలంబు।
 సరసిజాహి భండ సదృశ లలాటంబు శ్రీకారములుగోరుచెవుల తేరు।
 ముఖపద్మ వాసనక మొగి ..... హంబులో యనెడు కురులు
 బెలువారు తమ్మురొకుల బోలు కేన్నులు పూల విత్తున బింజుబోలు బొమ్మలు
 కంబు కంఠంబు వపుల వక్షలంబు నెగు భుజంబులు జగములకెల్లనునెకి।
 పట్టులు నబొడ్డు తనుగన్న పద్మ మున్న। నా భియను గల్గి
 మరి యును నలువు మొర॥

క॥ హాక్కంబగు నూరువులును
 చక్కెర విలుకొని చక్కెరక సంబులకెన యా
 పిక్కలు గోభారో బులచె

గ్రీ క్షిరి సి యరుణ ములైన శ్రీ పాదంబులకు॥

క॥

శ్రీ వత్స కౌంస్తు భంబు ను

వావిరి తావుల మెసంగు వనమూతికమున॥

శ్రీ వెలయు హేమ దామము

పావన యజ్ఞోపవీత భాసుర రుచియున॥

ఉ॥

పరిశ కిరీట దివ్య కవచాంబర రత్న మయ్యంగదంబు లిం

పారగ దివ్య కాంతలలరారు మణిప్ర యుతంబులైన వి

స్మార ఫణి వ్రజంబుగల సవక కులూధిపతల్పుమందు శ్రేం

గార రసంబు యొల్లగదబ్బింతితవైభవతీల యొరగన్॥

గీ॥

రజితకు ధరస్థ నవ్య వీరధరమనగ॥

కోటి కందపుకల ను మొరు క్కొమరు గాగి॥

భాను శతకోటి తోనంబు బరిడవిల్లు॥

నిరుపమాన విలాసంబు నివ్వేటిల్లు॥

గీ॥

యొగి నసవ్య కరంబు త్రిందుగ సమసిక

యూతగతి వల ప్రక్కగా సుత్ర గిల్లు॥

యొగిన శ్రీ పాదము లాకింత ముణుచు కొనుచు॥

మెడమకై నూచుకొన బవళించివేడ్కొ॥

సీ॥

శ్రీ దేవి యురము నజెలుచు గల వాని కేరగత శంఖచక్రముల వాని॥

అల్లిల లోనా దోశు డై వెలింగెడు వాని యజ్ఞభోక్త యుచు యమరువాని॥

అదిరు పురుషుని వేదాంత వేద్యుని కరుణా సముద్రుడై వరలువాని॥

పరమ పదేశుడై ప్రస్తుతి గను వాని శతకోటి భానుతేజింబు వాని॥

అంబుధ రుచిర గాత్రంబు వాని చమల పంకజ పత్ర నేత్రముల వాని॥

భక్త మోక్ష ప్రదాతయై బరగువాని, శంగభాముని గాంచి

జైశంక నరిగి॥

క ॥

అగ్రతమగ సామ్యోంగ ముల

గరు ముదంబుననుజోసి అకాదీశుం

దగు శ్రీరంగో శ్చరువకు

తగ నట్లని యె సముత్తించె చచ్చెర మతి యై ॥

దండకం॥

శ్రీరంగధామల సత్పుణి నా మూరి ప్రతాపధీమా సురేంద్రాది
భిక్షు ప్రభృత్యాదితే యుచితాంస్త్రి ద్వయుబ్ధాలసన్నీర
జాక్ష జగన్నాద సుజ్ఞాన జోధా జతవేక దైత్యు యోధా
పరబ్రహ్మ విశ్వాధికా విశ్వ మూర్తిక పరం బ్రోతి రానార
రాకా సుధాధామ తుల్యనివ దీన మందార మందారకందార
చందార నీహార పాచర కర్పూర డిండీర హంసా భ్రగంగా
భ్రుజంగోశ రంగ ద్వీశః సారథీస్సర గోళందశౌరి మమకంద
ప్రపన్నాతిక సహార వైకుంఠ వాసా హృషీకౌశ దామోదరం
పద్మనాభా చిదానంద నారాయణా కృష్ణ గోపాల లీలాకృతి
కౌశవా విష్ణు సత్పితృణా వామనా విష్ణు మూర్తిక మంగరి
జగత్కారణా సర్వకంఠాత గభాకంఠ భాండోదరా శాఖకని
వీతాంబర శంఖ చక్రా యుధా కైటబాలీ నిరాకార నీలకంఠ
నిర్మాహా నిర్వాణా కర్తాక రమం భవకథామృత్యు వంశోద్భవా
యూదవా ..... తల్ప జగన్నాటకా హంకాక్షా వళి
పాపహారి సురేంద్రాగ్నికాలం సురాదీశ వాలీశ వాయు
త్రివేత్త ప్రియగాన రూపా సఖానాత మిత్రాది సర్వగ్రహకార
దుష్టాబ్ధి ముఖ్యాభిలాభి స్ఫృ..... హిరాక్షురపరాగారి
ముఖ్యాభ్రగనాత రూపా సమస్త గభాకంఠ తోట స్పిరుపా
త్రిధామూర్తయూ సారవణకత్తయూకార మంత్రస్పిరుపా

ఉపేంద్ర భవాంభోధి . . . . . లయాదేశ్వరం యాప
 దుర్ధారకారంగరంగేశ శ్రీరంగనాథా జగన్నాయకా నిను
 గొండొడనోనెంత వాడన్ భవత్వాదపంకౌరుహద్వంద
 మస్తమస్తమోబ్ధంబునందుంచె సాచ్చాంగద . . . . . మొనిస్తు
 గీతికంపవేగనోబ్రుసన్నుండవై నన్నురక్షింపుమోనీకునో
 హస్తముకమొడ్చి కౌచింతల నాతండ్రి నన్నుగటాక్షించి
 రక్షింపవేదేవవస్త్రోత్తమల మిగునెమ్మొమురాశో . . . . .
 రువుకశూత్ర సంఘాతముకమిగుపాదంబులై యుండునో
 సావిమివశాకత్రమంబురధర్మంబులన్ యజ్ఞకర్తంబులన్
 మోకు సంస్థానమై యుండు సింహాగ్నిలన్ మిముఖంబులు . . . .
 యుదేవ్యండు చారణంబు విశ్వంభరాచక్రమెల్లన్ భవత్వాద
 పద్మంబులై యుండు నయ్యంతరిక్షంబు మివాని సృష్టకంబు
 మిబారుగాత్రంబు దిక్కుల భవత్పాదక యగ్గంబు వారి
 ప్రభుండిన్నగా మిగు . . . . . మిగు బాధ్యక రతేనాధుడు
 మిగు ప్రత్రుండు శేటన్ దివంబులు భవత్వాదశృంగముక
 దేవతాకోట్టు సర్వాంగముక దేవదేవే పృథున్ సర్వ
 భూతాంతరాత్ముండవై . . . . . రూఢంబుగాదెప్పుశాస్త్రంబులన్
 పాంచరాత్రంబు మోగాను రూపంబులై నట్టమంత్రంబులు
 న్నీరు భాషించు వాక్యంబులు న్నీ యుద్ధీనంబులై యు . . . .
 ఎకనాధుండవై యుండునో శేషశాయా హరి మిప్రసాదంబుచో
 నోనుక్రొదంబునన్ రుద్రుడున్ బుట్టు మియుజ్జ్వలెనుండు
 మోదేవ మిత్రంబు వేణుండు . . . . . వస్త్రులీలకజాలంబులన్
 లేడుగా వా యువ్వున్ వేతిపోతుండు మియుజ్జ్వలె మృచ్ఛావ్రన్
 ప్రాణి సంఘంబులగ్నాశము . . . . . దుహోదేవదేయజ్జ్వలె

సర్వము నిల్చి యున్నది గానీ మరెవరికి నశక్యము గాదు
నమ్మగటాక్షింబి రక్షింపవె రంగరాజు నమస్తే నమస్తే నమస్తే॥

సి॥ స్థూల సూక్ష్మము నీవే । షడ్గుణైశ్వర్య సంసక్త మూర్తికవి నీవే
అజుడ పక్షదుడ నవాది నీవే । నిత్య ప్రభృతి బోవ
నిరంజనులను నీవే ధీ గుణావగుల మెందించు నీవే ।

సకల జీవు కల్ప ముల సంగుడు నీవే సర్వజగము కేశ్వరబడవీవే
అది ప్రళయ ధవళ వీవే సత్సంబు నీవే । పరమకారణ మోవె శాశ్వతమునీవే

సి॥ మూలకారణమైనది మూర్తిక నీవే । నట్లు నీకు నమస్కారమే మనము॥
శ్రీరంగ పతి మొకు శేవెను శ్రీరంగ వాస మొకొనరింతు వందనములు
శ్రీరంగ రాజుడో హరుల చొసెద మొకులెలగి నుతి యువతుక శ్రీనివాస
భగవంతుడా మొకుల బ్రస్తుతి గావెను నతన దళాక్ష దండములు మొకు
నీలమేఘ శాన్తి మగోలుమో డ్చెద మొకు సురవరనుభ నావలబోతకు ।
మదన శతకోటి రూప మ్రొక్కెదను మొకు ।

శ్రీకణకార హరి నమస్తుతములు మొకు । తోయరుహాభావమెప్పుడో
జోజో యులెందు । దలచి భజి యెంచు శ్రీరంగధామ మెమ్మో॥

సి॥ ఘన వాసుదేవ సంకషణ ప్రదుని మ్ముల నిరుద్ధ మూర్తిక
వై యులరు నీకు ప్రళయోత్తమభిల భూతాంతరాత్మ
సర్వోత్తమ ముచ్చితలరై యున్న నీకు । క్రూర్మ వరాహ
మూనవశింహ హయగ్రీవ మూర్తికనై యుమరు నీకు
వామన భృగు రామ రామలక్ష్మణ భరతాది రూపముల యియలనీకు
నరయ బలభద్ర కృష్ణ హంసా కృతరులును ।

దాల్చి యచ్చింత మహిమ దవరు నీకు । రంగనాయక
నా యంతరంగమునను నిలిపి శేలింతు ననుగా వృమలఘుహితా॥
క॥ శ్రీ ... ను వరరత్నా త్రయమునీ

శ్వేతుడు వనమైగడి కపిలసంయ్యమిదె
సుస్థిరవేదవాని సుధవై
వరలును యనబొధలూపి వగు నను గొట్టున్॥

క॥ ఒకమూరు నే మ్రొక్కెదా
నకలుషమతిగెండు మూరుల బెనుతి జేతుక
ప్రకటమగ మూడు మూరులు
సకతేశ్వర వందనములు సతపెద నీకున్॥

క॥ నలు మూరుల భజించెద
సలతితముగ నేను మాల్లు సన్నుతి జేతున్
వలమెప్పగ పది మూరులు
సులభుడవగు నిన్ను వదిలి స్తోత్రము జేతున్॥

గీ॥ మూరు వరసల మొకటి భోమక గావతుక
వోయి వారం బులను మొకటి వినుతి జేతు
సం బును మొకటి ననంత కోటి
మూల్లు సాష్టాంగము లానతుక మరువక భవా॥

క॥ తిల మిట్లు మహా భక్తిని
వినుతించిన కమల భవుని వీక్షించి స్మితా
ననుడై శ్రీరంగే శ్వేతు
దన వెంక మూర్ధుని రస సమంచిత భణితి॥

సి॥ కమల సంభవు నేవు గావించు నమ్మహా శుద్ధతపము నకేస్తోత్రమునకు
హృషీ మొందితి మరొక యాశ్లావహించి విచిత్రంబుగ ప్రహునప్రహున
నాయుంకి పుడు వశేషించి మధు శాలంకృతంగుచు వలంసమైన
యీ స్తోత్రమును జేసి యువ్విధై నను నను నుతి యొనరించును
అనికేను సకల కామిత ఫలము లాసంగు వాడ॥ గాన యీ స్తోత్రమున

నీవు మా నాకల మి జేసితి వి గా వ్రసకు నీవు జేసి నట్లు

తపమునకు స ఫలం బుగా తద్దని మన నూ ॥

క॥

నా నిజ రూప ము చూపితి

నా నందం బుగ ను నీమనెం బుజ మనదే

దేని యుగోరు ము వర ముక

నేనిచ్చెద గాంకులొక నకట్లు భవా ॥

చ॥

అనుమి యు సంవసించి చిన యంబున నవ్వ నజాసమండు త

ద్విన లు మా నాభునింగని ధృవంబుగ న్నియసుకంప నావయిక్

ప్రపమగ కల్గె నేమర గంజన చూనిజ విగ్రహంబుచో

బాసకిక యిచ్చి మానమను పూజలునే సెనకరింతు నీకృపక ॥

మ॥

అచ్చి ధంబునాకు బ్రుసమ్మండవై కరుణించుమని నయ్యరచంద

లొచనుండవని కిట్లు నీయె ॥

ఉ॥

నీతలపైదెరుంగుదును నీవ్వ మునానిజ విగ్రహంబుచో

బ్రాతిగ రూండు పోకలను పంకజ సంభవ పూజ తెల్లనే

దోతనుగొంచు నీదుచింతలు దక్కి సమస్త కర్మముల

భాగితిగ మత్త దుషణ మగా సెనకరింపుము సర్వకాలమున ॥

గీ॥

విను మజాండ బాండ చితతి కవ్వలను సప్తావరణములొనలరుచుండు

దాని మొద విరజనామెప్పు నదిగల

దా ప్రవంతి మొద నద్భుతముగా ॥

క॥

పరమ ప్రామంబనం

పరమ వదంబున వికుంఠ భవనంబుండున్,

దిరమగ నందువెల యు రూ

పరయగ నీకిప్పుడు జూపి తబూక కృతిగన్

మ॥

అది మదీయ ధాద్యి రూపం దైన తివ్వ మంగళ విగ్రహంబు

నీవు మూ యందుల భక్తి గల వాడవై యత్సృగ్తపోనిచ్చా
గరిష్ఠుండవై యుండితివిగావునకరుణా సముద్రుండవైననోవరు
నేకుమద్రూపంబుచూపితి. మదీయ జ్ఞాన సంపూర్ణ హృదయంబు
వైనకతంబున నీవు మత్స్య రూపంబుగ నుం గొనట కవలంబుండవైతివి
గాని యల్ప జ్ఞాన హృదయలైన బృందావక మత్స్య సముదయంబు
లుం జూచుదురె యని మరి యు నిట్లుని తెలిపి

ఉ॥ నీవు మదీయ శాఖ భవభీరజ మందుదయించి లోకమలక
వానిరిగా సృజించి సురవారములన్ గరుడోరగా దులన్
హ్రోవుచు నుండి యుత్త హితము దలపోయిచు నన్నగూర్చి మెం
తో విశదంబుగా తపము దూకొని చేసితి విప్పుడె నగన్

గీ॥ దాని వలన నేకు నానిని రూపంబు
గానబడియెనిది నిగత్త శస్త్ర
మప్రపేత మమల మానంద మజ్ఞాన
హరము పుణ్య సహిత మన ఘనకీతా

మరి యనునూ॥

సి॥ ప్రణవస్విరూపంబు పరమ పదాకంబు
శేషాదినిత్య సంసేవితంబు వస్త్రాక్షతంబును సుప్రసిద్ధంబు
సదమలవేద శ్రుంగ సమధికంబు
భూరితరానంత పుణ్య నిధానంబు సకల మోగింద్రైక సన్నతంబు
నఘ జమోచనము నత్సానంద సుఖదంబు పద్మాప్రళతకోటి భాసురంబు
దివ్య గానాన్నితంబు భోజితిర్మయంబు

లాటితంబు సునందాది పాతితంబు మూలకారణ రూపంబు

ముక్తిదంబు నగుచు నోతద్విమానంబు మెగుల నలరూ॥

క॥ గ్రహ దైవతంబుగా బ్ర

త్వ హ మ చక న సే యు మిందు ననవరతమ స

న్నిహితు డనై యుం డె దన డి

క హి తంబు త దచక న గతి విను మ బ్ధు భవా ॥

సి॥

పాంచరా త్రా గ మా ధాకం బిత జ్ఞాన వై పంచకా లంబుల ప్రతి దినంబు ।

భక్తి గొ బ్ధు ము స్ఫి యం వృక్త రూ పంబు ననవరతంబితి చుచాక వతార

మలకెల్ల నా డి యై యల రా రు చుండు నీ వగ్రహ పూజచే వశదమగను ।

మోక్షం బు సి డ్ధింబు మదమెప్పు గా నీకు వదల కేసుండు సంవత్సరములు ।

మహిత భక్తిని నను గొ బ్ధు మా న వృ సి కి । యతుల

ని ర్వాణ మర చోతి దై శిలం గు । నితర భోగంబు లెల్లను మో మి యరుదు ।

వలసి నచ్చడే యనెక ము ర్ గలుగు చుం డు ॥

సి॥

యెను జగముల స్వ సౌ యం ప గా గోతి యు సోవ్యలలో బ్రవేశించి నకల ।

జ గముల శృంఖా లుంచి సంతోషమున బహు రీతుల తోడ జరించుచున్న

ధా ర్త్తి కు దను నో స్వ తంత్రుడగా వ్రనన సిండుచే --- గల సుకృతై నములును

నను బాంద నోరపు నానా వి ధములైన జంతు జూలంబులకంతరాత్మనై

(బ్ర) కా శిం ప జే యుదు ననవరతమ । తిలలలో తైల మును దారువలను శిశియ

సు మములందు సతా వి దు గ్ధ ముల యుండు । నా జని మ స్మ ట్టు

వాని పించి యతుల కృ ప నూ ॥

క॥

తల్లి వలె హిత కరు డనై

యెల్లుప్పు జో వ కోట్లు నె డ బూ యక నా

యుల్లుంబున దయ వదలక

నుల్లు సంబు నను బ్రతు నున్నత మతితో ॥

క॥

నా మూ య దెల యు మో పరు

వే మూరు ప్ర సి ధ్ధులైన వేలు పుత్రై నక

చా మునులై చిహ్నంబెడి

పా మ రులక నైప్ప నేల పంకజ గభాక॥

గీ॥ అరసి లోకం బులను బ్రోచు కూరకు నేను
చెలసి బ్రంహండముల బ్రవేశించి దుగ్ధ
జలదీ లోపల సూర్య మండలము లోన
నాకమున వాసమై యుండు నవ వరతము॥

క॥ అది గారణంబు నను నే
విదితముగ శ్రీధామ దనెడి విమలాశ్విదనై
మేదమున వెలయుచు నుండుదు
శ్రీదశస్యాహ ముల గడు నుతింపగనెప్పుడున్॥

క॥ యీ మా ఋ నున్న ననుగన
తామ సులకు రాజ సులకు దరమగు నేమ
నామ సుధా రస పానమున
వేములుం జేయు సాదు వితతికె కాక॥

వ॥ అట్లుగుటం జేసి నిహేళముక కృపాసము ద్రుండనై యున్న నేను॥

సి॥ పగనైన వగనైన ప్రాణ భీతిని వైన సంస్కృత మనైన జనులు నన్ను
దలచి కృతార్థులైన తతి యింప వలెనని మత్స్య కుంఠ
వరాహ మనుజు శింహంబు వామన భృగు రామ రామచంద్రాంకజౌ
ధృతలకి ముఖాని తతారములును జేయుచు సెక కొన్ని
చిత్రము ల్ గావించుచుండుండుగాని వేరొండు లోదు॥

winning.

బులం బ్రకాశింపుచు నున్న నన్ను పోదనోపహార విధులం
బూజింపుచు సతతంబు నన్ను తింపుచు మదీయకౌతుకులు
గొని యుండుచు మన్నన మస్తరణంబు నేయుచు వారి
వారికి బ్రోధించి యుపదేశింపుచు భజనంబు గావించుచు

సుఖన ప్రసంబులు దివ్యంబగు మదీయ పరమ పదంబున
 జేరి నౌభవించులను భవించులు మదహవహారవిగ్ర
 హంబులు చతు వికధమలై యుండునెట్లున్నను,
 స్వయం వ్యక్తంబును, సైద్ధంబును, మూసుష్కంబునన
 నాలుగు విధంబులుగల వందులో స్వయం వ్యక్తంబు
 పరమ పద విగ్రహంబు, తక్కిన తృతీయ రూపంబు
 తెల్పి యున్నను, దోచరా ప్రతిష్ఠితంబైన యది దివ్యంబనం
 బరగు రుషిగణ ప్రతిష్ఠితంబైన సైద్ధంబనం బరగు,
 మూనవ ప్రతిష్ఠితంబైన యది మూసుష్కంబనం బరగు,
 నీరస గర్భా నీవును పాంచరాత్ర శాస్త్రంబునందు
 సాత్త్వికంబు పౌష్ఠికంబనరెండు కల్పంబులుం గలవు
 యాకల్పంబులరెంటి యుండు విహితాధికారణంబున
 దీక్ష వహించి పాంచరాత్ర శాస్త్ర జ్ఞులైన దుత్తిప్రపంచ
 కంబుతో గుండుకొని శ్రీ నామదేవ ద్యా దశాక్షలోమహా
 మంత్ర రాస సపనిష్టా గరిష్ఠం దేవై యమవియ
 మాసన ప్రాణా యామ ప్రత్యా హార ధానిన ధారణ
 సముదినా మాన్వాంగ మోగ విధానంబున మదీయ
 పుంస గా వింప్ర ముం॥

గీ॥ శ్రేమద్వాదశాక్షరే మతత్ర సపితృత్రికోక్తైర్యమదిగోచకా
 మంమ పుంస శేయ మనుగుండు మద్దివ్య
 పరమ పదమమెందు భవ్యు డగుచుం॥

సి॥ వలను మోరంగనవబ్రంహ్మలును మనువులు పదునలుగురుబలవిలోధి
 ప్రభృతి దేవతలు సప్తషోడశంబును నఖిలకర్మంబులునాచరించి
 తదధికారంబులు దొల్చి నిష్క్రమ బొంది యాయా ఘలంబులుననుభవించి

అప్పు డొ మును క్షణమై పోయినప్పుడు మగుడ జన్మించురు మత్స్య మనసు
మానవ్యంధ్రిన మర యు నమ మ్నోకాత్రిన । బూని నిష్ఠా ముత్రినస్మ బూనితేసి
నోని యుతడు మగుడ జన్మింప మెల్లకవల్లు మా మత్స్యదము
దేందు నతి ముదమునా॥

క॥ నీవృత్త మా డికా రివి

గావున నీ హృదయ ముననుగడు భక్తిని
యొత్రి వాసుదేవ మంత్ర ము

వైతాగంధెలసి తిన విధున్వృత్త ముగక॥

నీ॥

మంఘ్ను బూనింపుము మరువక మూలొండ్లు చనిన

నీకుల భింబు సరిగనాడు । మహానీయ పదము

సమస్త జన్మంబుల నితర మంత్ర ములు పఠించినట్లు ।

యతనికి గా యత్రి యం దధికారంబు ప్రబల యుండును పంపభవమును

గా యత్రి దప్పకకరము నపింపనక్రతువేదముల కధికారి యగును ।

అట్టి యజ్ఞ తపో భ్యయ నాదులెల్ల నగణితమైన జన్మంబులందుజేయ

నతనికి మదియ సద్భక్తి యుండులెశ మాత్ర ముల భింబు

వినుపెక్కు ముంబులెలా॥

క॥

యిత్రై రగున భవ ములు పె

త్కైత్తి న యుతనికి గాక యామంత్ర ములన

రిత్త వచనములు డా రుకునె

వృత్తిగని దొవి దశాక్ష రీమంత్ర మొగింక॥

గీ॥

సపము గాంచు వారికి సకల దురిత

భయములంబుక తొలగును సకల వాసు ।

దేవభజనంబు ననుచేసితే వ్ర మైన

వానిది దు భిక్ష మృచ్చ భయములు రావు॥

- గీ॥ వాసుదేవపరాచరణత్రైవ సతతము
తెలయు ఘనునకి సర్వా ఘ వితతు తెల్లు
దొలగి నిర్మల హృదయత్రై లతితవాసు
దేవసాయుజ్యమొందు సంజీవు డగుచు॥
- గీ॥ ఐతర ధర్మంబులందుల నిచ్చ నోయను
వారి ణొక వేళ భ్రంశంబు వచ్చె నొన।
వార ణో గూత యు వస్థ మొంది
యు ర్వి నవక్ర ఘ్నత్రై బుట్టుచుందురె పృథు॥
- చ॥ అనిశము నిన్ను గొట్టు సుజు నాతి భ్రంశము వచ్చెనొని యు
ఘనులకు నెన్నతైన నరకంబు లభించక జన్మమెత్తి మొ
ననుకనకంబు సంపుటు మునక ఘనకాంతి వహించివట్టు స
యైనననుజెంది నోని సమ దంచిత మూతులనుండు
రెప్పుడున్॥
- వ॥ మరియు స్వీయం వ్యక్తా ధ్వబాక్ విశ్రహంబుల విధంబు
వినుము॥
- సీ॥ ఆ ర్థబాక్ రూపమై యమరు శ్రీరంగంబు నతుల వీతంబగు
వేంకటాచలంబు తనర సాలగ్రామ ధరణి ధరంబును
శ్రీమష్టనామకక్షేత్ర మది యు నరసుతమై
మొప్పునై యశారణ్యంబుననష్టమై బరగుతోతాచలంబు
పుణ్య నిధానమా పుష్కరక్షేత్రంబునల నరసాహాయశాస్త్రమంబు
ననగ నెనిమిది యను స్వీయం వ్యక్త ములన।
బరగు మొక్షేత్రదాబుతై ప్రతిది నంబు
నీస్థలంబుల దళించె నేని జనుడు కలుషములు
బోయి దివ్య నోని ముల మొందు॥

గీ॥ కమలగభక కౌంతగాలంబునకు నీవు
నశ్వమెథ యుగమమలతముగ
నేయగలవు నీకు నాయుడ బ్రచిక్ష
మగుదు వరదరాజు నను సమాభిన్న॥

మ॥ అప్పుడు యథావిధిం బ్రతిష్ఠించి నన్ను పూజింపమన్నవాడవు
మరియు దక్షిణపాదా వారతరంబుననంత భూభార
నిచ్చి హతుండును ననంతండును। కళికా పరంబునను
కుండితచోదనుండును శ్రీకంఠుడును। ఉత్పలం
వతంబనంబరగు పుణి స్థలంబున ధరణీతరుణియు।
శృంగారనిలయంబగు మంగళక్షేత్రంబునకలుషాబ్ధ
ద్విరదుండును వరరుండును। ద్వింశతి పరంబున
పూణాచరిత్రుండును వీతి హేత్రుండును। శ్రీనివాస
క్షేత్రంబునందనిలదేవుండు। తిష్ఠతీర్థంబునందు
నాకాశదీవతయు। శుంభ ద్వింశతి మూనంబగు
కుంభకోణంబునననుమరులును। సుసారంబగు
సారక్షేత్రమంబునంగావేరియు। నున్నతంబగు
నన్నతీర్థంబుననన్నదీవతయు। దుర్గతిని వారణంబగు
స్వగదాద్విరంబునదేవమాతయగు నదితియును।
కుశలకుధరశ్రీష్టంబున భద్రమూతులగు ఎకదశ
రుద్రులును। ముక్తి ప్రదకారణంబగు నానాయకపరంబున
దేవగణంబులును। దురితహరణంబగు వరుణాచలంబు
లననింత్రాగ్నులునవైష్ణవభక్తులంబులనవైష్ణవదేవతా
నికరంబులు ఎకంబుగ నన్ను ప్రతిష్ఠించి భవిష్య
త్కాలంబునకు పూజింపమన్న వారు యువులని

స్థలంబులెల్ల భవ్యంబులగు దివ్యంబులనంబరగూ॥

సీ॥ భృగు తేదకమందున భృగువు మాకకంతే యుముని
మందరక్షేత్రమన మరీచి॥ చెమలమోచిత్రకూటమునపవ
ంజునిత్రువిశదేశంబులీ వివిధమైనతామ్రలహరినదే
తటమున ఘటమిందుదేవికదరిని మైత్రేయమునియు॥
శౌనకాశ్రమమున శౌనకమునియును సాంపుననన్నబూజింపగుట
యవనినిని యెల్లసిద్ధంబులన బరగల తస్మిన్ విభక్తిగంగిమత్సరప్రభము
ఘంజుగంజుంగలరు నన్న భూతలమున॥ మానుషంబులన
గని విజూను మూలూ॥

గీ॥ వేతి బ్రతిష్ఠ శోయనవని తపశ్శక్తి
యతి శంబు ఘంజు యందు గుణము॥
విగ్రహంబు తీరు చెమలత యుమగని॥
యట బ్రసన్న మాతీకనగు దురౌనూ॥

వ॥ విగ్రహ సౌందర్యంబును చెమలత యును యెట్టి దననా॥

గీ॥ కొన్ని డారువులును త్రొళ్లు మన్ను గూర్చి॥
ముడుట వస్తువు లొకటిగా మూతుకలను
శోయబడి రూఢముగ బ్రతిష్ఠింపబడును
మరియు రక్షితసువహిక తామ్రమలలనా॥

క॥ ఒక వస్తువుచే విగ్రహం॥
మకుటిల మతిచో శోయవలయునదియును వస్తు
త్రికరచిత విగ్రహంబును॥
ప్రకటపుగతెండుగతుల బరగు ధరిత్రీన॥

వ॥ యొద్దివిధ విగ్రహంబులనచలంబును చలంబును
ననంబరగూ॥

గీ॥

అవలమేక వస్తు వగు విగ్రహంబెన్న
చలన విగ్రహంబు సరవి మూడు
వస్తువులను జోయి వలసిన యది యందు
నోక వస్తు మూతికయడను నొనూ॥

క॥

పరవాసుదోవు పూతికగ
బరగుదు పృథుచక్రవతిక భరతాదులు మ
త్సరుచర విగ్రహ పూజలు
నిరముగా వింతు రధిక నిష్ఠా యతులై॥

వ॥

అయ్యొక వస్తు రచిత విగ్రహంబందు పరమహ
విభవావేశా వచారంబులలో మెక్కలాంపంబున
నిలబె దృష్టి గోచరుం నొడు॥

సి॥

అది విహ మలలోనధికా వయవములు
మూసా వయవములు నూర్చుక దృష్టి
బావింబి చూడ నథో వేక్షణంబును
భయదకూ నుగ్ర దృష్టి యును గాక
ననఘ దృష్టి త్రియంబును మోహనంబును
సౌందర్య రూపంబు నొమ్మి దృష్టి
రమ్మి మై శిల్ప శాస్త్ర ప్రకారంబుగా విలసితమైన మద్విగ్రహంబు
సంచిత శక్తిన మతిని నిర్మించి పూజక సుపవలయును
భక్తితో సంతతంబు నట్టి విగ్రహము లొసంగు నోప్పితములు
వదలకను పూజగా కొంచు వారికెప్పుడూ॥

గీ॥

యొగి స్వయం వ్యక్త విగ్రహ మున్న యట్లు
యొర్పి యున్నంగ చుట్టు దివిమోజనములు
పావనంబును సతత శుభావహంబు॥

నతుల మోక్ష ప్రదంబునై యతిశ ఋల్లు॥

వ॥ సాలగ్రా మాచకన గల్లు స్థలంబు తత్సృయం వృక్షక్షేత్ర
సమానంజై యుండూ॥

గి॥ లతితమై యెప్పు దివ్యస్థలంబు చుట్టు
మెక్క యు నన ముట్టుచై యెప్పుచుండ
మెనరసై ధ్య స్థలంబకధ్యక మో ననంబు
పావనము ముక్తిదంబై యి బరగు చుండూ॥

గి॥ మో నుషంబు క్రోశ మాత్రంబు పావన
మై నలంగు మందిరాచకనంబు
తద్వహంబు దురితతతిరహితంబును
నమరమోక్ష దంబునై వెలుంగుం॥

క॥ ముద్దివ్య విమానాకృతి
యెద్ది సన్నిభున పవిత్రమెల్ల విదములన్
తద్దయు నది తొ కుండన
నద్దె సచండాల వాచికన బరగు నుమో॥

వ॥ యిద్దేశంబున మణియ విమాన దాన్విదశంబు గలదు
సాలగ్రా మాచకనంబు గలుగు స్థలంబునకు సమానంబెందులేదూ॥

సి॥ అవనిలో పతి స్మయం వృక్ష స్థలముల యెద్దిల్లశ్రీరంగమృత్తమగును
పొగ డొందు నిక్షేత్రమునకు రెండా ముడ నగతిలోపలనున్న సమవృష
మతిహిన నునులును పతితపాషాండుల మొదలైన కుమతుల ముక్తిగాంతు
రతులిత స్థాన సమంజతయలకరసిచూచిన సంశయంబు గలదె
పంచకాల పరా యని పరుడవగును । నెత్తని విధిని
త్రికాలంబు నియమ మనను । నన్ను భక్తిని యిచ్చి మానంబుతోను
పూజలు సలుపు ము మరు వక పూత చరితా॥

- గీ॥ — అభి గమనము పాదానమల ఘనాభి
సాన్నిధ్యమునమును మోగంబు ననెడి పంచ
విధములను నన్ను పూజ గాకంపు మెప్పు
డందు మోక్షాభికారి వియగుదు వేమో॥
- గీ॥ అనిన విని పద్మ గజ్జకడ తొన దరమున
రమ్మి మోక్ష ప్రదాని శ్రీరంగ శాయి ।
గంబి మోదోవ మో పాదకమల పూజ
సేయఁచుకు మంత్ర మెఱసి డశైప్పు వలయు॥
- క॥ అనికమలకజ్జకడ డిగిన
విని యు శ్రీరంగ శాయి విమల కృపా యు
క్తిని రూఢ వాక్యములచే ।
ఘనతరములగ నట్టు లని యొకమల జుతోడన్॥
- గీ॥ ఇతరమగు ధర్మములు సేనకించువో
వికలతయు వచ్చె నోని యు విఫల మౌను ।
పెరిగి మధ్యక్తి మెట్టింగి శోనిరొని
ఫలముగాని విఫలము ప్రాప్త రింబుగాదు॥
- క॥ బహు జన్మాంతరముల న
ద్విపిత జ్ఞానంబు గల్గు విమలచరిత్రం
డిహులొక సౌభిని పరసుభి
సహితుండై జేందు నాదు సారూప్యంబున్॥
- గీ॥ వాసుదేవ మయంబు సర్వ ప్రపంచమమృతంబు
మాకుఁగఱుకొనుదు జనుండు మహా ఘనుండెరి
వనస సుభద్ర ముభి నవగ్రహంబు
లతని భాగ్యంపగా సూల ననవరతము॥

గీ॥ దాన్వి దశాక్షరి నివి యింతి వాసుదేవు
దలచుచున్నట్టి మత్సర దాసతతికి
కలుషములు బరియి మోక్ష సౌఖ్యముగలిగి
మగుడ నిన్నుంబులొడు భూమండలమునా॥
తినఘ మదియ భక్తి రహితాత్ముడు గోవధబ్రహ్మహత్యల
యనినమెనిగి నోయి వాగతికాలముడై పునరుద్భవంబుగ
ల్లినవరి నంతస్థుండగుచు కేల్చి పవృత్తి నిరించు గానియ
చ్చెనటు సునిన్ను మెత్తరి దిసిద్ధము మద్భవసంబు పద్మసా॥

కీ॥ శ్రీరంగక్షేత్రంబును
సారంబౌ పరిచరాత్రశాస్త్రవిధంబున్
దీరగుణుల మద్భక్తుల
సారెకు నందించు కుముత సముదాయములన్॥

గీ॥ కిల్చి పంబనకను పిడకౌలుగట్టి
కూర శస్త్ర విసాలుకళ గోయలవలయు
సరవి సనములు శ్రీరంగ సంస్కరణము
సతిపిరాస్వగళ నరకముల భీలముమొందు॥
శ్రీరంగభజన శోయని
క్రూరాత్మునికి డులుకన్న గుణమై యుండున్
ధూరుణి కుక్కలకి డులును

సారంబై నట్టి మత్స్రసాదమువత్సా॥

కీ॥ ధూరుణి గగనదివంబుల
నారూఢిగ నెచట నుండి మైవను నేవే
శ్రీరంగాభిముఖుడవై
సారసభవమెక్కుమెప్పుడు సాక్షాంగముగన్॥

సి॥ మునుపు గానము వీరమునకు నొకపాదము సహజముగా బిచ్చి పాద్యమును
నయమొప్ప యుచును బిచ్చి స్థానంబుగా వంచి శుద్ధాంశుకంబునంగి.
పూతమకా యజ్ఞోపవీతము పింఛి చందనపుష్పములసింహదరములాససి
వెనుల సుగంధధూపము దీపము పింఛి వివిధభక్ష్యాదిపైవేర్చియిచ్చు.
పాసగకపూకరతాంబులమొసగి చుట్టు.

దిరిగి నేలించి పూజించు మరయు నేవు.
సురలకు శ్రేష్ట యాచితీ షోడశోప, చారముల యూజు
నేయుము సంతతంబు॥

గీ॥ కడగి మంత్ర పూర్వకంబుగా నే షోడ
శోపచారముల సమున్నతముగ
పూజచేసి మంత్ర పుష్పము పింఛి స్తో
త్రములు శోయు మప్పు డనఘ హృదయు॥

క॥ అనిచెప్పి రంగవతి న
యైన నూరక యుండెనప్పు డబాకకృత్రితో
వనజ భవు డవ్వి మూనము
మనుకొని తన యుత్తమంగము నదరి యించెన్॥

క॥ ధరి యించి డెచ్చి సురకి
న్నర విదాన్ దీరులు రుషులు నయమునబొగడన్
వరసాతాని నున జగమున
విరజాభిని నదీ తటమున విమల తలమునన్॥

సి॥ రాతితంబైన తులూ మూస మందు నసరవి యోక్తృష్ట పక్షమున విధియు
నాడు శకటము నక్షత్ర మందు విద్యుక్తంబుగా భక్తి యుక్తముగను.
శ్రీరంగ పతి బ్రతిష్ఠింపుచు పాంచరాత్ర గమకోవిదులైన యట్టి
రుత్తిక్కులు నుదాసునెలమిని గూడుకొనబితలీల యుజించి యప్పుడు.

శ్రీ వణా తా రక న వ భ్య త స్తూ తు డ గు చు ।
 వై భవం బు న హి తో త్స వం బు తెల్లు ।
 జోసి సంతుష్ట మృ ద యు డౌ మా సు దౌ వృ
 కరుణ వడసి యు యుం డు సు శ్శ ము న నుం డే ॥

గీ॥

తింత డి వి యులు సూవి యుం భు వా డి మ ను వృ
 లను బ్ర) నా వతులను మ రి తనకు ప్ర యు ము
 గల మ హా త్తుల నెల్లును బెలబి రంగ
 వి భు ని ప ద పం క న ములు సే వం ప జే నీ ॥

క॥

ఒక నా డు ప ద్మి నే ధ వృ
 డ కుంబుల మ తి తో డ నటు కరు దే రగ హా
 టుక గ భుకం డా త న కి న్
 ప్రకట శ్రు త్స ధ క పాంబ రా త్రం బూ స గె న్ ॥

క॥

ఉ ప దౌ శిం ఆ కరుణ న
 త్ర పను ని డో డ్క నుచు రంగ డా ముని శ్రీ పా
 ద ప మో రు హ యుగ శో వా
 ని పుణుని గా విం ప న త డు నిర్మల మ తి తో ॥

గీ॥

పాంబ రా త్రా గ మం బు న బ వ్య మై నా
 ని త్స నై మి త్తి కో త్స వ ని క ర ముల ను
 తిం బు న ద హా క్షు నా రా ధ నం బు చో సి
 వి ముల భక్తి ని క ర క మల ములు మొ గి చి ॥

వ॥

శో వింబి రంగ పతి స శ్చి డి సెక్క నా డి ట్లు ని యె ॥

క॥

మా వంశ సంభవా భిల
 భూ వల్ల భ తతుల చోత ప్పం బులును గొనం
 గా వల యు ననుచు స స్తు తి

గా వింజిన రంగ విభుడు కరుణానివేతుడై ||

వ॥ అవిన్నపంబున కియని కొనన సంతస్తు హృదయంబుల వందుడై
యరవంద బుంధవండు కొంత గాలంబునకు తన తనూభవం
డైనట్టి ||

పైవస్వత మనువునకా

పావనమా పాంచరాత్ర పద్ధతి దెలుపన్

భావింజి యతడు ననకుని |

కైవడి శ్రీరంగ నాథుగని శేవించెన్ ||

వ॥ యిట్లు శేవింపుచుండి కొన్ని వత్సరంబులు గడచి చనిన యంతా ||

చ॥ అకమలాస్త్ర సూతి తన యాత్మ భవండు యనట్లు దేవరిల్లుని
హ్నికుని పాంచరాత్రమున సద్విధిత మెనరించి వేడ్కతో,
పాకట రంగధామని యపారచరిత్రలు దెల్పుగా నతం
డొక మనంబున దపమ నేశ్వరుడౌ హరి గూఢిక నేయున్ ||

గీ॥ బ్రహ్మదేవుడత రంగవమానంబు

పడసి పూజచేసి వడసె ముక్తి

యతని వంశజు తలగు భూభుజోత్తమ

లట్లు పూజచేసి యలరుతరినే ||

గీ॥ అశ్రీవా వనమూతిక మై యలరుచున్న

రామభద్రుండు నిజకుల సావితి మైన

రంగధామని కరుణాంతరంగుడగుచు

నల విభీషణునకొసంగి యమపుట యునూ ||

క॥ శ్రీవెలయగ నాతడు భయ

కావారి తీరమున నఖండిత మహిమక

తావుగని అసి (బ్ర) తిష్టెయ

శ్రవణ తారక నవభస్మ తస్మాత్తు డగుచు ।

వైభవంబున హితోత్సవంబు తెల్లు ।

శోని సంతృప్త హృదయ తో మాసు దోవు

కరుణ వడసి యగుండు సుఖము ననుండే ॥

గీ॥

తింత డివిజులు సూచి యంభు వాడి మనువు

లనుబ్రుజు పతులను మరల తనకు ప్రియము

గల మహాత్ముల నెల్లను బెలచి రంగ

విభుని పదపంకజములు నేచింపజేసే ॥

క॥

ఒకనాడు పద్మినీ ధవు

డకుంబుల మఱి తోడ నటు కరుదేరగవో

టుకగభుకండాతనకిన్

ప్రకట శ్రుతనీధిక పాంచరాత్రంబు సగెన్ ॥

క॥

ఉపదేశించి కరుణ న

త్రపనుని దోడ్కొనుచు రంగధామని శ్రీపా

దపయోరుహ యుగ శోహ

నిపుణుని గాంచి పవతడు నిర్మల మఱి తో ॥

గీ॥

పాంచరాత్రాగమంబు నవవ్యవైవ

నితనైమిత్తికోతనర నికరములను

తింబుబ దళాక్షు నారాధనంబుచేసి

విమల భక్తిని కరకమలములు మొగిచే ॥

వ॥

శోచించి రంగవతి సన్నిధి సెక్క నాడిట్లు నీయె ॥

క॥

మావంశ సంభవాభిల

భూవల్లభ తతులచేత పూజలును గొనం

గావలయు ననుచు సన్నతి

గా వింజిన రంగ వి భూడు కరుణాన్ని తుడై ॥

చ॥ అ వినిన్న పంబున కి యని కొనన సంతుష్ట హృదయంబుల విందుడై
యరవింద బంధ వృండుల కొంత గాలంబునకు తన తనూ భవం
డై నట్టి ॥

పై వస్వత మనువునకా

పావనమా పాంచరాత్ర పద్ధతి దెలుపన్

భావింజి యతడు ననకుని ॥

కైవడి శ్రీరంగ నాథుగని శేవింబెన్ ॥

చ॥ యిట్లు శేవింపుచుండి కొన్ని వత్సరంబులు గడచి చనిన యంతా ॥

చ॥ అకమలాస్త్ర సూతి తన యొత్తు భవండు యనట్లు దేవరిల్లుని
క్షాన్తికుని పాంచరాత్రితుని సద్విధితో మెనరించి వేడ్కతో,
పాకట రంగ ధాముని యపారచరిత్రలు దెల్పుగా నతం
డొక మనంబున దపమ నేశ్వరుడౌ హరి గూటిక నే యున్ ॥

గీ॥ బ్రహ్మదేవుచేత రంగవమానంబు

పడసి పూజచేసి వడసె ముక్తి

యతని వంశ నాతులగు భూ భూభూత్త ము

లట్లు పూజ చేసి యలరుతరి నే ॥

గీ॥ అ శ్రీవా వన మూతిక మై యలరుచున్న

రామ భద్రుండు నిజకుల నావిమి మైన

రంగ ధాముని కరుణాంత రంగు డగుచు

నల విభీషణునకొ సంగి యను పుట్టు యునూ ॥

క॥ శ్రీ వెలయగ నాతడు భయ

కావరి తేర మునగల్గి డిత మహిమక

పావుగని అపి (బ్ర) తిష్టయ

శో వ ములుం డగుచు జేసో సురలు ను త్తిం పన్.

క॥

అది మొదలు రంగ ధా మము

విది ధంబుగ నచట మనుజు వితతులచోతన్

మొద మున ఘంపలు గొనుచును

కదలక సు స్థితి వహించు కల్పాంతంబున్॥

గీ॥

సర్వ సులకు ముక్తి ర స్థాన మగుచు

నంద్ర పుష్కరిణీ తీర సుగతి యందు

గాన బడుచున్నది ప్పటి వై మూసరత్న

మనుచు గౌరీశ్వరు డుజెప్పె నమర మనకే॥

క॥

యిచ్చి ధమున జెప్పిన విని

యవ్వన సూసనుని సూను డతి మాషకండ్లై

యచ్చి ధమె యడుగ కోరిక

నివ్వఁబుల్ పారవీ తీశుని కి నిట్లు ని యెన్॥

క॥

సారస భవ్ర పురి నుండిన

యారంగ విమూనము ర్వికే గతి వచ్చెన్.

కాళు జొని మూతికన్తై వి

స్తారంబుగ జెప్పె వైకృతా న్వి కాక్షా ॥

క॥

భవ బీయ పదాబ్ధి ములకు

వివి ధంబుగ నచక చిచ్చు విసుతులు జేయన్

శివ సర్వ శ్వర గౌరి

దవ శరదంబు దని భాంగ దళితా సంగా ॥

క॥

లిసె పెక్కు బంగుల నుత

న్వి సుతులుగా వించి యధిక విన యొన్విత హృ

ద్విన సుతు డగుచు నారద

మన కుల నాధుండు మోదమున నడుగుట యు॥

బ॥

పరమ వివేక సంభరిత భావ మమోభవరూప శాస్త్రవో
త్కర మదభంగ విష్ణు మాంధా సగుడు ప్రయ మనసాబ్ధి వి
స్తరసుగుణాల మాల బుద్ధ సత్కవి గాయక పాఠి సూతబం
దురకరుణా విశాల జన తోషణ నిర్మల సత్సభాషణ॥

క॥

హరి భక్తి యుక్త మనస
హరి దాస వ్రాత సంతతామర భూషణ
హరి మత దర్శ సుభూషణ
హరి సన్నిభతేజ రంభ ముంబ తనుంజూ॥

మూ॥

సమద విమత దూరా సాధు లోకోపకారా
కమల దళ నిబాక్షా గర్వితా క్రూర శిక్షా
విమల సుగుణ సాద్రా విస్మర త్కాంతి బంద్రా
సుమహిత శుభ రూపా స్తు త్సత్కీర్తిత ప్రతాపా॥

గద్యో॥

ఇది శ్రీవల్లభ నారాయణ స్వామి కరుణాకటాక్ష
వీక్షణ సంలబ్ధ సరస కవితా చాత్ర నాగోంధ్ర సహిత
పవిత్ర సుంతుపెల్లి లక్ష్మణాంహృయ సు సత్ర శ్రీకందాళ
వేంకటాచార్య వర సత్పుత్ర పాపాత్ర సాధుజన విధేయ
జగన్నాథ నామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీరంగ
మూహిత్యనింబమ మహా ప్రబంధంబునంబు ద్వితియా
శ్లోసముం॥ శ్రీరామచంద్రాయ నమః॥

శ్రీ " శ్రీ " శ్రీ " శ్రీ " శ్రీ " శ్రీ "

శ్రీ " శ్రీ " " " " శ్రీ " శ్రీ " శ్రీ " శ్రీ "

అవిష్కృతములు

శుభములు

మూడో అశ్వాసము

శ్రీ వనివా హృదయ శ్లోక

పావనచరితానుమోదభవ్యమనిషా

బావాబ్జమక్కువానయ

పావనలక్ష్మణ సమంభవి బంధురముఖాని

గీ॥

అవృధరింపుముశైల సుతాది నాథు

తమరమనవర్చుజూచి యిట్లునియెనట్లు

పద్మగభుకండుతననిజ భవనశీమ

మెగినిరంగేశుజూపింపుచుండెలమో

ఉ॥

అంతవరాహ కల్పముననంబులు హస్తతనూభవాభిమ

గ్నింతరవేగతత్త్వతయగండితన్మనుష్యతేతుండవె

శ్రాంతయశోధురందరుడు సజ్జనమిత్రుడు రూపశీత్రతే

కాంచుడు శాంచుడు న్నతుడు గాథ పరాక్రమశాలయశ్శగన్

గీ॥

వసుధనిక్షాళకు నామభూవల్లభుండు

నీర్మలజ్ఞానభరితుండు ధార్మికుండు

వంశకరుడు త్రమడు బుధవత్సలుండు

సదమలుండాదిరాసనని సత్తముండు

అట్లు మహానిజసేగరుండు

సీ॥

వేదవేదాంతాధికచిశ్రుతసుజ్ఞానభరితచిత్తాబ్జతాదృశసిరులు

సమరరంగాగతశాస్త్రవాంభోధరసంఘాసమారుతొక్షతవరులు

హంకరనితమహానిధానానికమలై యొప్పునున్నయర్చనతతులు

బహువిధభాని సంపదగల్గి గోకుషీరక్షణదవరుశూద్రప్రసములు

కర్మలవిద్యబ్జనావగుత్ గా యకులును మదగనాశ్విచితరులు

మూవవమలు సకల సౌభాగ్య సంచదకమాల గలగి
యలరు సౌకే త పు ర మన క భ ప్త డగుచుం॥

క॥

భగవద్దత్తంబులునం

పుగవేద పు రాణ శాస్త్రములు శరవ నాని

నిగమముగ కతశ్ర ముడై

తగు బుద్ధినియ భగ్ని నింబి దక్ష్యం డయ్యెన్॥

క॥

చణాకశ్రమ దత్తంబుల

నిరాకయములు దప్పనియక నిభిల సనములన్

సూరాక జ్ఞానము గలగియ

హాళికశమును బ్రోచుచుండె నధిక ప్రీతిన్॥

గి॥

కడిది మునులందు నిష్ఠాన్ర గణని డగు చ

శిష్టసామిక్వవర్చుని శిష్యుని డగుచు

రాని సుయూది ముఖములు భూ సనంబు

లలరగా వింబి నిష్ఠా యు తాత్తు డయ్యెన్॥

మ॥

సకలా రాతి ధరాతరేం ద్రుల భుజాకార్పంబునకసెచ్చ హం

టక భూమి ధరభీరుడై శిరులకున్ తావై ననోకంబుచో

నకలంబుగ వెల్లుచున్ సకల రాజుని దీశ్వర ప్రాతనా

యకుడై కీచిక వహించెదర్దరణి నాథాగ్ర సరుండిప్ప డున్॥

ని॥

తనభూజా బల మరి సన సము దయ పరవతములకు వజ్రాయధంబుగాగ

తనదు దాన ప్రశస్తం బైన హస్తంబు ద్విజులకు కల్పధాత్రి రుహముగ

తనల సత్తిచిక దిక్తరుణి బయములకు బొండు మత్సలపుష్ప దండగాగ

తనరక్ష కత్పంబు ధరణి ప్రజాలకి సలతిత పంజరముగాగ

తన గుణంబులు సుసన విహనములకు , వెతత సంహృషకరములై

వెల్లుముచుండ హారదుభికక్ష భయములు బారదోలి

ధరణి బాలించె నిక్షావికు వరవరుండు॥

గీ॥

సర్వభూచక్రమెల్ల నిష్టంబుకముగ

పాలనంబునరింపుచు వరమభక్తి

సకలగుణవంతుభగవంతు సంతతంబు

నచకవలుచొసి భాగవతాద్భుతమెన్సి॥

వ॥

యిచ్చి ధంబున నాశ్రితజనవత్సలుండును, కందవకసన్నభ

సుందరాకారుండును, దీనజనానాథవందిజనబృందబృందారక

మహిరుహసదృశుండు, వరసురనాథవైభవోన్నతండును,

వైష్ణవజ్ఞానసమంతాహృదయపంకజుహుండును,

వసరాశిసమగంభీరుండును, పుణ్యపురుషోగ్రీసరుండును

పురజిత్తమావశౌర్భుండును, భూరిమందరకురధర

దైర్భుండును, భగవదనంతకలానిలాగుణామృతపాన

పరవశమానస్తుండును, భాగవతోత్తముండును, సకల

గుణాలంకారుండును, సరసిజాప్తానావియకరుండుమన్నుగు

నిక్షావికు మహికాంతండు దుష్టజననిగ్రహంబును

శిష్టజనప్రతిపాలనంబును ధేయబురాజన్యంబుభూజన్యంబుగా

సంరక్షణంబుశేయుచుండి మొక్కనాడేకాంతంబునతన

సావితంబుననిజజనకుండైనవైవస్వతమనుదృచే

నుపదేశంబైనపాంచరాత్రాగమజ్ఞానంబుదలంచి

యిట్లుని విచకించె॥

సీ॥

యిలల నరకపాతహోమదుర్భిషయ

సంసక్తులైకామినీసక్తులగుచు

నరబుజనాభూమాయుమోహితాత్ములై

జనిమరణార్థవస్థలనుదగిల

ప్రకృతికి శోషమై పరమకారణ సరబ్రహ్మ

స్వరూప సంబంధ మరచు.

జాలక మ్మోల సంసారవాణానిలో బడితెలు మునుగుచు కడమొకింత

గాననోరక తిరిగెడి మోనవులు ని

జాత్మ హితములు దలంచక నజ్ఞులైరి పాపగ

కర్మాను గుణముగా బుట్టుచు నీకే

యింతి యెకాన లాభమొకేంతు లేదు॥

కావునా॥

గీ॥

దోహ సుఖమ స్థిరంబనిదెలసి ప్రకృతి
సంగమమహోయి మని యోసి సకల కర్మ
ఫలము తెల్లను హరికి నవకణ మహోసి
నిభకకర్తాను సంధానని ప్రణామ తినీ॥

క॥

మూతాత భాస్కరుండు ము
హాతత్వ జ్ఞాని యగుచు నగుని ప్రతికిసం
ప్రీతిని జని రంగే శ్వరు
నాతత మతి గొల్చి ముక్తి కహుకం డమృత॥

గీ॥

తోదరి మూతంత్రి వైవస్వతుండు నట్లు
(బ్ర)హ్మలోకంబునకు జని పరగనచు
రంగపతి శోవచోసి నిర్వాణ పదము
గాంచె నాభాగ్య మెట్టులు గలుగు నాకూ॥

క॥

పరమ హైమంబున ను
స్థిర తగ్రహ భంగి నున్న శ్రీ రంగేశుం
దర వందోద్భవ ప్రసి తప
సుఖము మనకు మెచ్చి వచ్చి పాపపుగ నీలచెన॥

గీ॥ భూరి కాలుని నిధి మహా పుణి నలది
నకుల భక్తాతిక సునన ప్రసన్న మూతిక
ప్రకట మోక్ష ప్రదాయి శ్రీరంగ శాయి
కరవల మలక మువతె దారికి నప్పు డుం॥

గీ॥ అజుడు లోకొ పకారాధక మలసి ధాత్రీ
మందు నిల్చు కతన లోక మందు నిల్చె
కేలము భూలోక వాసులై నట్టి మూన
వలకు నెట్టింగి నిద్దించు సులభము ననూ॥

గీ॥ ధరణి పై నున్న రంగేశు దశిక నమున
కలరితాను ధరణికి రాగలడు గాని
మనుజులే లేతి తనలోకమునకు వచ్చి
విమలుడౌ రంగ విభుని శ్రేణి పగలడుం॥

క॥ యంత ప్రయూ సంజన వా
క్యాంతు డు శ్రీరంగ సాధు గనుగొని తనశు
ద్ధాంతము నిల్చు కొలెగా
కింతైన పరోపకార మెరుగగ వలదో॥

ఉ॥ భూరి పరోపకార మతి పుణి ముండు విధింబి యుండెనా
సారస సంభవుండు శ్రీతి శాస్త్ర పుణి ములందు నిప్పుడా
సార విచేక పక్షతులు స్వాంతమునన్ బరికింప దేల యి
ధారుణి మూనవా వటులు ధర్మ విరుద్ధ లంబు మానె నెలా॥

క॥ కలుషాత్ములు దర్మ విరు
ద్ధులు జడ మతుల స్థూలధీక దోషాత్ములు నీ
ర్ములు తెన రంగ ధాముని
దలచిన పరిశుద్ధులౌట తద్ద్యంబ నుచున్॥

క॥ తా నే తరింప జూచెను
గూనీ భూ లోక మునమ గల మూవవ సం
తాన ముల పట్టు కరుణా
పో నుండై యుండె నిప్పుడో మని యిందున్॥

గి॥ బ్ర॥మ్మా లోకంబు లోనున్న రంగశాయి
పాద పంకజ శేవ యెట్టింగి గలుగు
మూనిత జ్ఞాన బోధా విహనులైన
యెన్న దాది సునంబుల కరసి చూడొ॥

మరి యు భవప్ర త్కాలంబు నందు॥

క॥ నా పుత్ర పాత్ర వగళం
జ్ఞే ప్ర డమని పాడ మలజ్ఞాన పోన జునముతి
కో పగిది బ్రమ్మా పురమున
కో పున జని గాంచు శ్రీ సహితం రంగేశున్॥

కాపున॥

గి॥ బ్ర॥మ్మా లోక గతుండైన రంగ విభుని
దెచ్చి సాక్షాత పురిని బ్రతిష్ఠ చేసి
పూజచేసితి నోని యా భూజనంబు
తెల్ల రంగేశు గొట్టి తరింప గల యు॥

క॥ తిని చింతింపుచు మనుసుతు
డనురాగంబున లశిష్ట నాశ్రమమునకున్
జని యెమ్ముని నాధుని పద
వనజ ములకు ప్రొక్క నతడు ..... న్॥

గి॥ ఈ యురా రోగన్ మస్తు కలాని యా మస్తు
భవని తర భోగ భాగన్ సంప్రాప్తి రస్తు

భగవదంష్ట్ర సహాయ భక్తి రస్తు

యనుచు నా శీర్ష వచనము లా యెనమె సంగెక॥

ఉ॥

పశ్చనకార్థ మె మనన వా ధివ రేత మహిత శోభం

దేవుగ బల్కె నెలా మున కుల గ్రహ రంగ విమల మర్వికిన్

దేవు తలంపు బుట్టు ఘన భీర విహారుల మీ రటంచు నె

వచ్చి తి త ద్విధం బి పుడు వంశ న నే యక నా నతి యన్వే॥

క॥

వా మనుడు త్తంగంబగు

భూ మీరు శిశి ర మనసు బొలుపాండు ఫల

స్థి మములు గోరు కై వడి

నా మది శ్రీరంగ దశిక్ నము గోరు ము ము॥

గీ॥

మోరు మద్దురు మూతుకై మెల మాకు

విశదముగ నోయబుండుచి విశ్వ శించి

అందరాని ఫలంబని యనక రంగ

నా దు దశిక్ం ప గా గోరి నాడ నేనూ॥

క॥

సురుచిర రంగ విమలము

పరువతి నిర్భరకు వచ్చు పర్యంతముచా

మరపాకు నీతి కై వడి

నరయగ బెరియింపుచున్న దాత్త మహాత్మా॥

వ॥

అనిన విని యు మ్ము హను భా వం డతి కరుణాద్రుక్

దృష్టి పవలకించి యున్మంగాకా యని తన మొగ దృష్టి

నతేతా నాగత వతేక నూనంబులైన సర్వంబును దెలిసి

బిక్షావకు నా మధ్యేయ భూ మీ నాయకు నకేట్లు నియం॥

క॥

నైవ స్ప తనం దననీ

భావంబున దొచి నట్లు భవ్య విహారం

బో చెప్ప మందు జూడగ

పావనమతి శుభకరంబు భవమాంమెన్నన్॥

క॥

రాజోత్తమ నేవుతపో

దాన్విజంబున బడయుము నిశితైశ్వర్యంబుల

రాజోత్తుక్తి వదంబును

తేజంబును పాంచరాత్రబీజుతుమతిపై

గీ॥

తిథిల భక్త్యా భక్తములు దెచ్చుచులరు ఘనపు

రాజమునతోనె యు భక్తంబు రాజముఖిని

నేమనమునకు దాచె సన్నిహితమగుచు

నెట్లునన నేకుదెచ్చు దని పుడు బ్రీతి॥

క॥

శ్రీరంగరాజ దశకన

మూరాజీవ భవపురమునందె ప్రదండో

మౌలికివైవను గలుగదు

ప్రేమతో నేకు నడిచి భింపును పోగన్॥

తత్కారణంబు చెనుమా॥

సీ॥

నేవు దుస్తరతపో నిష్టచోనున్నను

కేమలాసనుడుగడు సుముఖుడగుచు

రంగదుత్తుంగమౌ రంగవిమోచంబునెయ్యిం

బెలపక నీకియని గలడు

నీనీయమోదన్యమనితిపి పూజింతువు

నీవంశమునను ననించి విదవరాజులపెళ్ళొత్తు పూజింపగలరంత

రామనామమున నారా యునిండు

మీకులంబున బుచ్చిన మేళి దశరథావనోగు సతరమునవతరించె

యనిల లోకొక కారి యెదులలు రావ

కొ సుఖ భో శం దుర మున హ త ము జే సి ॥

గీ॥

వా న విన్న తం ము డైన వి భోషణు

నకుల ర ఘ్నా ద్వి హం డు న మ మె సంగ

లంక యొ స గి యొ కుల ధ న మౌ రంగ వి

మూన మె సగు నపు డనూ నక్క ప నూ॥

క॥

అత డు కా వేరి తటు

నే తేర ధ రా స్థల మున నిలుపు నెలమి త

దూ తల మున కల్పంత ము

శ్రో తిగ వశి యించు రంగ పతి యుచి కతు డై ॥

అ తరు వా త పంక జు భ వా ల య శ్రీమ కు బోయి యుప్పున

దూ త యొ నమక నచక నలు తప్పక గై కొను విధం బునన్

శ్లోతిగ కల్ప కల్ప మున నట్టి వికే భువికిన్ డిరం బుగా

ప్రీతి నిలుక పోక లానకింపుచు రంగ వ మూన మె ప్పడున్ ॥

చ॥

దెలగును పంక జూ స ము డు బెల్ల న పిమ్ములు త ద్విమూనమం

పెల య పరా ల యం బునకు నేగు ను దక్షిణ దేశ వాసులన్

లతి నిక వేర జూత ట్టలం బున బుట్టిన సర్వ జంతులన్

నలుపు గర తంగ భతక కరుణా రస మెప్పుగ బ్రోచు నెప్పు డున్ ॥

గీ॥

జ్ఞాన హి న జ నులు సంసార మ గ్నులు

నధ మకులులు పాపులైన గాని

రంగ నికట భూ తలం బున గల సర్వ

జంతు తతులు ముక్తి సరణి గాంచుం ॥

క॥

సం ది య ములేడు చూ డగ

కంద పక గురుండు వకను నిరతం బున్

పొందుగ రంగ ని వాసుల

నందరి తను జొరకుకొను దయనుండుగురున్

సి॥

తామన మతులు కృతఘ్నలు

సాక్షికులకవటు మనస్సులు కేరిన హృదయ

లజ్జానయతులు నన్దా జ్ఞానహృదయలు

~~జ్ఞానానయతులు~~ విపరీతబుద్ధులు చవల మతులు

కరుణాచేహనులు దురితసంబుదులు కుచ్చితమతులు సుకూరజనులు

దారుణకర్తులు హారవతకనులు గురుమంత్రహినులు క్రోధయతులు

రంగవాసంబునీయ దాడంగిదాని

కడురయంబున వచ్చి తత్కారని మనకు

విఘ్నములు జోయమచుండురు ర్వితలమున

బ్రహ్మకుద్రాదిదేవతా ప్రతతులెప్పుడు॥

గి॥

భక్తవత్సలుడగ రంగపతి కటాక్ష

మెప్పుడు తమమొద వచ్చుమో ఆచ్చడుగాని

యూరకొ రంగవాస మియుని త్విలిన

సంజ్ఞాంపగనోరడు జనవారికాని॥

పలుకులు వోయనోల విను ప్రాధికమభ్యుమనంబులవల

గలగక నేవులక హితకా యకముగా వెమలంబు ముక్తిదం

బలము శుభప్రదంబు దురితాపహరంబు బుధానురాగమై

యలరు మదీయ దివ్యమహితాశ్రమ భూమి తపంబునోయమా॥

చ॥

శ్రీమదష్టాక్షరీమంత్రరాజంబు జపంబుగా వింపుచు

తపంబుగా వింపితివేని, నీకవరి మతాప వగక ప్రదాయి

శ్రీరంగగారి ప్రత్యక్షంబగు నని యూజ్ఞాపించిన బ్రహ్మాదంబని

సంపన్నాంతరంగుడై యున్న హాసంబు శ్రేష్ఠుండగు

వశిష్ఠముని వరుచరణారవిందంబులకు వందనంబు

లాచరించి యత్ర పో ధన సత్త ముచోననుజ్ఞా తుండ్లై సకల
సంపత్సమేచ యగు సాకే త కుంజ న మంత్రి పుంగవుల యడ
ఘోషించు గుణాభి భారంబు నిల్పి తపంబు నకుండు క్తుండ్లై
తన నిజ పుండ్రి రత్నంబు తోడంగు డుకొని దృఢబిత్తుండ్లై
కొంత డూరంబు చనచనె॥

సి॥

మంసార పిచు మందచందనకం దరాళా శోకకదళీ పలాశములును
అంబుజ బదలే కదంబహారేతకే నాగ మధూక పుష్పాగ ములును
తొలహిం తొలకుండ్లాల తమాల రసాలల వంగ తక్కుల ములును
పారిభద్ర వకుళ పనస వకుట కుటజకేతకే శుశూకాకరూతములును
నారికేళంబులును కేరవేళములును, జంబు జంతిక ముఖ
మహిజ ములు గలగి, శైలగి యింపాం దుచున్న వశిష్ట నామ
తాపసాశ్రమ వనము ముడ మునగని యు॥

వ॥

యిట్లు పొడగని డాయంబుని యుప్పుడ పుకొని తపో వనంబు
వైలాస శిఖరి శిఖిరంబునం బోతె, హై మవతీ నీలకంఠా
నివీతంబై, వైకుంఠ సగరంబునం బోతె విష్ణు క్షేనసహితంబై
సత్సీ లోకంబునం బోతె, బ్రహ్మ నారద శారదా విభ్రమంబై
అమరావతి పురంబునం బోతె, ఇలావత వరాహ మానంబై
లంకా పురంబునం బోతె, బహు పలాశ సంకాశంబై
అలకా పురంబునం బోతె, కుబేర నివాసంబై, శంశు
మూల చక్రంబునం బోతె, సన్నాగక కేతకంబై, హేలావతి
నిలల తటంబునం బోతె, తిలక లతీతంబై, రక్షాకగమంబునం
బోతె, ఘనసార తరంబై, క్షేరసాగరంబునం బోతె,
యమలామృత సమనివీతంబై, మలయకు ధరంబునం బోతె
యగస్థగ్నా శ్లాగంబై పుణ్య పురుష హృదయంబునం బోతె

నతి విశదం బైవ యవ్యన ప్రదేశంబునం బ్రవేశించి ననుభవంబు
తీలకంబు బహు విధంబులం బనుబసేయ నచ్చా గరిష్ఠంబై
1) మదచ్చాక్ష 8 మంత్ర రాజంబు జపంబు సేయించు నత్తున
తపంబు సేయించుం॥

సి॥ పంచాగ్ని మధ్య తప్తస్థలం నీనుడై మందువేసవిలోననుండునెప్పుడు
శీతకాలమున నభీకతుడై కంత పర్యంతమా జల మధ్య మందునుండు
జుడి గొన్న వచ్చాక వసరమున పైని యంబరముగప్పుక బట్టబైను నిలుచు
కంద మూలం దులకాలంబు గడుపుచు నిగ మహా హారతియెనుండు
నిచ్చి ధంబున సతతంబు నవ్య సుంధక కాధి నా దుండు
శ్రీహరి ద్యావ సహితా హృదయంబుడై జింద్రి యంబుల గదలనియక
నవల భావంబు లోనున్న యవ సరము నా॥

కే॥ బృందార కాధి పతి ముఖ
బృందారకులెల్ల మెక్క బృందంబై యు
నంద విరహితాత్మకులై
తందర పడి యిట్లు లని వితకికంచి గొనిన్॥

॥ యు రాజ చంద్రుడే బృం
దారక పతి విభవమునకు తనతెందములో
గోరి తపంబూన రింపు ను
భారంబై తోచె నీతపము మనకిప్పుడున్॥
మరున బ్రోరించి యీతపస్సురణ మెల్ల
నోపుక మెరయంగ విష్ణు మొనపక వలయు
కానిచో నిం ముహూర్తుని ఘన తపోగ్ని
యని మిచ్చా గార వితతులెల్ల ను దహించుం॥

కే॥ తినిపుప్పు ధనుధకలు గను

గొని యుండుండనియె భూరి కుపితాత్ముండై

యనపాత్తుడుగ్ర మగు తప

మొనరింపు నుండె నిప్పుడులివి స్థలపై॥

క॥

అని యిషతతుల బ్బుర పతి

గనుగొనగా భూరి మూలకాంక్షై శ్శితితో

మనుజులొం ద్రుత పాగి శ్శిశిశిల్

గొనకొనిం భువి నుండి యొగదె గొబ్బున దివికిన్॥

క॥

కొచ్చన నేచి ప్పడుత

ధ్ధూవరు తప మెల్ల మోస పుచ్చగ వల యున్

భూవభవ నేదు సతత్వరు

దూవహ మున మెము బ్రతుకు నష్టుల ర యుచున్॥

సి॥

నేకటూక్ష్మంబునని శ్శిల లోకంబులు

వాసిగా బుట్టిం చు వధక ముడ వే

నిబిడత పాదానిన నిష్టా గరి మ్మతా

మనుల మోహితులజోనిన ధ్ధునుడవ

మనురు మూతుల నేదు మోహ నాస్త్రిములచో

దారా యుతుల జోయు నేరు పరివి

అశ్శిల లోకుల ను మోయు మోహి తాత్ములగా వింధ్రుచున్నట్టి భీవరుడవు

కలర నేసాటూ వారు లోకముల యుండు

నిన్ను విసుటింప నేతుకమె నేర శూన్ర

మూ మమో వేధిధలను ముని మంస్తు బ్రోవు

శ్రీ యుతాకార సహిత లక్ష్మీ కుమారా॥

క॥

మదనా రాజీ నోపల

రదనాకదన జోత శంబరాస్త్రి త విలస

ద్యో దనా సదనా యిత శశి

వదనా నయనా రవంద వరగుణ బృందా॥

వ॥ అని నవని రతీ వల్ల భృండుల్లంబు పల్ల వంప సల్ల తిలొల్లు సంబు
న నెల్ల సురలు విన శచీ వల్ల భృ నగే ట్లుని యె॥

క॥ అని మిష వర ప్రన్న నే తే

రు నజెలగుచు సున్న యప్ప రోగణ ములస

యైన బనుపు మటుకు వారల

వెనక నె జని నృపుని తపము విఫలము జోతున్॥

క॥ ప్పల దళ జల మూలా శన

ముల తప మొనరించు వరాని ముఖ్యుల నైనన్

లతి మత్పంచ శరంబుల

గలపుదు నే నృపుడు వారి కేన్నగు ఘనాతి॥

వ॥ అని వీణా లాపంబుగా బలికిన విని జంబూరి రంబాదులగు

నత్సరో విలాసి నీ జనంబుల రమ్మని యాజ్ఞా పించిన

యవ సరంబునా॥

ఉ॥ తిండెలు ఘల్లు ఘల్లు నని జాంఘ్రి యుగంబున ప్రాయ మేనిపై

చందురుకా విదు వృలు వచా యలుదోరగ కంకణ దృమత

సందటి నేయ నెండ్లు సల సన్న పు కస్తురి రోశి బాహులన్

సందిటు దండఱిప్ప రభసంబు నవచ్చెను రంభయత్తరిన్॥

సి॥ చెన్నుగా నుడుచి పై చెచుకక్క బొట్టుతో

మెరపు కుంకు మచుక్క మెరపు చూప

మరువైన చాక్కాణి ముత్తంపు సరులతో

చేబకల తాళి గుబ్బల నటుంప

రాజీత మూర్తి పంకె జం గంబుతో కత్తుకెం మోవి పైకరమాడ

జుత గొన్న బావిలో నడులు తాపంక ముతంగంధ భాగమలపైకనుసలేన,

పాద మం జీర యుగా యుగాల బరిధి వల్లు.

మొనె నెత్తావి తోడ సన్నిహిత మగుచు, కమ్మకస్తూరి వాసలగదలుకొనగ
వచ్చె నూర్వ సియసు కౌల్పు మచ్చకంటి॥

ఉ॥

తోరపు గబ్బు గుబ్బ గవతో జిగిదేరెడు మొవి తావతో
బారు మణి గణించి తల సన్న వహంక భూషణాతి తో
మూరని తాంత సూయక సమాన నిరీక్షణ లీల తోడ మె
య్యార ముతా తిలొత్త మరయంబున వచ్చె విమోదమెప్పుగక॥

క॥

మొగాంకు నివి నయూర్ధ్వము
గానెత్తిన రత్న హంతుక పుచ్చెక్కె మనక
మొనక యని యుడు ననకర
మొనని చనుదెంచె నపుడు మదగనగ తి తో॥

సి॥

లాతిత బాల పల్లవ సమూన రాబ్బ ముననున్న పూబంతిగొనలు మార,
నతులిత మోహా పమితకన భరమన శశి పుష్ప గానిడి మిశమిగులుక
రాకా సుధాంకు నిరాకరించుచు నున్న మోముచిరి నవ్వు మొలకలెత్త
నలము సాదా మనీ తులిత గాత్రంబు మెలిచుండురుకా విమెరుగలేన,
ననదు కౌను తిన సమ బాహుల తికెలు, కిసల యూర్ధ్వమనమానకీరసద్భవ
మధుర భాషాచమ త్కార మహిమ దవర॥

చిత్ర రోశి యు వచ్చె విచిత్ర ముగ నూ॥

ఉ॥

కొంచన కంకణ కృణ నికాయము హంతుక కింకిణీరవం
బ్బుంచి తలీల మ్రొయ వమలా స్వము నకచిరి నవ్వు గుల్లచో
లాంచుల బీధితుల పయిని యుంచులు దేరగ ముజ్జ గంబు
మోహించు వెలస వైభుధి ధరించుకొ వచ్చె ఘృతాబివేధుకన॥

వ॥

మరియు నదంతంబులైన యప్ప రోగణంబులు పరిహరికా

ని వహంబులతో వచ్చి యున్నప్పురలందరు శ్రీ దశవరునెదుట
నిలచి మ్రొక్కి రంతా॥

క॥ యుగతి బసుదెంచిన సుర
నాగెంద్ర గమనల గని సు నా శోడుడు మో
రీగతి నయని న పా త్రుడు
యొగ నిరూఢము గ మన్న యుల్కికి జనుదా॥

క॥ జని మో తండుల మనతన
జన నాధుడు మొచ్చు నుచ్చి స్మర పరవశుడై
యనుపమ మగు తప మెల్ల ను
చనజేసి చతంచు సరగ చమత వేడ్డక॥

క॥ మొవెంట వచ్చునత
ద్భావజు డతి వేగతనదు బలములతో మో
రే విధమున నైనను ధర
శో వల్ల భుమో హితాత్ముని గజో యవతన॥

క॥ తిన వని రంభాదులు న
యని నిమిష నాధునికి మ్రొక్కి యతి వేగమునక
జని జక్షాంకు మహిళా
జుని రూఢి గ నున్న వనము బొచ్చిరి పెలుచున॥

ఉ॥ బొచ్చిన వారి పిమ్మట నెబ్బ ముగా వలదనుండు వేడ్కతో
వచ్చని వారు వంబులను బన్నన పుష్ప శతాంగ మెక్కియొక
నెచ్చితి యో వసంతుడును నోవుకన చెంగట గొల్పి కల్పిరొ
డచ్చుగ చంద్రికా సముదాయంబున దిక్కులు గప్పి వెల్లగక॥

క॥ మల యస మూరుం డని మెడి
దళ వాయి మహాముదమున దగ్గర నడుచుక

బల సన్నాహ ముతో పువు

ములుకులు ధరించి మరుడు మొనకట్టుపై సన్॥

సి॥

కోల కోల నాచుక కోకోల సముహ ములను

బలువైన వీరకా హళులతోడ

ఋక్తుని త్రొలుచుచు కమ్మ పుష్పంబులు ని

యలరెడుతోటు గాయకులతోడ

పాంధ ననానక భావభయంకర కలహంస

వంది ముంగధులతోడ

గారికాకోర మయురభూరిన్ బ్రకట

సహిత వీరభటు ప్రసములతోడ

వచ్చి యిక్ష్వాకు ధోరుణి వల్లభుండు

తపముగా బంపుచున్నట్టి విపినభూమి

బూచ్చినటు డిక్కులను గ్రమ్మిపెచ్చు పెరిగి

యచ్చరల ఋరి కొత్తైన యిద్దిపు మోద॥

కే॥

మరుడిగతి ఋరి కొత్తపిన

తరుణి మణుల నృపాలు దండకు సనియం

తరణి చిత భాషణముల

పరిహాసము లాడుచును కపట భావమునకే॥

సి॥

సారు పైట గడించి సగతి తపోద్భుని

యెదురుగా వశియంబు మదిత యొకతె

వంత వంతల పువ్వు బంతులు చో

బూని సంతసంబున నాడునింతె యొకతె

గీటు మారగ చిన్న పాట బాడుచు వో

మొంటును రహరించు బోటు యొకతె

సం దీటు దండలు సవరించు కొనుచు

తత్తర పాటుతో వచ్చుతరుణి యొకతె

పరగ చెలకెత్తె బిలుచు నెపమున కోకి

ల స్వరంబున బలుకు నెలంప యొకతె

యీ విధంబున నచ్చర తీవ భూండ్లు

పలు దెరంగులక్రీడల సలుపు నెడను॥

క॥

ధరణి నాడు డు నజకర

తరుణి మణులందు వసలతా వృక్షములం

దురుప్రప్తు గుచ్చములయం

దరయగ నన్నింట హరి మయము గానుంచెన్॥

మ॥

బైవిధంబున నిక్షాళకు మహి వల్ల భుండుల్లుంబున

రమం వల్ల భునిడి నశ్వల ద్వాన పారా యుగండ్రి యున్నం

గిసి మనసి నుండు చెంగలువ చెలకొని చెంగట రమ్మన

పరికి శుక పిక ని రంబుల నిరుగెలంకుల నోటు వాటున

రమ్మని యుంజ్ఞా పించి విమల సావంతం వసంతం నంతట

నొక్త్ర మంచు మని నియ మించి దీప్తుంబు యిట్టుట్టు

గదలని మొన యె పకరించి తానును కోవ ఘాణికతంబైన

దెందంబు నలతాంతశ్శం దనంబున నుండి॥

గి॥

తీయని విల్లెక్క పెట్టి సం దీప్తమైన

పుష్ప శరముల తబ్బి పమున ఘటించి

పింశె పింశె యుగా ణి పారం బులంబు

మూర నిక్షాళకు మూద శీం మ్మెను రయమునా॥

అంత నా సమయంబునా॥

సి॥

మూనుగా విరిదెనె వానల నానుచు

వి మల లతాంత గుచ్ఛ ముల నుని

పూవుల కే ముని తావుల జూక్కుచు నల మా వి తరుల నేడలనునిలచి

మూటుకి మన్ను దో న్నాదంబు శోస్త్రము పవనాకరముల పన్నదారి

లి శ్రాంత వతత రతి శ్రాంత కాంతల ఘట్ట నిరంతరకణము లాచిక

శ్రేత్స నౌర ద మూంద్య ప్ర శస్తి తోడ

గూడుకొని యొగ హృదయ సంక్షుభిత కాఠి

యైనచల్లని గాలి యొయ్యి నను వసరె

నవృడు మలి యును మేనకా ద్విభ్బ ముఖ్యులు ॥

సి॥

కలుకుచుండురు కావిశోబగు పయ్యిదల లా

కులకు గుబ్బుల రంగు తళుకులిన

బెళకు బొడిశ మూలనుల కించు నెరిమించు

కలికి కన్నుల డాలు గడలు కొనగ

తొగ వందు నగు ముద్దు మొగమున నొగి

బెన్న నగవుల తోడ బెనంగి వెలుగ

విప్పారు నెరిగప్పు కొప్పుల యొప్పటప్పటికిని నీతికుప్పలిన

మేని దీ వెలుపలు మూరుమెరుగుచిడగ

నరుణ బింబాధర ద్వితు లారపు నెరవ

నడుముల ట్లాడగుడ ముడుత తడబడంగ

మంద మందగమన తిలలందు మూరా ॥

క॥

అడుగు పాడుగు వేడుక

గ్రీధలు నలుపుచును మంజుళికుసుమములన

గూడం గోయచు మదనుని

బూదబముల భంగి బూంగి పలుకుచు శౌర్మిక ॥

క॥

మరుతిమ్ము మొరబరవి

శోర పంక్తు ల తోడ నెప్పుడల సమ మనదగుభా
సుర విక్షణ ముల నక్షావి

క॥

కు శ సూ వల్లభు ని సూమకొనుచు జు రింపన్॥

మరి యును మరు డాచుక కొ నుచు

నరవిందా శోక మల్లుకాది శరంబు ల్

బరపి బలరంబుల సెక్కుట

బురి కౌల్పన నొల్లు రనుచు భూరి శవములన్॥

క॥

బొలుకలు నొర వంకలు కౌ

యల లంచలు శిభి తతులు ను భృంగంబులు మూ

కలయి భయంకర తీలను

నలు దిక్కల బలుక తన్ని నాద ముచెప్పులన్॥

మ॥

విని భూ పాటడునోత్ర పంక రుహ ముల్ వొప్పారగా విజ్ఞయ

యన్ని నీలు న్నై న్న ధునిక వసంతుని సరోజూరాతికని జకలాం

గ నలన్ గన్లెని చొన సంబయ వుచెకానా రముల్ బొతి యె

యైన శంకింపక యుండె విష్ణుచరణాద్దానినా ను రాగా త్తుడై॥

గీ॥

భూరి మహి మాతి శయ నిర్వి కారుడగుచు

తన యెదుటనున్న పూరుచాంగనల ముంతుల్

లన్ని పద్మాక్షే పద్మాలయా స్వరూప

మనితంపుచు భక్తి యుక్తా త్తు డగుచు॥

గీ॥

అహ్నుకపాదాది విధులచే నతిధి పూజ

సలుపు వారికి భయ మునాళ్ల ర్భలజ్ఞ

లాదవిని ష్టా ర్భుతై వార లాక్క పెట్టు

యధిక విష్ణూం తచోత స్కులగుచు నపు డుం॥

సీ॥

అల వసంతుం ధు వసాంతరంబుల డాగి

సన్న సన్నక వేరి నురిగి పోయె
 గుండుచు కందినడెందంబు తో నరపొంద వెలొడ్డి యందందసుకెగె
 తనరూప మెల్లను గనబడ నయ్యెక
 గొద ముని మలయు మూలు తము చనియె
 నతి భీతిచోరంభగతి బప్పిగడగడ వడకుచు
 తన తల వంచు కొనియె, మొగి ఘృతాచియు సంహపమునగలంగె
 చెలువ మగు మోము నల్లన పో సుకొనితి
 లోత్ర మయ్య బిత్తరొబ్బియు నూర్చుకొ యును
 చొప్పలు తిగియు బీనతనెంది రప్ప డూ॥
 మరియుం దమలోనిట్లు నిరి॥

గి॥ అకట దైర్భ్యంబు శాంత మిట్లు లరవలదె
 సంతతము యొగ నెచ్చ వనాంతరముల
 విప్రుల ను జ్ఞాన హృదయులై తప మొనరుక
 మన్న మౌనీ శ్రీరులకు ని యున్ గివి లానా॥

క॥ యా రాజు శమ దమంబులు
 ధారుణిలో నెన్న నద్భుతములై దగు స
 దైవీ రాగున్ దగు నీతని
 భీరత్వా ది గుణములను దెలియక యిటుమన్॥

క॥ వచ్చితి మిని మిష మాత్రం
 బ్బిహ్వం నీలుచుంటి మెని యతని తపమున నీ
 దుర్బుగ నుని యించి నపెను
 బిచ్చెరచో నందరికి నె నె డ్చాటూ దవ్వున్॥

గి॥ యారసానాయకేంద్ర మయోరథంబు
 తీలమొరగ నెప్పుడె పలంప వలయు

ననుచు నా శీర్ష డించినె యభిము ననిజుక

శాంగనా మహాలెల్ల దొలంగి చనిలే॥

ఉ॥

అంత మరుండు మేస్తురచి యస్త్రచయంబులుబెట్టుగల్గి దో

శంతమునక నిరంతరము నందము మోలుచు నున్నతలంబుచ

ల్లంతయు మంట గల్గు సుభటా వతి నెల్లనుకా ననాచుల

ప్రాంతములందు శోచిక మనుజు ధివృత్తివలవంచి యిట్లునున్॥

చ॥

తివిరి జీతేంద్రియం డవు గదా నృప సత్తమ నీవు నేతవంబ

విరళ భంగి సిద్ధియగు నయ్య హృషీక జయంబునెయగం

దవితిన వారచింద్రియ వితానముచేత మరొడి పిమ్మటన్

భవజుల శాసిలో మునగి బూముల సెందుచు నుందురెప్పుడున్॥

చ॥

గురుతుగ వ్రాసి వర్చు లాకకొందరు భూరితపంబు ధాత్రివై

నిరవుగ శోయ చున్న ను సు యితురుగాని యొకించుకైనదు

స్తరు డగు క్రోధుని గెలువ జూలరు తొల్లి శివుండు నంనుని

భక్తర గతిగెల్ప బూన నను బూయని క్రోధునిచేత తా సెంగిక్॥

క॥

గెలువంబు డి యెను నోనును

యెలమిని క్రోధుని సహ యమే వేళనుని

శ్వల మతి శ్లోసుకా బ్రహ్మ

దులగెల్పతి హరి యు దక్కదు రిత విరహితా॥

క॥

కావున నర పితృ దైత్య సు

శావగులును నాకు లోకు వని యెరుగుముని

భూవాంఘరు హంఘనసూ

వైవస్వత మను కు మాళ వరగుణా భీరా॥

క॥

శ్రీ॥ శ్రీ॥ శ్రీ॥ అక్రొధుండును నోనును

నక్రుని కింకరుల మూవు సకావిధికుతౌ

చక్రా చుడు దానుడచ్చ ప

రాక్ర మునునగెల్చితి విదిరంబుగ మమ్ముక్

గి॥

భవదభిష్టంబు సిద్ధించు భవ్యమగుచు

ననుచు నానిక్షాకు నీడ్కని మనసిజుండు

సపరి వారంబుగా బోయి స్వరథ భవక

కెల వినవ్యాతక మెరిగింప బల వరోధి॥

కోప ఘోరిత మానసుండై చుటి శీఘ్రంబునా॥

సి॥

లీలి మారంగనైరా వతా యాధుడై

కైల నూరంబు వాలుబూని

సకల నిజకర కోష్టు సరవని దను గొల్చి

మనుతనూజుని యుశ్ర మనకరుగ

నప్పు డిక్షాకు భరితి నాధుండుదోవో ద్రుని కాతి ద్భవమిచ్చునులు

ననిస మకట్టు యెచ్చిన రోచు నప్పుడా

క్రొంథ రెక్కలు పిండి పిండి నీయు

దండి మగడుగ్రుడైవరోత్ర మన మొద

తాను బట్టిన వస్త్రా యుధంబు వైవ

నదియు మంటలు మణుగురుల వని మిమ్ము

గప్పిపెళపెళ నాచుకను పిప్పు మూలా॥

వ॥

నిభిల బ్రుంహ్మిండ భూండంబు నుండుకొని యుద్ధండగతిం

గవ యుట యూ॥

చ॥

మనుసుతుడించుకైన తనమానస మందు దలంకకకజనా

ధకన కర వతిక దుజకన వితాన మనెం భమకృన్మహాతిక

సజ్జనమత భవు మూతిక ఎలా సద్భవి పూతికనిహంతకీతికమై

దనరు సుదశకనంబు నకల దప్పక సంస్తుతి జేసె నెమ్మెదిన॥

దే॥

అప్పుడు నూరు కోట్లు కమలా పులతజ ముఖో సు దశికానం
 బప్పుడమో శుడున్న విపినాంతర భూమికి వెయ్యిదాల్లలో
 గుప్పున వచ్చి నిల్చి ననుకుంటి తమై శతకోటి బూమి పె
 న్ని పులకుపు వెడిచికి నిల్చి నీ మేర్పుడు బుర్పు
 బూడునన్॥

అప్పుడమి యన సెల్లక

కే॥

మంగళ సహితంబుగ శ్రీ
 రంగమహద్ధామయసుమరాశౌంధ్రుడు
 పౌంగుచు నెప్పుట వలె తప
 మంగుగ గాచింపుచుండె నతి నెచ్చుటై॥

కే॥

లజ్జ పడి ఇంద్రుడవుడు ను
 గజ్జ ననాధుడగు బ్రహ్మకడకుం జనితా
 నిజ్జుడదెలయి నెప్పిన
 నజ్జుటా మొకింత దడవ హాక్షాత్మకుడై॥

కే॥

కన్న తెనమిది మూసి తస్మై మమదెలసి
 రంగధామంబు కొరకు మూతాకండ పాత్రు
 డొనరతపమొనరింపుచు నున్నవాడ
 టంచుపెను మూచక బూమి నయని వసరమునా॥

గీ॥

అంత మూచక దెలసి యుజ్జాసనుడు సుర
 నాధు గూడి రంగనాధుచంత
 కరణి భక్తిద సురగిన రంగె శు
 డతని శూచి యెట్లు లని మెచ్చితి॥

మ॥

తన యూనికు విహారమె మితికి సంతాపంబుబోగుండగా
 పనిలేదిప్పుడు ప్రాతరచకనము గుంభల్లెల గాచించితొ

మనుభుత్రాగ్రహికిన్ బ్రయంబుగను ప్రేమన్ మేము సాక్షాత్తుకున్
సని యుచ్చాట చతుర్భుగంబులు నశోభక్ నిల్చి యుపిమ్మటన్॥

గీ॥

ఉభయకావౌఠి నడుమను శుభదమైవ
చంద్ర స్పృహతిని తీర సగతి యందు
సప్తమస్వంతరములుండి సరగ నిచట
కరిగి నీచేతి యచకనలంబగులము॥

యిచ్చి భంబునా॥

క॥

నేవు త్రికాలము భక్తైవ
గాంచి న పూజలెల్లగై కొందును నీ
భావమున సంశయింపక
మూహకన్యమనం ముకొనుము మహితగుణాధాన్తి॥

సి॥

విను మొక్క టివస మచకనతైక
యన్నను సంప్రొక్షణము శ్రోతి సలుప వలయు
షణ్ణాసములు పుంజలు సలుపక యున్నను
తిరుగ విగ్రహము ప్రతిష్ఠ శోయ
వలయుం ద్రీకాలంబుజల సు సంభవ నీకు మూయచకనంబు సెమ్మడిలభియ
గావ్రన దోషంబు గలుగదు నున్వినాధిక ములైనదోషమలగుగవిందు
నిత్య మచికంచె దవ్ర మం ముని యు మునను
నీకు శతవత్సరంబులు నిండి నపుడు
మోక్షము లభించు నిజముగా ముదమెలపక
నీ విమంసంబు నరపతికిం మువేగా॥

గీ॥

మగుడి వచ్చెద ననుచు రమా హృదికు
దానతిబ్బిన విని కమలా ససుండు
సంమృతిచి తదంస్త్రీ కంజాతములకు

క॥

నెలమి సొచ్చాంగ ముగ నమ స్ఫుత లునచేక॥

అరంగ వ మూనమ ముద

మూరంగగరుడు ని యుత్త మూంగ మునను జె

న్నారంగ నుని జె తా ను మ

హారయ మునహంస వాహనా రూ డుండ్లై॥

సి॥

వసుధ నిక్షావ కు భూ వల్ల భుం డతి

నిష్ట హారి పరభావన యుక్తా త్తు దగుచు

తపము నోయచు నున్న విపిన స్థల మునకు

వచ్చి భూనాథ ని వాంఛితంబు

వతి యించె శ్రీ రంగవతి వచ్చెనె వే మ్ముటంచు

బల్కన చెన్న యంబు హాషక

ములు నెం మ్మడి భునింప మూచన కన్నులు చెచ్చె

రంగే శుని కచ్చె రుచ్చగనక్షణంబె ప్రదక్షిణ ముచరించి

లెక్క తొని నమ స్ఫుత లుక్క మెగిసి

చొని సద్భక్తి తో కమ లుసనకు

నఘ్నక పాదాన్ని డి చెడ్డలనె యిన్ మున స॥

గి॥

లఘ్నుల ద్వీమా న మా రాజ చంద్రున

కిచ్చి తనపుర మున కౌగె బ్రంహ్మ

గరుడ సిద్ధ సాధని గంధర్వ గుంహ్యక

పతులు బహు విధ ముల బ్రస్తు తింపా॥

గి॥

అంత సూర్య పాత్ర డానంద భరితుడై

రంగధామ ముత్త మూంగ మునను

దొల్చుకొని ముదమున తనపురి కెతెంచి

యూర్వు తొ వళి ప్లు నను మతము నా॥

సి॥

పరయాన బీతకు స్థలమున గోపర

చాకార ఘనమంపములు చాల

విడివిగా గట్టుంట్టి వెలయ నాచుట్టున వశేష్టాదిరు ఘటకు దివ్య

మహానీయ వపనీయ మండిర చతులు నిర్మించి చుచ్చ నియమమెసగ

శ్రీరంగ వరుబ్రతిష్ఠించి స్థానానా శుద్ధమన తిరునాళ్లకు మొదలుచోసి

రూఢి రంగ శ్రీరుసి ధన్వి నా రోహణంబు

చోసి నిత్యోత్సవంబులు భూసురముగ

మెగిని గుంపించి చువల రథోత్సవంబు

వీటుగల జనులలరగా చించి మరి యూ॥

గీ॥

అవభృత స్నానము త్రరయండుచోసి

యది మొదలు నితన సైమిత్తి కాదులందు

తప్పరుండ యి కామి వాధకంబులైన

యొత్సవంబులు సేయింపుచుండి మొప్పు డూ॥

క॥

తప్పక ముక్త కాళాచకన

లాప్పుగ ధోయింపుచు మున్న పోత్పల నాధుం

డప్పుడట మి బహు దినంబులు

వింపు గూఢాతిందె జనులు వినుతులు పోయన్॥

ఉ॥

అతడు నాత తత్తుల మునండు త్రమంబున బుట్ట నట్ట ధా

త్రైతల నా యుక్తోత్తమల తిప్రెయ భక్తిని రంగ ధామునెక్

భానితిన యూజ సల్పి త్రిజగన్నత పై భవయుక్తులై సదా

ఘాతచరిత్రులై శిరుల బోల్చి రిసాత మృత్యు నుతింపగన్॥

అంతా॥

క॥

పంచమ త్రైతాయుగమున

నంచితముగ తత్తులంబు నందలు నికి జ

త్రించి న దశరథ భూవరు

డించుకొదతొక ధాత్రి మొలుచునుండెన్

కొన్ని దినములకున్

సీ॥ అద్దలాసాని పుత్రాధీక్ష మై మళ్ళమేదము

శ్రీయంగుని ధరణిలోని

రామలసెల్ల రావంచు నప్పుడు ధర్మవర్తాభినిదన్ ధరణి నాథ

చంద్రుండు బోశదేశవతి

సమస్త సుపులతో సాక్షాత్ పురికి వచ్చి

యూయమో ధాన్య పురమందు

కొన్నాగుండి అనట నిత్యంబు రంగాధిపతిని

అచకవలసే యటనుత్స వాత శివము

వరలు దశరథ సుపయాగపై భరియను

గని మనంబున వెన్నయకతితుదగుచు

సెలమి తనలో వితకికంబె నెట్టులనుచూన్

గీ॥ తొల్లి బిడ్డావి కు నృప వరుండుల్ల మలర

తవముగా వంచి శ్రీ రంగధామ మపుడు

నలన బచ్చచెతబడని నాట నుండి

తత్ఫలంబు నబుట్టిన ధరణి పతులున్

గీ॥ ఆ యురా రాగ్ని వంతులై ములకుచున్న

వాగు గా వృన నౌను వారి యట్ల

తివిరిని రతంబు భక్తి మక్తి ప్రదుండునైన

రంగేశు యుసంతునని ముదమునాన్

అని యట్లు నిశాన్యంబు చెప్పెను కుని యుండి

క॥ ఆ మధువు పూకొక మగుతరి

తామరసాదీశకుల సుధావాధిక సుధా
ధామ డగు దశరథాది పు

చే మన్ననలంది తనదు నీమకు నతిగెన్ ||

గీ ||

అవని ధంబున ధర్మ వర్ణాభి నృపతి

నిజపుత్రీ వరమై తగు నమన యనెడు

పట్టుబాంబున కెరిగి సద్భక్తి గదుర

రంగధామని తనయంత రంగమున నుం ||

గీ ||

నీలుపుకొని మంత్రి వరులను బిలువబనిచె

వాటితో నిట్లులనె రంగవరున దశక

నంబుచొనితి సాక్షాత నగరమునను

తన్మహిమ సన్నతింపగా దరమె భువి నీ ||

క ||

అరంగధామ కరుణా

సారముచొ సూర్య వంశజన పతుల్లెన్

భూరితరైశ్వర్య ములయ

శోచానాత మూర్తికనైరి శోభనమె సగన్ ||

క ||

అయిక్ష్వాకుని వరతప

మొయెడగా వంతునెనునెలమని లక్ష్మీ

నా యకు డగు చంగేశుని

యెయెడ యుజ్జింతుననెడి హితమతి దన్ ||

క ||

అనిపతికి చాని భారము

నెనకొప్పగ వారి యుడను నిలపి మనముతో

నిననా యకపిల కుడుతప

మొనరించుట కొరకు సుస్థిశోచా మామనన్ ||

గీ ||

చంద్ర పుష్కరిణి తేరచూరు భూమి

కరిగి అరిగి కష్టత తప మాచరించు

తరిగి అరిగి మానులు ధర్మ వత్తు

గారి యిట్లుని పతికి కడు ముదమునా॥

క॥

జననా యక నవ్య తపం

భావరించుటకొవి హేతు వ్యసనది యనినక

మునులార వినుండి క్షాన్తి

~~క్షాన్తి~~ కుని వత నోత పమెననిక కుతుక మెలవకన్॥

ఉ॥

లంగ వమనమున బడసి రంజిల పుంజుచోతు మారలు

సంగతి కానతి యభి రన సం యని ములు నృప చంద్ర బాణి శ్రీ

రంగ నిమిత్త మై తప మరణ ముల బనిలేదు సేయగా

అంగుగ నేవు నే ముని వరా కృతి మునుము రాజశేఖరా॥

గి॥

దీనికొక పూర్వ కథ గలది నృపాల

యినతి కొకక్రొ శే మా త్రాన మెడుము గాని

పాససుమెక పట్టుకొంటు మొ పూర్వులందు

నుండిరి పృథది శిల మయి యున్న దచట॥

క॥

మును మొ వంశంబున బు

ప్రసన భూవరు మెకని ఘన కరికతో పితుడై

కనక గిరి బాప ధరు డొ

యనిన భస్మ ముచోసె లోననాగ్ని శేఖలచో॥

గి॥

అందుచో తత్పురము శిల మయ్యెగాని

యత్తరంబున కనకతో శోభిలుండు

ఘన పులస్త్యుని శిష్యుండు విసుతశేలు

డైన దాల్చి భుజి దెడి మహాతపస్వీ॥

ఉ॥

తిమ్మని సత్వ ధర్మమను సాశ్రమ భూమి లపంబు సేయమన

సెమ్మతి నున్న నచ్చటికి నేమను తో సెకకాళణంబు నన్
సమ్మతి మేమనందరము సయిననుంటిమి నాని వాయు కలి
ణమ్మననుండు నీతిమ వనంబను మెక్క వనంబు మో రమై ||
సీ|| ఈ వనము ననుదయా సాగరుండు బ

గడ్డురుంతైన శ్రీకాంతు దాని
వానిప్రూ సురున బట్టి వదియించి దాల్చుని
యొక్క మమనకు సురాని తోడ
వచ్చి తమ్మని నాధు డిచ్చిన యుష్మి పాద్యంబులు
గైకొని యలరు నెడల

విష్ణు సూక్త మలచే వినుతులందరమును
గావింప నందు రమూ విభుండు
కొంతదడవుండుట యు దాల్చుని డంత బూంగి
అట్టి లోనన లోక హి వాధక కుచట
మూలండుగ వరెనని కౌరి పొడ

నప్పు డులక్ష్మీ హృది శుడిట్లని మెజ్జితి ||

సీ|| విను మమని నాధ రవకులమునను నేను
రామచంద్రుండైన పుట్టి రావణాశ్వ
రున వడించి తదను జుని ఘనతరముగ
లంకకది పతి జేసి యుల్లాసమునము ||

క|| అచ్చుతురు నమో ధనికు దా
డెచ్చి కృపా మతిని యుచట భీరతయా సో
నచ్చగ రంగ విమూనం
బిచ్చెద నాతనికి సాధు హృదయము లలరన్ ||
సీ|| అతడు నేనిచ్చిన యుచ్చి మూనము దెచ్చి

నయ మొప్పు కావేరి నడుమ నున్న
నైకత స్థలమున సరవిచోడ నంనంత పీఠంబునందతి ప్రతినిబప

నప్పుడు నన్ను మోరందరు శ్రేయంబి
స్థిరమనెం రథ సిద్ధి జెందగలరు

యందుకు సందియమేమిచేదని
యూనతిచ్చి మూరి దోవేంద్ర ముఖని

నకలది కౌలకులు మహాసంభవ ములును
గొలువవేంజొనినకక మండలము దనక

మేము నరిగితి మతని శ్రేయంబు కొనుచు
నప్పుడు సూర్యుండు మా కిట్టులనియె నచటక

క॥

మనులార వహరింపను

బనివేదికతోల్ల నెను పర్వులు పురికిన

బనిరంగపతి పదంబులు

గని మ్రొక్కెను తింబి పిదపకడం నిట్లంబున

క॥

మా రంశంబున బుట్టిన

భూవల్ల భవతులచేత పూజల నశమున

దోవే శ్రీరమారలు గొన

గావలయును కలుగితోడ కంబదగాక్షా

చ॥

యది మదభిష్ట మంబునుతి యించిననంత ప్రసన్నమాతికమై

సదయుడు రంగశాయి నను సయినగమైని పద్మినీశనో

పదిలముగా నయోధ్య యను పట్టణమందు భవత్కలంబునం

దుదయముమెంది వెల్లెడు నరోత్తమ సంఘము నచకనక

కొన్నిది నంబులుగైకొని యుంతులు

క॥

కావేరి మధ్య మునకు

శ్రీవైలయగ నరిగి యుపట క్షితి వర త్నతిచే
పావనులగు భక్తులచే

గీ॥ వా విరి నచక్షణులు గొనుచు వరలుదు సెల మిన్
కలుష బహుళమైన కల యుగ వేళను
సనులకెల్ల మోక్ష సాధనముగ
నవట నితఱి నరుల కందరికి నీ సాదు
దశకనంబు సంగి దయను బ్రోతూ॥

గీ॥ పాప రతులు భలులు పాపాండులును సాస్తి
కులును భూమి నెండు కొన్న తరిసి
యూ నరాధమలకు నగ పడకుండుదు
ననుచు రంగధావు డానతిచ్చె ॥

కీ॥ అడిగావున మొరందరు
ముదమునకావేరి తీరమునకరిగి యుటన్
పదిలంబుగ నుండుడుసె
మ్మది మను వంశజులు హాళి మానవ పతులన్॥

కీ॥ సాకున్ బ్రయతములుగదా
యూకావేళి తటమునకెల మిని శ్రీరం
గైక తి మానము వచ్చునల
ప్రాకటముగ ననుచు కేమల పతి బల్లుట యున్॥

గీ॥ సంతసించి మేము సరగ కావేరి త
టమున వాసముంటు మమలచెరిత
యిపుడు పద్మవేత్తు డెమి తో దశరథ
రాశి నేర్పరునకు రాముడగుచూ॥

గీ॥ పుట్టి యున్నవాడు గట్టుగా రావణు

హాత ముచోసి మమ్ము నశ్శల సురల

గావగలడు సుమ్ము కడు దయచో భయ

మెల్లబోవజేసి యిద్ద చరితా॥

సి॥

అసురాది నాయకుండగు చిట్టేశ్వరుడు

శ్రీరంగవమంశంబు రమ్యమగనం

గైకొని యిటుకు రాగలడిది సత్యంబు నమ్ముము

నా మూట మూట నెమ్మ నమన

నీవతి మదమతో నిచుకాపు లంబున కరిగి

సుఖమున రాజ్యంబు నేయు

చుండుము రావణాసు దరుండిచటకి

వచ్చినతొన భూవరలలామ

పిలువనంపె దమెము నిన్నెల మితోడ

ననుచురుచి పుంగవులు నెప్పినట్టి మూట

లాలకింపును ధర్మపర్వా హ్వా యుండ

నిజపురంబున కరిగెను నెమ్మితోడ॥

శా॥

అంతక గొన్ని దినంబు తోగినసురామాభిభిషి పద్మావయం

కాంతుండా దశకంతు కంఠములు సంగ్రామ స్థలిన్ దృఢియ

త్సంతా మోదముతో నయోధ్యకు నయంబు రంగ నోతెంచి సు

హ్వాంతుండైహయ మేధ యుగళున దీక్షా యత్తైయత్ర తిన్॥

సి॥

పుణ్యేశ్వరులనెల్ల బిలువనంపెన

వారలరిగెడు వేళ చోగాధినాథు

డగు ధర్మ పర్వా హ్వా యువనీ నాథుండు

తదవనీ నాథుల వతతులతోడ

గూడి యు యోధ్యకు వేడుకతో వచ్చు

యశస్విమేధాధ్వరమచటజూచి
 దశరథాత్మజునిచెతగుబహుమానంబుగాంచి
 యప్పురి నుండిగదతితనదు
 పురమునకువచ్చి రాక్షసేశ్వరునిరాక
 కెదురుజూచుచునతనికియెలమిశేయు
 కొరకువస్తువచయంబులుకొన్నిగూచిక్
 మరియుపెక్కినపూజోపకరణములను॥

క॥ సారెకుమెనగూపుకచుశృం
 గారంబుగశిల్పశాస్త్రకారులచేతన్
 నేదుపునమంటపపా
 కారంబులుగోపురములుగట్టించిపెసన్॥

గీ॥ తదనుకూలంబులైనసాధనములెల్లు
 టివెరితివేకనమచిక్సద్విప్రవరుల
 ధెంగటనునిల్చుకొనిరానిసోభిరుండు
 సారెకురంగవతిరాకగోరుచుండో॥

సి॥ అటుయమోధ్యాపురమందుశ్రీజానకి
 కాంతుండురవిజూదికోపివరులను
 భవ్యకృపామతిబహుమానయతుల
 గాంచివాసములకువీడుకొల్పి

తదనంతరంబునదశమజ్ఞానవరజున
 బహుమానమొనరించిపరగనీవు
 లంకాపురమునకుల్లాసంబుతోబోయియచ్చట
 రాజ్యసుఖంబులనుభవించి
 మంచుననరవతుంబునోమడిసిమరువ

మండుమని పల్కినను దను జోత ముండు
కరయుగము మొత్తి భక్తి యుక్తముగ మ్రొక్కి
వివయమున నట్లునియె రఘువీరుతోడో॥

క॥

నోచరణ శేవక స్వమ
నేచెంతవశించి యెలమిని దగు కంటచె
భూచక్రంబున గలదో
ప్రాచుర్భంజన భూరి పదవ మహాత్మా॥

క॥

నిను బాయ నొలని ముసము
నన్ను నీ నన్నదిని నిల్చి నయమొప్పగనీ
యగు కంపా మతి చూపుము
వనజాప్రా న్వియ పవిత్ర వారిజ నేత్రా॥

క॥

లంకా నగరమెకాదల
హంక నభకు వా మళింద్ర భవనమలైన
శంకరు ముదిర మైనది
రంకు శని భవంబులైన నకవి నాకొలు॥

గీ॥

అభిలభు వనంబులేలు నొల్ల మునకన్న
నధిక మైతొ జుచున్నది యస్తు దంత
రంగమున ముత్తు దీయ పదార వింద
యుగళ సంసే వనంబు భవోర్థముగా

ప॥

మరి యు నత్సంత సంతోష కరంబుగా నిబ్బొట బరమపద నొల్లని
ప్రదాని శ్రీరంగ శాయి సం దశిక నంబును భవదీయ
సేవయుంగా వింతు కొని యన వరతంబు సుఖించి యుండుదుం
గాని॥ లంకా నగరంబున కరుగ మెల్ల ననివదిని మందస్మిత
వదనారవిందుత్తై రఘు వంద ముండ తని కేల్లనియె॥

గీ॥ మొనసి యూచంద్ర చాంకకముగ నొను

లంక కట్టవతి జేసితి లనిసి మున్ను

నది యునీవల్ల ననిన బాంకొనుగాదె

వసుదానపల మత్సర్య వాక్స్ మిప్రదూ॥

ప॥ అదిగావున సుక్క బిశేషంబుగా వంచెద విను మని యిట్లుని యు॥

క॥ శ్రీరంగ విమానమునీ

కా రూఢిగ నిమ్మ నుత్త మాంగంబుననిం

పాఠగ ద్ధరి యంచుకొని లం

కా రాజ్యం బునకు నరిగి కడు రయమెలప్పక

క॥ శ్రీరమణి మణి నురమున

గా రవమున నుంచుకొని జగద వసుడవగునీ

శ్రీరంగేంద్రుని గృహ తీరు

వా రాధన జేసి కొని వయంబుగ మనుమి॥

అని యూనతి జ్ఞానంబ్రసాదంబుని విభేషణండా రము

వరునకు సాష్టాంగ దండ ప్రణామంబు లాచరించి బహు

విధంబుల స్తోత్రంబులుగా వింపుచు తత్సేవా పఠాయతలం

త్తై యుండె॥

సీ॥ తింత వసంత కాలాగతంబైనట్టి

తరి మొనరాసి భాస్కరుడుజేరు

మహాని యని ప్లాలుణ మంసంబునను

బ్రహ్మతారయందును స్థిర వారమనను

శుభలగ్నమునదైత్య సూదనుండగు రథు

రామశక్తి ధైర్య కులంబు వారి

కులధనంబగుచు బెంపలరు రంగ విమాన

మంసి నశా స్మ సో దగు వకొనక
నా తడవ్వి మూవ మమర శీరమునన
లంకరించుకొని ఇలాత వేశు
నకు నమస్కరించ్చు నలుగురు మంత్రులు
దాసు నచట నుండి దరలె నెలమొ॥

మ॥

యిచ్చి ధంబున మంగళ ప్రదంబగు రంగ విమోనం
బుత్త మొంగంబున నడుకొని, విభీష్ణుడుండు మంత్రులు
దాసును గగన మొగ్గంబున లంకా భి ముఖ్యుండై గ్రామ
ప్రర పర్వతా రణాన సరో వర సన్నిత్య మద యంబులుంగడచి
కావేరి నజీ సమీపంబునా॥

క॥

తిత్తి వేగ మరుగు నయ్యిడ
నతనికి మధ్వా హ్వా సమ యి మైనను పూజా
చిత్తి ప్రీతి శో య వతెనని
మతి బుట్ట ననచట నిలచి మంత్రులు దాసును॥

మ॥

యిట్లు మధ్వా హ్వా కాలాచక్ర నట విధి తుల్య వంతంబుగా
సలుపం గొరికి, కలుష సంహారంబగు నుభయ కావేరి
మధ్వింబున నున్న బంద్ర పుష్కరిణీకాసార తీరంబున
నితాంతా నంత పీఠంబున ముముక్షు జన విలాస
సంతానంబుగు శ్రీరంగ విమోనంబు సంస్థా పించుట యు
నప్పు డచ్చట మహా మునిగణంబులు ధర్మ నిరతుండైన
ధర్మ వర్మకెరింగించుట యు, నమ్మ హాసు భావ్యం డతి
శీఘ్రంబున, వేద విదులైన ఇప్ర నికరంబులతో ను సుదించి
మహా నంద హృద యూర విందుండై వర్మదు మధ్మర
భాషణుండును, విష్ణు భక్తి తోషణుండును నద్గుణ

భూమి యందును నైన చ భృషణు సకష్టక వాద్యాది భూమి
 లావకించి యతండును ధరణి వరులును ముగి గణంబులును
 దానును రూప విభుత కౌటు కామునితో నుభా ముని
 శ్రీరంగ భాముని నే వించి రిచ్చి ధంబున నతి భాసురంబైన
 పాల్కురా ము సుంబున వశక్ష మక్షంబున రి పిరిని నక్షత్రంబున
 స్థిర వాస రంబున వాచ స్పతి యతం బైన శుభలగ్నంబునను
 భ కావేరి మధనైకత స్థలంబున కందు పుష్ప కణి తేరంబున
 భాస మోదంబగు శ్రీరంగ వ మునంబు భూమి కంబునంగల
 విష్ణు భక్తాగ్ర స రులకు భూ సురులకు భూ మి పాలు రకుల
 దోలుక వా సులగు దేవతా గణంబులకు బోళవం శా
 విభక్త పుత్రైవ రాని పుంగ పులకు మాహ దైవ్య భృంబులు
 దిచ్చి శుభ ప్రా ప్తులును అభి వృద్ధి యుంగలుగుటకు నై
 శ్రీక రంబుగా ప్ర తిష్ఠితంబై నిలచె॥

క॥

అని యా వృండు నే ప్పిన
 విని నారద మూని యువతి వృత్తాంత చె
 ల్లను గురు శా నానతి మ్మని
 వి న యు నియమ డగుచు మ గుడ వేడు కొనుట లెరుక ॥

బ॥

నిరుపమ పుణ్యా శీల కమ ని యని గుణా కేర శత్రు భక్తలా
 శరణి గభీర సంతత యుత స్కర సాదు ని నా భ్య భా స్కరా
 పరమ కృపా ల వాలకల పావన సత్కరి సంచ యువనా
 హరి పద పద్మ భక్తి సముదంచిత శీల నదీన పాలనా॥

క॥

రా మును గురు వర పద
 తామర స మరంద పాన వత్సర హృద యు
 కామల విభూషణ రామ స

భూ మూస్య చరిత్ర వీరసి భవసి భవేత్రా॥

తోటక వృత్తం॥

దా రిత కైతలప ద్దర్శ చరిత్రా
సూరి సనప్రి సుందర గాత్రా
కారణ సన్మ జగన్మత కేతీక
సార వచోక చరక్షణ మూతిక॥

గద్యం॥ ఇది శ్రీ వల్లభ నారాయణ సావిత్రి కరుణా కటాక్ష
వేక్షణ సంలద్ధ సరస కవితా పాత్ర మౌగోద్ర సోత్ర వజ్రత్ర
గుంట పెల్లి లక్ష్మణాంహృతి సుపుత్ర శ్రీమత్సంజా
వేంకటాచార్య వరసత్పు పాపాత్ర నాథుజన విభేయ
జగన్మాధ నామభేయ ప్రణీతం జైవ శ్రీరంగ మహాత్మ్యం
బను మహా ప్రబంధంబునందు తృతీయాంశాన్నిసమూ॥

శుభ మస్తు॥

అవిష్ణు మస్తు॥

శ్రీరంగ మాహాత్మ్యము చతుర్థాంశాన్నిసమూ॥

శ్రీ సూనకే భవాంశ్రి స

కోజ మధువ్రతమ సూజ రూపాతిశయం

భీజనకల్ప మహిమహం

రాజోద్భవ మక్కువకుల లక్ష్మణ మంత్రీ॥

౧

అవృద్ధిం పు ము పారవీతీ భవృడు కేంత్రి

సారద ముసేంద్ర గణి కరుణా రసమున

సింహులని మె వెళ్ళిషణ్ణుండె లమ తోడ

నంత మధ్వాహ్న పూజ సేయంగ గడంగి॥

సి॥

చంద్ర పుష్పరిణి లో స్నానం బు గా వించి
 రమణి యన్విదౌ తాం బరములు గట్టి
 తీరుగా నుడువ తీరు మణి శ్రీ చూడొక
 ములు బుడితుల సికొ నులరు హమ్మే
 మాతకలు రమణ మా ను గా భరి యించి
 సురుచిర పున్నాగ తరువు క్రింద
 చెలగి దభాక న నా నీ నుడై యష్టాక్ష
 కి మంత్ర సప్తమికరించు కొనుచు
 తెల్ల నామర దెంద మ్మి నల్ల గలువ
 తెర్ర గలువలు పొన్న పూ తిరుగుడులును
 పొగడ పు ప్పలు కలి గొట్టు పుష్ప ములును
 మల్లెలును మొల్లులును తత్ప్రమ యము కందు॥

గీ॥

తమర దెప్పించి తులనే దళములు గల పి
 రమణ బత్త విచిత్ర నామ ములు గూర్చి
 విమల కనక కళిశల కావేరి నీరు
 నించి నా ప్రోత్త ధర్మ సమంచి తముగా॥

గీ॥

అష్టాంగ పాద్యాది విధులచే ననన్యరంగ
 దాను బూజించి వేర గాస్త్ర యుతమైన
 స్తోత్ర ములచా రచించి నస్తోత్ర శతక
 మునను పెక్కు విధంబుల వినుతి జేసి॥

ప॥

అసంఖ్యింబులగు సాక్షాంగ దండ ప్రణామంబులుగా వించి
 తద్విష్ణు తేధక ప్ర సాదంబులు భవహారంబుగా నకల
 జనంబులును దాసును జ్ఞే విని కృతకృత్యుండై తద
 నందరంబున రంగ ధామంబు గొనుచు నిజ రాజ ధానియగు

లంకా నగరంబున కరుగ ను ద్ధృగించు సమ మంబున నా
ధర్మ వర్మ యుద్ధి భీషణున కేట్లు నియె॥

క॥ మోరలు మూకు బ్రయంబుగ
శ్రీరంగ చ మూన మతి చ శౌచం బగు కౌ
వౌరి తర స్థల మున
కూరి మిహి నిలుప వల యు కొన్ని దినంబుక॥

గీ॥ శ్రీమహాభాగవత కుల శ్రీ శ్రుతైన
మోసహి వాసముదోసి మేము దుష్ట
రాక్షసుల బాసి పావన మాదు మెప్పు
దండు చనయంబుతోడ బ్రాధీకంచుట యును॥

క॥ విని దనుజ వల్ల భుడు మన
మున హాషక ము బాంది రాజు ముఖ్యుని తొని
ట్లమరె పిత్తా కూర్చు ము
దనము గదా తడవు నే యు దేరదు నిల్వ న॥

గీ॥ అది ధ్వి నా రోహకా దినంబు నా దినమున
కతి రయంబున మూలంక కరుగ వల యు
ప్రాడ్డు పట్టు యుత్సవంబున కు మెనలు
దేయ వలెనని పలుక నా క్షితి వరుండు॥

రాక్షసి శృంగు న కేట్లు నియె॥

గీ॥ కౌరి మూకు నో సబ్బడ ప్రియ తము డహ
పట్టణంబు రాజ్య భార మెల్ల మొదటగా దెయెము క్షుణ్ణులము
మొది గాదె మేము మీ వా లలము గా మె
అన్య బుడ్డి నేయ నహాక మగునో॥

క॥ మీ వా డ నను తల వు నా

పై ఇడువక బట వశించి పరమ ప్రీతిక

గా వింపు మె తదుత్సవ

మొ పోనను నా మనవికి యెదు రాదకొ గిక్

క॥

తి బుట్టు పెక్కు భంగుల

లన మొక్కలు బటక దైత్య విభుడలరి మనం

బున నియ్యి కొని యె నపు డ

స్థన నా ధుడు బీరు వాని సంతోషము నన॥

మ॥

ధునకలన్నిటా గుణాభి రాముని జగత్కల్పానికొకరంగణా

ముని తేజో యుత మూర్తిక సర్వదివిష్కన్తుల్నిం ద్వజా రోహణం

బా నరక శోని వెభిషణాల్ని డును నా సుప్తారగా పంక

నా సస శి షాన్త గ్రణాలైన నోడ్పురమ నేషావంతుల మో నులన్॥

॥

రుత్వి సులను గా వింపు కొ

సాత్విక గుణ యుతు డు రాక్షస ప్రభుడత్సం

త్రే త్పరిత బుద్ధి గలగి ధు

నత్వంబు గనుత్సవంబు గడు పురు బేర్తిక॥

సి॥

ప్రతిమల మూర్ధ్వ బహు విభభక్ష్యములు

పక్వ నానావిధ ఫల శసములు

నతి రసంబులు పాయ నాన్నంబులు ననోక

గతుల బరి మళింపు కరియ మడ్డలు

వగ వగ బారులు వరలు పచ్చ న్నును బారి బారి

వాసింపు పొంగతి యువియును

లాతిత నూత్న ఎలాలవంగాన్నితా మొదంబుగలుగు దధ్ధోరసంబు

మంగళం బైన శీకకర పొంగతి యును

బాదు సారభృ మగు పుళి హోరమొదలు

సకల విచిత్రా ... తమలు రంగవతి కవుడు
మనసు రంజిల్లుగా నివేదనమొనరికొన్

తింతా॥

సి॥

హా సికంచి సోతు శేతాచల మధ్యంబు
నందుండి వచ్చిన యవని సురల
కన్నంబు పెట్టించి యుచుల దక్షిణాళిచ్చి
యందరి చిత్తంబులలర .....
ఘృతతైలక పూకర యతగంధ బందుర
హామకకర దీపితా వళులును
పగలు వత్తులును సద్భర్త నిర్మిత పతాక
ద్విజితతులు ముక్తా ప్పలాన్ని
తాతుతిత శాత కుంభ సమంచి తంబు
తైన నొడుగులు భోరి మృదంగపటహ
పణ వ నొముఖ ఝల్లరే ప్రముఖ హృద్వి
వాద్వి రవములుమొర యభవ్యంబెలపాక॥

క॥

వా యంగ నాచయంబులు
సారకు నృత్యములు సలుపు సంగీతంబున్
కూరిమి మొరయగ గాయక
వారంబులు బాదనతుల వైభవతీలన్॥

క॥

తొమ్మిది దినంబు లీగతి
నెమ్మది నుత్పవము సతిపరినిర్మల నుత్పరై
యమ్మసుఖ పతి విభోషణు
తిమ్మగ దశమ దివసమున నెలమి దతిపకన్॥

క॥

హరి దాసులతో వమరి

కర్మ గూఢుకా వత్సవవభృతస్తానంబుల
 నరగునజేసి సుర వాఙ్ముఖ
 డరయగమెక పక్ష దినము లచ్చట మంతెన్

అంత

సి॥ స్వప్నరంబునకుల బావ సమతప్తు
 దర్శన చార్వాక వనశునకు నెయ్యి మువ్వెప్పి
 రంగవ మూనంబు బెంగుకొకే తెంచి యిరుకరంబులబట్టి యెత్తబావ
 మెరు మందర మహా భారంబు కన్నను భారమై రాకున్న భయమమెది
 బతిమి తో పెకలించి పట్టి యెత్తను శక్తి బాలకున్నను మహావృక్షమంది
 అలరసాతల పర్యంతమ వని గ్రుంగ
 చరణముల ముట్టి పెదవులు గరళి చాలల జగతి చిక్కగ
 ద్రుక్తి మోడిగల బడి యురెండు
 చేతులతో గదలంపతొక॥

క॥ కొంతదడవు మూచక గొని యెట్టుకొలకు
 మూచక తెలసి వెడల మునగి మునగి
 అకటరంగ ధామ యుగ్రాంత శుభనామ
 యె యుపా యమున వహింతు నమ్మా
 గ॥ యిటుల మోస పుచ్చుటె రుగ నొనింతైన
 నె మెనక నత్తి నొక మేమి

యెప్పుడు మిళు మెక్క నెదుగనె నమ్మిల
 నిన్ను బంధు గలనె నీరజుండ్లు॥

ఉ॥ నమ్మినవాని ద్రోచుట ది నాయమ గాదు రమాప్రాబేశని
 నమ్మినవారి కెన్నడును గాశము నేయచ్చ నేచ్చ లక్ష్యులన్
 సమ్మతి నేలు వాడవని సారెకు నేద పుణ్యాశాస్త్రముక

నెం మ్మి నుతిం ప నేను విని నిన్నని వచ్చుతి రంగ నాయకా ॥

ఉ॥ యొంటని మాంటు లాడెనని యొరి మొకింత యుశేయకక జగ
త్తొంటు కుడైన రా వలుడు దర్శన శ్రీ శంఖవేరు శోరన
ద్దంటు సురాకులన్ దునయి తప్పక మిమ్ముల నే జెక నన్ను నో
బంటు ను వన్ను నో వి వ్రతు బా యగ నాయమె రంగ నాయకా ॥

ఉ॥ యిప్పుడు నేవు రాని యె డగింతకి నోగ త్తి బోవు వాడనా
తప్ప సహించవే మురజ వారణ నిండ్రి డ బా య జూల ని
ప్పడమిప్ప శించిన మరె వ్విరి పుంజులు బోతు లంకలో
గుప్పన రా గని మెరిస క్రోవము శేయక రంగ నాయకా ॥

చ॥ సరని జ సంభ వృండు గడు సన్నతులం దవమాచరింపగా
పరమ పదంబు ముండి యల వంక జగభక్తి వికిన్ బ్రసన్నమై
సారదిగ పూజలందిన విశుద్ధచరిత్రుడైన నీవున
న్నర మర నోయ నాయ మగునా ఫల వాయక రంగ నాయకా ॥

చ॥ మను సుతుడా వకిచ్చ వన మధ్య తపం బానరింప పంకనా
సనుని పురంబు నుండి గేడుగ యెన్నివ వచ్చు యు యొగిదలినవ
యినన కుల ముఖ్యులైన ధరణిశేకులు జేసిన పుంజుల్లగై
కొనన మ హాత్మ రమ్మి కను కౌపము నేయక రంగ నాయకా ॥

క॥ తల్లియు దంత్రియు గురుడును
వల్లభు డును సకల బంధు వగకము లికమాం
కెల్ల పంబుల నేవని

యల్ల ములతి పల ను నచ్చు యుంట గదయున్ ॥

క॥ నన్ను జూడకున్న దశరథ
తన యుగ్రుణి జూచి ఘృణ రా మోదర స
యినర రమ్మ నిన్ను నేవిద

చేసినను త ద్వి భుడు గలుగ సేయవలె తంత్రి॥

క॥

నిను బూ ముజాలనని నే

వినుతించినరఘు వరుండువేడుకచోడక

నిన్నునా సెలమున నిడి స

యైన బనిచె గ దయ్యి లంకకరుగు ముంబుక॥

గీ॥

యిచ్చుని నిన్ను డించి మెల రేతి లంకకు

చోవువాడ కుంటల బుడ్డి నగుచు

పద్మ పత్ర నేత్ర ప్రాణము ల విడచెద

ఋని నీదు సన్నిధి నముననూ॥

క॥

నా మంటి యనాధను నే

వే ఇడచిన గలరె నన్ను విశ్రుతకరుణాక

భ్రావగల ప్రభు వ్రలుమరి

రావేపు వితనిజ వాస రంగని వాసా॥

క॥

నిను గొంచు లంకలోపల

ఘనముగ ము ప్రతిష్ఠచేసి కడుమొదమొప్పుక

అను దినము త్రికాలంబ

చకన శోయ ము ననెడి తలపు సదరె గదయ్యా॥

క॥

మీ పద పర్తు యుగా చకన

నేపునగా వించు వారికె విష్ణుంబుల

దాపవని శ్రులం విందును

యీ పట్టును దోచె విష్ణుమేమని యందుక॥

గీ॥

అహహ నినునెమ్మ చిని నేమ్మ నచ్చి వన్ను

తోయజ దగంక్ష యీ రేతి శోయ దగునో

మొక్క పెత్తిన చోరులు మొట్ట మొదట

కెలమి విజనాడి ద్రుంబు వారెందు గలరూ॥

క॥

భూరి దయంబుడవు మహా

నారుడవు సమస్త దేవతా భృక్షుడవే

తీరునవో మొరపెట్టిన

నూరక దయ మూలముండునుచివమి నేకుక॥

క॥

అని యిట్లు లవ్వి భోషణు

డనుతాపంబు ననుబొంది యవనీష్ఠతివా

లెనుభృంతిత మూలంబై

యెనయగధర బడిన ఘనమహిజంము భంగిక॥

గీ॥

ఇవిధంబు నరాక్షసాభివృండు

రంగనాధుని పదమూల వారితి శిశువు

పగిడి నొడ్చినగని రంగ పతి కరుణను

మృదు మధుర భాషణంబుల నిట్లు లనియె॥

క॥

యోవత్సరెమ్మరెమ్మిక

భావంబున చింతనీయ బనితాడు జగ

త్వావనుడవు మధ్యక్షుడ

నీవెటువరె ననులెట్లు యెద్యం దగునో॥

సి॥

యందున్న సూత్ర వతీశుని కన్నను

పరగనీశేశతల్పంబు కన్న

వరగుణుండైన యాత్రైవతీ యనికన్నన

మరునీపంబు యుద్ధమంబు కన్న

వరలు నీకొస్తుభ వనమూతి కలకన్న

భావింప నీరమా రోవికన్న

మద్దిన్ద్రాక్షు మంగళ మహిత రగ్రహమున

పెలుగు సద్భూషణా వగుల కన్న
 నీవు మాకు ప్రియం దవు నక్క మిప్పుడు
 నోమ నీవాడ నమ్మ మునెమ్మ నమన
 మన్న సో రథ మిప్పుడు ప్రేమ మన నీవో
 యో పుక్ మె రయంగమి గి మెన గూపక వలయు॥

అదెట్లున్ననూ॥

- క॥ నవరత్న మాతకకు త
 క్కువగా కిరుదెసల చుట్టుకొని ప్రవహించున
 ప్రతిమల కావేరి నది
 యవిరతమును దీనిచెలువ మలవే పొగడక॥
- క॥ పున్నపువెన్నెలకి నమై
 తిన్నని సంస్కంపుట సుక దిన్నెల బాలురు
 మెన్నండు పొక మాకులు
 పొన్నలు పొగడలు నూతావి పూ పొదరిండ్లై॥
- గి॥ మావి మ్రాకులనొక బ్రాకితా చులేను
 ద్రాక్ష పందిరువేలాలచల చెడంగు
 నీలరత్నంబులను బోలు నిర్మలాద
 కముల నొరభన్ మెన్న శక్తింబు గాదు॥
- సి॥ తాలకు స్థాల తక్కిల హింతాలతమాల
 దివ్య వృక్ష సమూహములు సు
 వేదాంత సూత్రముల వీనులకింపుగా
 చదువుచుండెడికేర సముదయములు
 సదమల స్వరముల సామగా నంబులు శోయచు
 సున్నట్టి కొయిలలును అపరిమితమలైనయపనిషత్తులనన్

రిం ప్తచు నున్న సో రింక గములు
 మెలమి శ్రుతి గానములు నేయు భృంగములును
 బ్రహ్మ వాదంబు గావించు పక్షి తతులు
 నలయు తరడి వ్రే గంధాని లుంకు రములు
 గతిగి పైల యుచు నున్న బీ స్థల వరంబు॥

కావ్యస॥

గీ॥ దీని యందు వాసమై నిరంతంబును
 జెలగవలయు ననెడి తలపు మదిని
 బూడమె నపుడు బీని నెడబాసి త్రోకొక్క
 వాసమున వశింప వాంఛలేదు॥

గీ॥ యీ స్థలంబు మంగళ స్థామై దగు
 నిజట నుండచాల నొప్పు మయ్యె
 నేవు ముచ్చి యుడవు నేవు మాకొరికె
 బీపక కున్న నెవరు బీపక గలరు॥

గీ॥ భక్త జనులె నాకు బహువిధ బంధు వ్రే
 భక్త వడులె నాకు పాత్రకా సఖలు
 భక్తుడవు మదియి భావంబు ననుగల
 తొక్క బీపక వలయు కుతుకము నను॥

గీ భక్త జనుల విమల బావాంబు రుహ ముల
 నిలచి సంతతంబు పైల యుచుందు
 గాన నేవు నిర్మలానంద భక్తి తుడ
 వైవ నాదు హృదయ మలరు ననన్మా॥

కీ నా ముంటె దురు బలుకక
 నేమదిలో సంతసించి నిలుపుము నన్నుక

- ప్రే మ మన నే శ్శలం బున
సా మది గడు సంత సింపనగ స మ దై యిన్ది॥
- వ॥ మరి యు శ్రీరంగ నీల యుం డి వై భో షణ్ణులకు ధర్మ వర్మ
మ హా పాట నమ్మని వరులనుం బూపి యిట్లు ని యె॥
- గి॥ పరమ సాత్వికులుత్తమ భాగ వతులు
నైన యిమ్ముని వరునిలు నతుల ధర్మ
పరుడు యి ధర్మ వర్మ వృ పాల సెన్ది
రుండు మా కంత రంగ భక్తుండు గాని॥
- క॥ యా వసుధేశ్వరి విడువవలె
భూచంబూపుదుగదయ్య పరికింపగనే
కావోరి వోరంబున
నో మానముచోడు గాని నో రా నటుమన॥
- వ॥ ఈది యునుం గాన మె మం బుభయకావోరి మద్దంబున
చంద్ర పృష్ఠ కిణి వోర నివాసుం డి వై యుండుటకు మెక్క
కారణంబు గలిగి యుండు నెది యెట్లు

Pages 79 to 88

are missing.

12.

..... సనునంబుజాత
ధర్మని నిక్షాన్తికు లా ఘృ వ దశ ము బాను
జన్మునిను నన్ను దలపుచు సరవతూడ
పూజలానరింపవల యును ప్రణామి తైన
మనుజు లతి భక్తి యుక్తుతై మున వశోకాన్ది॥

సి॥ పెం పొంద తూ పుకన విశ్వా మహి జంబు
కంబూ ద్రు మంబూ ప్ప బ్బలవరిశమ

అ శో ఢి తరు మా ప్పు నల ర దక్షిణ ది శమ

మా శోర ది శమ పా ... శ కు జ ము

పు న్నాగ భూ జా త మె న్న బ శ్చ మ ముగ

వ కు శ సాలం భూ ప్పు వా యు ది శమ

దన పతి ది శమ కా దం బ పా ద మె ప్పు

పుర హారు ది శనా మ్మ భూ జ మల రు

భూరి మ హి మంబు గల బా ద్ర ప్పు ప్ప రి శా కి

న మ్మ పో రు మా నా మ గ్గే య ముల చేత

నల రు నె ని మి ది తే ఢ్ధం బు లండు నె ప్పు డు

ప్రా న మె న్నిండు వారలు నత్తు రు ఘటా॥

క॥

ప్రా ఢ్ధం పు చు నన్మ డి గి న

తే ఢ్ధం ప్ప నత్తుం బు ని ప్పు నో ప్ప బరి త్ర ల

పా ఢ్ధం క ముగ ని ని పింబ తి

పా ఢ్ధం ప్రి యు చే తి తల న్న బుల కం ది రమే ॥

చ॥

అని చెప్పి వెం డి యు నమ్మ పో నటుం డి ప్పు నీ యు ॥

క॥

అ య్నిండు పు ప్ప రి శా కి

నె య్నింబు న గ్గంకు ని డి వ నీ ప్ప ణుల భవ ముల్

పు య్ని లు య పా క యుం డు నె

యె య్ని జ నై నమ ధ రి త్తి ని ఢ్ధ బరి త్రా ॥

గీ॥

యె క వేళ దై వ వ శం బు నా

చంద్ర పు ప్ప రి శా న్మ నంబు గా రం ప

శక్తి తన కొ కింత నుల కు న్న

స్తాన వేళ నై వ చంద్ర పు ప్ప రి శా కి

సం ప్ప రింప వల యు జ ను డు బ్రో తి ॥

సి॥

మెనిమిది వృక్షంబు తెనిమిది తేధకముల
 గలగి యుష్మదశ పంకజము బంగి
 నతి మమోహారమయి యలకొందు హంతు
 పుష్కరిణిచె వెలుగు రంగ స్థలంబు
 గలిగ వాసంబుచోనిన ప్రదక్షిణముగా వింబిన
 వినుతి గావింప విన్న
 పాపంబులన్నియు బాసి ముక్తి లభించు
 యెలుబాక్ష్యనిర్భవ ననుదివంబు
 మెనర నెకా దశే దివంబు ననునపవ
 సింబి మలునాడు భక్తి సమంతాత్మ
 దగుచు నోయిష్ట తేధకంబు లందు బొచ్చి
 స్థానమొనరించి తల తపకంబుదేసి॥

గీ॥

అచట విష్ణు డాసులైన భూసురులకు
 నకల డాన విధిలు సంతసమున
 నిచ్చి యుచ్చునుండి మె తెంచి రంగవి
 మానమునకు వచ్చి మహిత భక్తి॥

గీ॥

తద్విమానమునకు తగవ్ర దక్షిణముగా
 వింబి శిగవతిని భజించి మ్రొక్కి
 దానిర పాలకులను దశింబి ఏర్పుట
 శేషతల్ప మునకు శేరి మ్రొక్కి॥

తదవంతరుచా॥

—॥

శ్రీ వరుడగు రంగేశుని
 శో వింబి తదియ పూజచోనిన మనుషుం
 డి వసుధా స్థలిని పల

పా వసుడై పిదప ముక్తి బడయు ముసోద్రా॥

సీ॥

అతని వంశోత్పన్నులారతరీతరీ వారలరయగం

ము హెచ్చి డు తరము వా లు

పరమ పద్మస్థై తై భవో సుఖంబుల బారయడు

రెన్నె డు ధరకు రాక

నవని శ్రీరంగ మోహి త్పని చెరిగింప

వలడు సొక్కి కులకు బల జనులకు

పాషండలకు సదా పరమ సుజ్ఞాన విలహితులై

యుక్తు డు బల నేతములకు

సెంచి విశాన్ని యుక్తు లాతెనురొని

యాభిల ముగ్ధములు గా వింటి నట్టి ఫలము

సొండు దురు శీవ సన్నది సొంక్కి నీ ముక్తి

హరి ప్పరాణంబు పది యంప నహంకమవృత్తా॥

కీ॥

ఈ యతి హాసము వ్రాసి న

పా యక విష్ణుకు మదమన పడి యుంటి నెళి

గ్గా యత సోభిని ముగలుగును

ధీ యుత గుణ సాంద్ర బోవ బోవు నికలుకాన్॥

గీ॥

మెదిలి మరుండు వేద వేదాంత పా

లింగు డగు సున్నపు డురి వలసెల్ల

హతము చేసి మండలాధీశ్వరి యండలు

యలలు నిందు సంశయంబులే దూ॥

సీ॥

మొత్తి యొకై స్తుండు కొత్తికి పడగెత్తు

శూద్రుండు సంతత శుభము బొందు

శక్రకార్ముక భాగి సమరభయ ముగను వ్యవహారి

లాభ సంప్రాప్త దగును

పుత్రుల గాంచి యంభోని దళాక్షులు భాగ్యముల

గాంచును చివల వధముల

కప్పకాని వహముల ధువగుణాన్ని తుల్యైక పురుషుల

దెండ్లనిడి పాలుపు మిగుల

వేకు వరింపు చున్న వేలేకుల శుభములు

అభ్యయించు భూరి సంపదలుగలుగు

సోభి ములు గల్గు హరి భక్తి నొందు మోచు

మక్తిం మరచితైతై యుండు ముని వరేణ్యుని॥

క॥

శ్రీరంగచరిత్రము ముద

మారంగ బడింపు చున్న యందులకై పుడున

శ్రీరంగ విజ్ఞానో సంగు కృ

పారసమున నభిలభోగ భాగ్యములు మహా

మ॥

నితతంజైక తరంబు మక్తి దము మోని వ్రాత శేషింబు భా

సురమి జ్ఞాన నివా రణంబు విబుధ స్తోత్తైక పాత్రంబు దు

భక్తర సంసార వహన్ని హాత్రము జగద్భక్త్రంబు వైవెల్లుని

ద్ధరణి రంగచరిత్రమెన్న నది ఎతన్నాత్రమే నారదా॥

క॥

యది పరమ రహస్యం దిది

సదముల మజ్జి లాగ మోంత సారము సోభి

ప్రదమిది నోహృదయంబు వ

గుడురుగ నిల్పుకొని నం మ్ము కొను ముని నాథా॥

క॥

సేవతులిత సమంబు ద్ద

గావున నీకై పుడు జన్మగా వలసె జగ

త్పావన రంగచరిత్రము

చా వీరి నన్నులకు నా వృత్తి లడ పుట్టెనన్॥

క॥

తీసి శ్రీరంగచరిత్రము

వినిపించిన నారదుండు విని వద్దిరిచే

శునిగనిబేవా యీ వలన

ననుచునవిగవంత రంగనాథుచరిత్ర॥

క॥

కృతకృత్తుడధర్ముడనై

యతి శయమున బొంది సౌఖ్యమందితినని యు

క్ష్మితి ధరతనయు ధిపునకు

నతి భక్తి నమస్కరించి యరిగె నిజోచ్చన్॥

గీ॥

తిట్లు నారదు డడిగిన నప్పు యంత

కుండు పుడు సర్వ డిక్పాలకులను బోవ

బుంచి పోలగుంబు బూతించి యంతి

పురమనకు బోయి గౌరితో వరలుచుండె॥

క॥

నారదముని యిబ్బంగిని

శ్రీరంగేశ్వరుచరిత్ర శివు వలననుచు

స్తారముగ వన్నది యుమొద

లారంగని సేవచొని యలలుచునుండెన్॥

క॥

నారదశివసంవాదం

నైకానిలు రంగపతి మహాచరితమలన్

సారెకు బలింబు నారికి

కారాకులు దుట్లు నట్లు కలుషములడగున్

క॥

పావనరంగచరిత్రము

భూవలయంబున బలింబుట బుద్ధజనులకు మా

శ్రీవల్లభనారాయణ

దేవ్యం డిహ పరసుభ ములు తిరమగ సుపగుగ్గ్

క॥

శ్రీ రంగచరిత వల్లభ

నారాయణ మూర్తిక యెప్పుడు నామది లోనా

గారమయి నిలచి పతికిన

తీరుననేయెడ రచించితి నిగడు భక్తే

గి॥

అబ్బభవముభిన్న సురలకు సందరాని

యట్టి వల్లభ నారాయణాభి శౌరి

అష్టాశీరసా వహించి మహా ముదమున

నమరజైప్పి రంగమూహాత్మని మిప్పుడూ॥

సి॥

పంచసంస్కారా ధర్మ పంచకారత్రయ

ప్రదగురుచరణాను మోద

భగవదాచార్య సద్భాగవతాచారానా సక్త

నిర్మలమనః సరిని జూత

పూర్వ పరాచార్య భూరిగుణాను భవానంద

మగ్నభక్తాంబు జూత

మంత్ర మంత్రాధిక సంభరిత మూసన సాదు

జనసంచయప్రియశాంతహృదయ

శౌరి శైంకర్య పాత్ర భాస్వచ్ఛరిత్ర

నిభక్రతావను సంధాన నిరుపమోన

లతిత తేంకట నిశ్శంక రాజ్ని సకల

భారనిర్వాహరి ప్రశిఖివారివాహి॥

క॥

కరుణా మృత సంగరసు

స్థిర వృష్టి కరణ కుల ప్రతిష్ఠా విలస

భృతిత శ్రీ వైష్ణవహృ

ఉత్తరీ తో మో నిత్య సత్య భూషణ మనీషా

సుగంధి వృత్తం ॥

దోరితా రిచగర్ నిత్య దావమూ న చైభవా
సారసాక్ష పాద భక్తి సక్త సజ్జనా వనా
భూరి సుందరాంగ రాజ పూజనీ వంచపావనా
పారమూ ధీకా నిచిత్రా త్మ భవ్య కీర్తిక సాక్షువా ॥

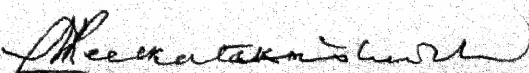
గద్యా ॥

ఇది శ్రీ వల్లభ నామ యజ్ఞ సావిత్రి కరుణా కటాక్ష
వేక్షణ సంలబ్ధి సరస కల్పితా పాత్ర సాగోంద్ర సోత్ర
పవిత్ర గుంటుపెల్లి లక్ష్యణాం హృయ సుపుత్ర శ్రీ
మత్తం దాళ వేంకటాచార్య వరసత్పుత్రా పాత్ర
సాధుజన విదేయ రుగన్మాధ నామధేయ ప్రణీతంబైన
శ్రీ రంగ మహాత్మని బసు మహా ప్రబంధంబు వందల
సర్వంబు చతుర్థాకశాపీ సము ॥

శ్రీ రాధా కాంతు శరణా ॥ వాల్మీకి శత్రులు తప్పులు
బాలంగల వేను శబ్ద సంగతు తెలుగ న్నెతియి పెట్టుక
నవ్వుక పాలం గాదిద్ద రయ్యి బుద్ధు జను లారా ॥
రంగే శ నీచరిత్రలు

పాంగుచు నో మాసి నాడ పృథమ లోనిది శ్రీ
రంగము నరిగిన మమజుని
కంగుగ సముడనుచు జప్పగా పద్మాక్షా ॥

కారి నామ సంవత్సర కార్తీక క. .... నాచిరాత్రు
శ్రీ రంగ మహాత్మని ము బవి నాడ రామ స్మ వాల్మీకి మక్కువ
లత్త స్మ గారికి యిచ్చెను ॥ శ్రీ ॥ శ్రీ ॥ శ్రీ ॥

Composed by. 1.

2. M. Ramakrishna Naidu

